

Den Europæiske Unions Tidende

C 267



Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

 52. årgang
7. november 2009

<u>Informationsnummer</u>	Indhold	Side
---------------------------	---------	------

IV Oplysninger

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER OG ORGANER

Domstolen

2009/C 267/01	Domstolens seneste offentliggørelse i <i>Den Europæiske Unions Tidende</i> EUT C 256 af 24.10.2009	1
2009/C 267/02	Domstolens nye medlemmers edsaflæggelse	1
2009/C 267/03	Valg af Domstolens præsident	2
2009/C 267/04	Valg af afdelingsformænd	2
2009/C 267/05	Udpegelse af førstegeneraladvokat	2
2009/C 267/06	Dommernes fordeling mellem afdelingerne	2
2009/C 267/07	Lister til fastlæggelse af sammensætningen af dommerkollegierne	3
2009/C 267/08	Udpegelse af den afdeling, som skal behandle de sager, der er omhandlet i artikel 104b i Domstolens procesreglement	5
2009/C 267/09	Førsteinstansrettens nye medlemmers edsaflæggelse	5
2009/C 267/10	EU-Personalerettens nye medlems edsaflæggelse	5

DA

 Pris:
4 EUR

(Fortsættes på omslagets anden side)

Retten i Første Instans

2009/C 267/11	Valg af en afdelingsformand	6
2009/C 267/12	Dommernes fordeling mellem afdelingerne	6

V Udtalelser**RETLIGE PROCEDURER****Domstolen**

2009/C 267/13	Sag C-242/06: Domstolens dom (Første Afdeling) af 17. september 2009 — Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie mod T. Sahin (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Raad van State — Nederlandene) (Associeringsaftalen EØF-Tyrkiet — arbejdskraftens frie bevægelighed — indførelse af gebyrer med henblik på erhvervelse af en opholdstilladelse i værtsmedlemsstaten — overtrædelse af »standstill«-klausulen i artikel 13 i associeringsrådets afgørelse nr. 1/80).....	8
2009/C 267/14	Sag C-411/06: Domstolens dom (Store Afdeling) af 8. september 2009 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Europa-Parlamentet og Rådet for Den Europæiske Union (Annulations-søgsmål — forordning nr. 1013/2006/EF — overførsel af affald — valg af hjemmel — artikel 133 EF og 175, stk. 1, EF)	8
2009/C 267/15	Sag C-42/07: Domstolens dom (Store Afdeling) af 8. september 2009 — Liga Portuguesa de Futebol Profissional (CA/LPFP), Bwin International Ltd, tidligere Baw International Ltd mod Departamento de Jogos da Santa Casa da Misericórdia de Lisboa (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunal de Pequena Instância Criminal do Porto — Portugal) (Anmodning om præjudiciel afgørelse — artikel 49 EF — restriktioner for den frie udveksling af tjenesteydelser — drift af hasardspil via internettet) ...	9
2009/C 267/16	Sag C-269/07: Domstolens dom (Anden Afdeling) af 10. september 2009 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Forbundsrepublikken Tyskland (Traktatbrud — arbejdskraftens frie bevægelighed — forordning (EØF) nr. 1612/68 — pensionsopsparingstillæg — fuld skattepligt)	9
2009/C 267/17	Sag C-416/07: Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 10. september 2009 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Helleniske Republik (Traktatbrud — direktiv 91/628/EØF og 93/119/EF — forordning (EF) nr. 1/2005 — beskyttelse af dyr under transport og på slagte- eller aflivningstidspunktet — struktureret og almen tilsidesættelse af fællesskabsbestemmelserne)	10

2009/C 267/18	Forenede sager C-445/07 P og C-455/07 P: Domstolens dom (Første Afdeling) af 10. september 2009 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Ente per le Ville Vesuviane (sag C-445/07 P), Ente per le Ville Vesuviane mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (sag C-455/07 P) (Appel — Den Europæiske Fond for Regionaludvikling (EFRU) — opgradering af infrastrukturen med henblik på udvikling af turismeaktiviteterne i Regione Campania (Italien) — ophør af EF-støtte — annullationssøgsmål — formaliteten — regionalt eller lokalt organ — retsakter, der vedrører dette organ umiddelbart og individuelt) 11	11
2009/C 267/19	Sag C-446/07: Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 10. september 2009 — Alberto Severi, dels på egne vegne, dels som repræsentant efter loven for Cavazzuti e figli SpA, nu Grandi Salumifici Italiani SpA mod Regione Emilia-Romagna (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunale civile di Modena — Italien) (Direktiv 2000/13/EF — mærkning af levnedsmidler bestemt til levering til den endelige forbruger i uforandret stand — mærkning, der kan vildlede køberen hvad angår levnedsmidlets oprindelsessted eller det sted, hvor det kommer fra — artsbetegnelser i henhold til artikel 3 i forordning (EØF) nr. 2081/92 — betydning) 11	11
2009/C 267/20	Sag C-457/07: Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 10. september 2009 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Portugisiske Republik (Traktatbrud — artikel 28 EF og 30 EF — byggevarer — national godkendelsesprocedure — manglende hensyntagen til godkendelsesattester udstedt i en anden medlemsstat — Domstolens dom, der fastslår et traktatbrud — manglende opfyldelse — artikel 228 EF — tvistens genstand — fastlæggelse under den administrative procedure — efterfølgende udvidelse — ikke tilladt) 12	12
2009/C 267/21	Sag C-478/07: Domstolens dom (Store Afdeling) af 8. september 2009 — Budějovický Budvar, národní podnik mod Rudolf Ammersin GmbH (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Handelsgericht Wien (Østrig)) (Bilaterale traktater mellem medlemsstater — beskyttelse i en medlemsstat af en geografisk oprindelsesangivelse fra en anden medlemsstat — betegnelsen »Bud« — brugen af det amerikanske varemærke Bud — artikel 28 EF og artikel 30 EF — forordning (EF) nr. 510/2006 — EF-ordning til beskyttelse af geografiske betegnelser og oprindelsesbetegnelser — Den Tjekkiske Republiks tiltrædelse — overgangsforanstaltninger — forordning (EF) nr. 918/2004 — EF-ordningens anvendelsesområde — udtømmende karakter) 12	12
2009/C 267/22	Sag C-519/07 P: Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 17. september 2009 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Koninklijke FrieslandCampina NV, tidligere Koninklijke Friesland Foods NV, tidligere Friesland Coberco Dairy Foods Holding NV (Appel — statsstøtte — Kongeriget Nederlandenes skattestøtteordning til fordel for internationale finansieringsaktiviteter — beslutning 2003/515/EF — uforenelighed med fællesmarkedet — overgangsbestemmelse — formaliteten — søgsmålskompetence — søgsmålsinteresse — princippet om beskyttelse af den berettigede forventning — ligebehandlingsprincippet) 13	13
2009/C 267/23	Sag C-520/07 P: Domstolens dom (Første Afdeling) af 17. september 2009 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod MTU Friedrichshafen GmbH (Appel — omstruktureringsstøtte — beslutning, der pålægger tilbagesøgning af en med fællesmarkedet uforenelig støtte — artikel 13, stk. 1, i forordning (EF) nr. 659/1999 — solidarisk ansvar) 14	14
2009/C 267/24	Sag C-573/07: Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 10. september 2009 — Sea s.r.l. mod Comune di Ponte Nossa (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia — Italien) (Offentlige kontrakter — fremgangsmåderne ved indgåelse — kontrakt om indsamling, transport og bortskaffelse af byaffald — tildeling uden udbud — tildeling til et aktieselskab, hvis selskabskapital er fuldt ejet af offentlige myndigheder, men hvori private ifølge vedtægterne også kan have kapitalandele) 14	14

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2009/C 267/25	Sag C-37/08: Domstolens dom (Første Afdeling) af 3. september 2009 — RCI Europe mod Her Majesty's Commissioners of Revenue and Customs (anmodning om præjudiciel afgørelse fra VAT and Duties Tribunal, London — Det Forenede Kongerige) (Sjette momsdirektiv — fiskalt tilknytningsmoment — levering af tjenesteydelser vedrørende fast ejendom — tjenesteydelser, der består i at lette bytte mellem indehaverne af brugsrettigheder over ferieboliger) 15	15
2009/C 267/26	Sag C-44/08: Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 10. september 2009 — Akavan Erityissalojen Keskusliitto AEK ry m.fl. mod Fujitsu Siemens Computers Oy (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Korkein oikeus — Finland) (Præjudiciel forelæggelse — direktiv 98/59/EF — tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivninger vedrørende kollektive afskedigelser — artikel 2 — beskyttelse af arbejdstagerne — information af og konsultation med arbejdstagerne — koncern — moderselskab — datterselskab) 15	15
2009/C 267/27	Sag C-76/08: Domstolens dom (Anden Afdeling) af 10. september 2009 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Republikken Malta (Traktatbrud — formaliteten — beskyttelse af vilde fugle — direktiv 79/409/EØF — forårssjagt — forbud — fravigelse af beskyttelsesordningen — betingelse om, at der ikke må findes »nogen anden tilfredsstillende løsning« — berettiget forventning) ... 16	16
2009/C 267/28	Sag C-97/08 P: Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 10. september 2009 — Akzo Nobel NV, Akzo Nobel Nederland BV, Akzo Nobel Chemicals International BV, Akzo Nobel Chemicals BV og Akzo Nobel Functional Chemicals BV mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (Appel — konkurrence — aftaler — artikel 81, stk. 1, EF — EØS-aftalens artikel 53, stk. 1 — artikel 23, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1/2003 — koncernforhold — tilregnelser af overtrædelser — et moderselskabs ansvar for sine datterselskabers overtrædelser af konkurrencereglerne — den af moderselskabet udøvede afgørende indflydelse — afkræftelig formodning, når et moderselskab ejer 100 % af kapitalen) 17	17
2009/C 267/29	Sag C-100/08: Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 10. september 2009 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Kongeriget Belgien (Traktatbrud — artikel 28 EF og 30 EF — beskyttelse af vilde dyr og planter — bestemmelser vedrørende besiddelse og salg af i fangenskab udrugede og opdrættede fugle, der er lovligt markedsført i andre medlemsstater) 17	17
2009/C 267/30	Sag C-128/08: Domstolens dom (Første Afdeling) af 16. juli 2009 — Jacques Damseaux mod État belge (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunal de première instance de Liège — Belgien) (Frie kapitalbevægelser — beskatning af indtægter af værdipapirer — dobbeltbeskatningsoverenskomst — medlemsstaternes forpligtelser i henhold til artikel 293 EF) 18	18
2009/C 267/31	Sag C-182/08: Domstolens dom (Første Afdeling) af 17. september 2009 — Glaxo Wellcome GmbH & Co. mod Finanzamt München II (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Bundesfinanzhof (Tyskland)) (Etableringsfrihed og frie kapitalbevægelser — selskabsskat — erhvervelse af kapitalandele i et kapital-selskab — betingelser for hensyntagen til værdiforringelse af selskabsandele som følge af udlodning af overskud ved fastsættelsen af beskatningsgrundlaget for erhververen) 18	18
2009/C 267/32	Sag C-199/08: Domstolens dom (Anden Afdeling) af 10. september 2009 — Dr. Erhard Eschig mod UNIQA Sachversicherung AG (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Oberster Gerichtshof — Østrig) (Retshjælpsforsikring — direktiv 87/344/EØF — artikel 4, stk. 1 — forsikringstagerens frie advokatvalg — kontraktbegrænsning — masseskader forårsaget af samme begivenhed — forsikrerens valg af rettergangsfuldmægtig) 19	19

2009/C 267/33	Sag C-201/08: Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 10. september 2009 — Plantanol GmbH & Co. KG mod Hauptzollamt Darmstadt (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Hessisches Finanzgericht, Kassel — Tyskland) (Direktiv 2003/30/EF — fremme af anvendelsen af biobrændstoffer og andre fornyelige brændstoffer i transportsektoren — direktiv 2003/96/EF — fællesskabsregler om afgift på energiprodukter og el — blanding af vegetabilsk olie, tilsætningsstoffer og brændstof — biobrændstoffer — nationale regler — afgiftslettelse — afgiftslettelse erstattet af en pligt til at overholde en minimumsandel af biobrændstoffer i brændstoffer — forenelighed med direktiv 2003/30/EF og 2003/96/EF — retssikkerhedsprincippet og princippet om beskyttelse af den berettigede forventning)	19
2009/C 267/34	Sag C-206/08: Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 10. september 2009 — Wasser- und Abwasserzweckverband Gotha und Landkreisgemeinden (WAZV Gotha) mod Eurawasser Aufbereitungs- und Entsorgungsgesellschaft mbH (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Thüringer Oberlandesgericht, Tyskland) (Fremgangsmåder ved indgåelse af kontrakter inden for vand- og energiforsyning, transport samt posttjenester — offentlige tjenesteydelse, som består i vandforsyning og rensning af spildevand — koncessionskontrakt om tjenesteydelser — begreb — situation, hvor driftsrisikoen ved den pågældende ydelse overføres til medkontrahenten)	20
2009/C 267/35	Sag C-277/08: Domstolens dom (Første Afdeling) af 10. september 2009 — Francisco Vicente Pereda mod Madrid Movilidad SA (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Juzgado de lo Social de Madrid — Spanien) (Direktiv 2003/88/EF — tilrettelæggelse af arbejdstiden — ret til årlig betalt ferie — sygeorlov — årlig ferie, som falder sammen med sygeorlov — ret til årlig ferie på et andet tidspunkt)	20
2009/C 267/36	Sag C-286/08: Domstolens dom (Femte Afdeling) af 10. september 2009 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Helleniske Republik (Traktatbrud — miljø — direktiv 2006/12/EF og 91/689/EØF — farligt affald — forpligtelse til at udarbejde og vedtage en plan for håndtering af farligt affald — forpligtelse til at oprette et integreret og tilstrækkeligt net af bortskaffelsesfaciliteter for farligt affald — direktiv 1999/31/EF — deponering af affald — bortskaffelse af farligt affald)	21
2009/C 267/37	Sag C-292/08: Domstolens dom (Første Afdeling) af 10. september 2009 — German Graphics Graphische Maschinen GmbH mod Alice van der Schee, som kurator i konkursboet Holland Binding BV (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Hof van Eerste Aanleg der Nederlanden — Nederlandene) (Insolvens — anvendelse af lovgivningen i den medlemsstat, hvor insolvensbehandlingen indledes — ejendomsforbehold — det sted, hvor genstanden befinder sig)	22
2009/C 267/38	Sag C-347/08: Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 17. september 2009 — Vorarlberger Gebietskrankenkasse mod WGV-Schwäbische Allgemeine Versicherungs AG (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Landesgericht Feldkirch — Østrig) (Forordning (EF) nr. 44/2001 — artikel 9, stk. 1, litra b), og artikel 11, stk. 2 — værneting i forsikringssager — bilulykke — en social sikringsinstitutions indtrædelse i skadelidtes krav — regreskrav mod den påståede ansvarlige persons forsikringsgiver — formål om beskyttelse af den svage part)	22
2009/C 267/39	Sag C-366/08: Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 10. september 2009 — Zentrale zur Bekämpfung unlauteren Wettbewerbs eV mod Adolf Darbo AG (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Oberlandesgericht München — Tyskland) (Harmonisering af lovgivningerne — direktiv 95/2/EF — bilag III, del A — direktiv 2001/113/EF — bilag I, afsnit II, andet afsnit — marmelade ekstra, som har et indhold af opløseligt tørstof på 58 %, og som er tilsat kaliumsorbat (E 202) som konserveringsstof — begrebet »syltetøj med lavt sukkerindhold«)	23

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2009/C 267/40	Sag C-498/08 P: Domstolens kendelse af 9. juli 2009 — Fornaci Laterizi Danesi SpA mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (Appel — annulationssøgsmaal — søgsmålsfrist — starttidspunkt — afvisning på grund af for sen iværksættelse — appel åbenbart ugrundet) 23	23
2009/C 267/41	Sag C-225/08 P: Appel iværksat den 23. maj 2008 af Nuova Agricast Srl til prøvelse af kendelse afsagt den 12. marts 2008 af Retten i Første Instans (Femte Afdeling) i sag T-443/07, Nuova Agricast Srl mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber 24	24
2009/C 267/42	Sag C-295/08 P: Appel iværksat den 3. juli 2008 af Cofra srl til prøvelse af kendelse afsagt den 15. april 2008 af Retten i Første Instans (Femte Afdeling) i sag T-478/07, Cofra srl mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber 24	24
2009/C 267/43	Sag C-580/08 P: Appel iværksat den 24. december 2008 af Devrajan Srinivasan til prøvelse af kendelse afsagt den 3. november 2008 af Retten i Første Instans (Sjette Afdeling) i sag T-196/08, Srinivasan mod Ombudsmanden 24	24
2009/C 267/44	Sag C-29/09 P: Appel iværksat den 21. januar 2009 af Daniela Marinova til prøvelse af kendelse afsagt den 5. november 2008 af Retten i Første Instans (Sjette Afdeling) i sag T-213/08, Daniela Marinova mod Université Libre de Bruxelles og Kommissionen 24	24
2009/C 267/45	Sag C-59/09 P: Appel iværksat den 9. december 2008 af Hasbro, Inc. til prøvelse af afgørelse indeholdt i skrivelse af 22. september 2008 fra Retten i Første Instans (Sjette Afdeling) i sag T-472/07, Enercon mod KHIM 24	24
2009/C 267/46	Sag C-262/09: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Finanzgericht Köln (Tyskland) den 13. juli 2009 — Wienand Meilicke, Heidi Christa Weyde og Marina Stöffler mod Finanzamt Bonn-Innenstadt 25	25
2009/C 267/47	Sag C-266/09: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af College van Beroep voor het Bedrijfsleven (Nederlandene) den 10. juni 2009 — Stichting Natuur en Milieu, Vereniging Milieudefensie og Vereniging Goede Waar & Co. mod College voor de toelating van gewasbeschermingsmiddele og biociden; øvrige parter: Bayer CropScience BV og Nederlandse Stichting voor Fytopharmacie 26	26
2009/C 267/48	Sag C-270/09: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Court of Session (Scotland), Edinburgh (Det Forenede Kongerige) den 14. juli 2009 — Macdonald Resorts Limited mod Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs 26	26
2009/C 267/49	Sag C-273/09: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Rechtbank Haarlem (Nederlandene) den 16. juli 2009 — Premis Medical BV mod Inspecteur van de Belastingdienst/Douane Rotterdam, kantoor Rotterdam Laan op Zuid 27	27
2009/C 267/50	Sag C-274/09: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Oberlandesgericht München (Tyskland) den 20. juli 2009 — Privater Rettungsdienst und Krankentransport Stadler mod Zweckverband für Rettungsdienst und Feuerwehralarmierung Passau — adciterede: Malteser Hilfsdienst e.V. og Bayerisches Rotes Kreuz 28	28
2009/C 267/51	Sag C-275/09: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Raad van State (Belgien) den 21. juli 2009 — Brussels Hoofdstedelijk Gewest m.fl. mod Vlaamse Gewest. Intervenient: Brussels International Airport Company NV, nu The Brussels Airport Company NV 28	28



<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2009/C 267/52	Sag C-276/09: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af High Court of Justice (Chancery Division) (England & Wales) den 20. juli 2009 — T-Mobile (UK) Ltd mod Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs	29
2009/C 267/53	Sag C-277/09: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Court of Session (Scotland), Edinburgh (Det Forenede Kongerige) den 21. juli 2009 — Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs mod RBS Deutschland Holdings GmbH	30
2009/C 267/54	Sag C-279/09: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Kammergericht Berlin (Tyskland) den 22. juli 2009 — DED Deutsche Energiehandels- und Beratungsgesellschaft mbH mod Bundesrepublik Deutschland	31
2009/C 267/55	Sag C-285/09: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Bundesgerichtshof (Tyskland) den 24. juli 2009 — straffesag mod R	31
2009/C 267/56	Sag C-291/09: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Rechtbank van Koophandel te Brussel (Belgien) den 27. juli 2009 — Francesco Guarnieri & Cie mod Vandeveld Eddy VOF	31
2009/C 267/57	Sag C-296/09: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Hof van Cassatie van België (Belgien) den 29. juli 2009 — Vlaamse Gemeenschap mod M. Baesen	31
2009/C 267/58	Sag C-298/09: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Fővárosi Bíróság Gazdasági Kollégium (Ungarn) den 29. juli 2009 — RANI Slovakia s.r.o. mod Hankook Tire Magyarország Kft	32
2009/C 267/59	Sag C-299/09: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Nejvyšší správní soud (Den Tjekkiske Republik) den 30. juli 2009 — DAR Duale Abfallwirtschaft und Verwertung Ruhrgebiet GmbH mod Ministerstvo životního prostředí	32
2009/C 267/60	Sag C-300/09: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Raad van State (Nederlandene) den 30. juli 2009 — Staatssecretaris van Justitie mod F. Toprak	33
2009/C 267/61	Sag C-301/09: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Raad van State (Nederlandene) den 30. juli 2009 — I. Oguz mod Staatssecretaris van Justitie	33
2009/C 267/62	Sag C-307/09: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Raad van State (Nederlandene) den 3. august 2009 — Vicoplus SC PUH, den anden part i sagen: Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid	34
2009/C 267/63	Sag C-308/09: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Raad van State (Nederlandene) den 3. august 2009 — B.A.M. Vermeer Contracting sp. Zoo, den anden part i sagen: Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid	34
2009/C 267/64	Sag C-309/09: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Raad van State (Nederlandene) den 3. august 2009 — Olbek Industrial Services sp. Zoo, den anden part i sagen: Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid	34
2009/C 267/65	Sag C-314/09: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Oberster Gerichtshof (Østrig) den 7. august 2009 — Stadt Graz mod Strabag AG, Teerag-Asdag AG og Bauunternehmung Granit GesmbH	35
2009/C 267/66	Sag C-316/09: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Bundesgerichtshof (Tyskland) den 10. august 2009 — MSD Sharp & Dohme GmbH mod Merckle GmbH	35



<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2009/C 267/67	Sag C-317/09 P: Appel iværksat den 10. august 2009 af ArchiMEDES til prøvelse af dom afsagt den 10. juni 2009 af Retten i Første Instans (Femte Afdeling) i de forenede sager T-396/05 og T-397/05, ArchiMEDES mod Kommissionen	36
2009/C 267/68	Sag C-318/09 P: Appel iværksat den 11. august 2009 af A2A SpA, tidligere ASM Brescia SpA, til prøvelse af dom afsagt den 11. juni 2009 af Retten i Første Instans (Ottende Udvidede Afdeling) i sag T-189/03, ASM Brescia SpA mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber	37
2009/C 267/69	Sag C-319/09 P: Appel iværksat den 11. august 2009 af ACEA SpA til prøvelse af dom afsagt den 11. juni 2009 af Retten i Første Instans (Ottende Udvidede Afdeling) i sag T-297/02, ACEA SpA mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber	38
2009/C 267/70	Sag C-320/09 P: Appel iværksat den 11. august 2009 af A2A SpA, tidligere ASM Brescia SpA til prøvelse af dom afsagt den 11. juni 2009 af Retten i Første Instans (Ottende Udvidede Afdeling) i sag T-301/02, AEM mod Kommissionen	39
2009/C 267/71	Sag C-324/09: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af High Court of Justice (England & Wales), Chancery Division (Det Forenede Kongerige), den 12. august 2009 — L'Oreal SA, Lancôme parfums et beauté & Cie SNC, Laboratoire Garnier & Cie og L'Oreal (UK) Limited mod eBay International AG, eBay Europe SARL, eBay (UK) Limited, Stephan Potts, Tracy Ratchford, Marie Ormsby, James Clarke, Joanna Clarke, Glen Fox og Rukhsana Bi	40
2009/C 267/72	Sag C-329/09 P: Appel iværksat den 17. august 2009 af Iride SpA, tidligere AMGA SpA, til prøvelse af dom afsagt den 11. juni 2009 af Retten i Første Instans (Ottende Udvidede Afdeling) i sag T-300/02, AMGA mod Kommissionen	41
2009/C 267/73	Sag C-334/09: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Verwaltungsgericht Meiningen (Tyskland) den 24. august 2009 — Frank Scheffler mod Landkreis Wartburgkreis	42
2009/C 267/74	Sag C-341/09 P: Appel iværksat den 21. august 2009 af Acegas-APS SpA, tidligere Acqua, Elettricità, Gas e servizi SpA (Acegas) til prøvelse af dom afsagt den 11. juni 2009 af Retten i Første Instans (Ottende Udvidede Afdeling) i sag T-309/02, Acegas mod Kommissionen	42
2009/C 267/75	Sag C-342/09 P: Appel iværksat den 26. august 2009 af Victor Guedes — Indústria e Comércio, SA til prøvelse af dom afsagt af Retten i Første Instans (Ottende Afdeling) den 11. juni 2009 i sag T-151/08 — Victor Guedes — Indústria e Comércio mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) og Consorci de l'Espai Rural de Gallecs	43
2009/C 267/76	Sag C-343/09: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court) (Det Forenede Kongerige), den 26. august 2009 — Afton Chemical Limited mod Secretary of State for Transport	44
2009/C 267/77	Sag C-351/09: Sag anlagt den 28. august 2009 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Republikken Malta	45
2009/C 267/78	Sag C-353/09 P: Appel iværksat den 2. september 2009 af Perfetti van Melle SpA til prøvelse af dom afsagt den 1. juli 2009 af Retten i Første Instans (Ottende Afdeling) i sag T-16/08, Perfetti Van Melle SpA mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM), Cloetta Fazer AB	45

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2009/C 267/79	Sag C-357/09: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Administrativen sad Sofia-grad (Bulgarien) den 7. september 2009 — Said Shamilovich Kadzoev mod Ministerstvo na vatreshnite raboti	46
2009/C 267/80	Sag C-363/09: Sag anlagt den 11. september 2009 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Kongeriget Spanien	48
2009/C 267/81	Sag C-364/09 P: Appel iværksat den 14. september 2009 af Mineralbrunnen Rhön-Sprudel Egon Schindel GmbH til prøvelse af dom afsagt af Retten i Første Instans (Ottende Afdeling) den 8. juli 2009 i sag T-226/08 — Mineralbrunnen Rhön-Sprudel Egon Schindel GmbH mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design); andre parter i appelsagen: Schwarzbräu GmbH	48
2009/C 267/82	Sag C-365/09 P: Appel iværksat den 14. september 2009 af Mineralbrunnen Rhön-Sprudel Egon Schindel GmbH til prøvelse af dom afsagt af Retten i Første Instans (Ottende Afdeling) den 8. juli 2009 i sag T-225/08 — Mineralbrunnen Rhön-Sprudel Egon Schindel GmbH mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design); andre parter i appelsagen: Schwarzbräu GmbH	49
2009/C 267/83	Sag C-370/09: Sag anlagt den 15. september 2009 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Helleniske Republik	50
2009/C 267/84	Sag C-371/09: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af High Court of Justice (England and Wales), Chancery Division (Det Forenede Kongerige) den 14. september 2009 — Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs mod Isaac International Limited	50
2009/C 267/85	Sag C-376/09: Sag anlagt den 22. september 2009 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Republikken Malta	51
2009/C 267/86	Sag C-547/07: Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 29. juni 2009 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Republikken Polen	52
2009/C 267/87	Sag C-72/08: Kendelse afsagt af formanden for Domstolens Ottende Afdeling den 1. juli 2009 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Republikken Polen	52
2009/C 267/88	Sag C-129/08: Kendelse afsagt af formanden for Domstolens Syvende Afdeling den 4. juni 2009 — Carlos Cloet og Jacqueline Cloet mod Westvlaamse Intercommunale voor Economische Expansie, Huisvestingsbeleid en Technische Bijstand CVBA (WVI) (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Rechtbank van eerste aanleg te Brugge (Belgien))	52

Retten i Første Instans

2009/C 267/89	Sag T-341/05: Dom afsagt af Retten i Første Instans den 23. september 2009 — Spanien mod Kommissionen (Landbrug — den fælles markedsordning for mælk og mejeriprodukter — afskaffelsen af eksportrestitutioner for alle mejeriprodukter til Ceuta og Melilla — betingelser — princippet om forbud mod forskelsbehandling — forholdsmæssighed)	53
---------------	---	----



2009/C 267/90	Sag T-385/05: Dom afsagt af Retten i Første Instans den 23. september 2009 — Transnautica mod Kommissionen (Toldunion — eksterne fællesskabsforsendelser — ladninger af tobak og ethanol til tredjelande — svig — ansøgning om godtgørelse af importafgifter — artikel 239 i forordning (EØF) nr. 2913/92 — artikel 905 i forordning (EØF) nr. 2454/93 — billighedsklausul — en særlig situation — samlet kaution) 53	53
2009/C 267/91	Sag T-99/06: Dom afsagt af Retten i Første Instans den 23. september 2009 — Phildar mod KHIM — Comercial Jacinto Parera (FILDOR) (EF-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EF-ordmærket FILDOR — det ældre nationale delvise figurmærke PHILDAR — det ældre nationale ordmærke FILDOR — de ældre internationale ord- og delvise figurmærker PHILDAR — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), artikel 62 og 73 i forordning (EF) nr. 40/94 [nu artikel 8, stk. 1, litra b), artikel 64 og 75 i forordning (EF) nr. 207/2009])..... 54	54
2009/C 267/92	Sag T-221/06: Dom afsagt af Retten i Første Instans den 16. september 2009 — Hipp & Co mod KHIM — Laboratorios Ordesa (Bebimil) (EF-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EF-ordmærket Bebimil — ældre EF-ordmærke og ældre nationalt ordmærke BLEMIL — ældre nationalt ordmærke BLEMIL 1 — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 40/94 (nu artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009) — risiko for forveksling) 54	54
2009/C 267/93	Sag T-296/06: Dom afsagt af Retten i Første Instans den 23. september 2009 — Dongguan Nanzha Leco Stationery mod Rådet (Dumping — import af bueformede ringmekanismer med løftearm med oprindelse i Folkerepublikken Kina — fastsættelsen af dumpingmargenen — status som virksomhed, der opererer under markedsøkonomiske vilkår — sammenligningen af den normale værdi og eksportprisen — anvendelse af en metode, som adskiller sig fra den, som blev anvendt ved den oprindelige undersøgelse — artikel 2, stk. 7, litra a), og stk. 10, i forordning (EF) nr. 384/96) 55	55
2009/C 267/94	Sag T-391/06: Dom afsagt af Retten i Første Instans den 23. september 2009 — Arcandor mod KHIM — dm drogerie markt (S-HE) (EF-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EF-ordmærket S-HE — det ældre nationale ordmærke SHE, det ældre nationale figurmærke She og det ældre internationale figurmærke She — relativ registreringshindring — ingen risiko for forveksling — ingen lighedspunkter mellem mærkerne — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 40/94 [nu artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009])..... 55	55
2009/C 267/95	Sag T-400/06: Dom afsagt af Retten i Første Instans den 16. september 2009 — Zero Industry mod KHIM — zero Germany (zerorh+) (EF-varemærker — indsigelsesprocedure — ansøgning om EF-figurmærket zerorh+ — de ældre nationale figur- og ordmærker zero — risiko for forveksling — lighed mellem tegnene — lighed mellem varerne — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 40/94 [nu artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009]) 56	56
2009/C 267/96	Sag T-80/07: Dom afsagt af Retten i Første Instans den 16. september 2009 — JanSport Apparel mod KHIM (BUILT TO RESIST) (EF-varemærker — ansøgning om EF-ordmærket BUILT TO RESIST — absolut registreringshindring — beskrivende karakter — artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning (EF) nr. 40/94 (nu artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning (EF) nr. 207/2009)) 56	56

2009/C 267/97	Sag T-103/07: Dom afsagt af Retten i Første Instans den 23. september 2009 — Fratex Indústria e Comércio mod KHIM — USA Track & Field (TRACK & FIELD USA) (EF-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EF-figurmærket TRACK & FIELD USA — det ældre nationale figurmærke TRACK & FIELD — relativ registreringshindring — ingen risiko for forveksling — manglende lighed mellem tegnene — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 40/94 (nu artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009)) 56	56
2009/C 267/98	Sag T-162/07: Dom afsagt af Retten i Første Instans den 16. september 2009 — Pigasos Alieftiki Naftiki Etaireia mod Rådet og Kommissionen (Ansvar uden for kontraktforhold — toldunion — bevis for fællesskabskarakter af produkter som hidrører fra havfiskeri — fremlæggelse af bestemte dokumenter som bevis umulig — tilstrækkeligt kvalificeret tilsidesættelse af en bestemmelse, der tillægger borgerne rettigheder — Fællesskabets ansvar når dets organer ikke har udvist retsstridig adfærd) 57	57
2009/C 267/99	Sag T-180/07: Dom afsagt af Retten i Første Instans den 16. september 2009 — Promomadrid mod KHIM (MADRIDEXPORTA) (EF-varemærker — anmodning om EF-figurmærket MADRIDEXPORTA — absolutte registreringshindringer — beskrivende karakter — artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning (EF) nr. 40/94 [nu artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning (EF) nr. 207/2009])..... 57	57
2009/C 267/100	Sag T-183/07: Dom afsagt af Retten i Første Instans den 23. september 2009 — Polen mod Kommissionen (Miljø — direktiv 2003/87/EF — ordning for handel med kvoter for drivhusgasemissioner — Polens nationale plan for tildeling af drivhusgasemissionskvoter for perioden 2008-2012 — tremånedersfrist — medlemsstaternes og Kommissionens respektive kompetencer — ligebehandling — begrundelsespligt — artikel 9, stk. 1 og 3, og artikel 11, stk. 2, i direktiv 2003/87) 58	58
2009/C 267/101	Forenede sager T-225/07 og T-346/07: Dom afsagt af Retten i Første Instans den 29. september 2009 — Thomson Sales Europe mod Kommissionen (Toldunion — import af farvefjernsynsmodtagere fremstillet i Thailand — fritagelse for importafgifter — åbenbar forsømmelighed — manglende efteroprkning af importafgifter — annullationssøgsmål — akt, der indeholder et klagepunkt — afvisning) 58	58
2009/C 267/102	Sag T-263/07: Dom afsagt af Retten i Første Instans den 23. september 2009 — Estland mod Kommissionen (Miljø — direktiv 2003/87/EF — ordning for handel med drivhusgasemissionskvoter — national plan for tildeling af drivhusgasemissionskvoter, som Estland har fremlagt for perioden 2008-2012 — medlemsstaternes og Kommissionens respektive kompetencer — ligebehandling — artikel 9, stk. 1 og 3, og artikel 11, stk. 2, i direktiv 2003/87) 59	59
2009/C 267/103	Sag T-291/07: Dom afsagt af Retten i Første Instans den 23. september 2009 — Viñedos y Bodegas Príncipe Alfonso de Hohenlohe mod KHIM — Byass (ALFONSO) (EF-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EF-ordmærket ALFONSO — de ældre EF-ordmærker og nationale ordmærker PRINCIPE ALFONSO — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 40/94 [nu artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009] — omfanget af den undersøgelse, der skal foretages af appelkammeret — pligt til at træffe afgørelse om klagen i sin helhed — artikel 62, stk. 1, i forordning (EF) nr. 40/94 [nu artikel 64, stk. 1, i forordning (EF) nr. 207/2009]) 59	59

2009/C 267/104	Forenede sager T-305/07 og T-306/07: Dom afsagt af Retten i Første Instans den 16. september 2009 — Offshore Legends mod KHIM — Acteon (OFFSHORE LEGENDS i sort og hvid samt OFFSHORE LEGENDS i blå, sort og grøn) (EF-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om to EF-figurmærker OFFSHORE LEGENDS, det ene i sort og hvid, det andet i blå, sort og grøn — det ældre nationale figurmærke OFFSHORE 1 — relative registreringshindringer — risiko for forveksling — lighed mellem varerne og tegnene — ingen begæring om bevis for reel brug af det ældre varemærke — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 40/94 (nu artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009) — artikel 43, stk. 2 og 3, i forordning nr. 40/94 sammenholdt med artikel 15, stk. 2, litra a), i forordning nr. 40/94 (nu artikel 42, stk. 2 og 3, og artikel 15, stk. 1, andet afsnit, litra a), i forordning nr. 207/2009)).....	60
2009/C 267/105	Sag T-391/07: Dom afsagt af Retten i Første Instans den 16. september 2009 — Alber mod KHIM (håndtag) (EF-varemærker — ansøgning om et tredimensionelt EF-varemærke — håndtag — absolut registreringshindring — manglende fornødent særpræg — artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 40/94 (nu artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009) — begrundelsespligt — artikel 73 i forordning nr. 40/94 (nu artikel 75 i forordning nr. 207/2009) — princippet om ex officiooprøvelse af de faktiske omstændigheder — artikel 74, stk. 1, i forordning (EF) nr. 40/94 (nu artikel 76, stk. 1, i forordning (EF) nr. 207/2009))	60
2009/C 267/106	Sag T-396/07: Dom afsagt af Retten i Første Instans den 23. september 2009 — France Télécom mod KHIM (UNIQUE) (EF-varemærker — ansøgning om EF-ordmærket UNIQUE — absolut registreringshindring — mangel på fornødent særpræg — artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 40/94 [nu artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009])	60
2009/C 267/107	Sag T-409/07: Dom afsagt af Retten i Første Instans den 23. september 2009 — Cohausz mod KHIM — Izquierdo Faces (acopat) (EF-varemærker — ugyldighedssag — EF-figurmærket acopat — de ældre nationale ordmærker COPAT — relativ registreringshindring — ingen reel brug af de ældre varemærker — artikel 56, stk. 2 og 3, i forordning (EF) nr. 40/94 (nu artikel 57, stk. 2 og 3, i forordning (EF) nr. 207/2009)).....	61
2009/C 267/108	Sag T-458/07: Dom afsagt af Retten i Første Instans den 16. september 2009 — Dominio de la Vega mod KHIM — Ambrosio Velasco (DOMINIO DE LA VEGA) (EF-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EF-figurmærket DOMINIO DE LA VEGA — det ældre EF-figurmærke PALACIO DE LA VEGA — risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 40/94 (nu artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009))	61
2009/C 267/109	Sagerne T-493/07, T-26/08 og T-27/08: Dom afsagt af Retten i Første Instans den 23. september 2009 — GlaxoSmithkline m.fl. mod KHIM — Serono Genetics Institute (FAMOXIN) (EF-varemærker — ugyldighedssag — EF-ordmærket FAMOXIN — de ældre nationale ordmærker LANOXIN — relativ registreringshindring — ingen risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), og artikel 52, stk. 1, litra a), i forordning (EF) nr. 40/94 (nu artikel 8, stk. 1, litra b), og artikel 53, stk. 1, litra a), i forordning (EF) nr. 207/2009) — bevis for brugen — artikel 56, stk. 2 og 3, i forordning (EF) nr. 40/94 (nu artikel 57, stk. 2 og 3, i forordning (EF) nr. 207/2009))	62

2009/C 267/110	Forenede sager T-20/08 og T-21/08: Dom afsagt af Retten i Første Instans den 23. september 2009 — Evets mod KHIM (DANELECTRO og QWIK TUNE) (EF-varemærker — EF-ordmærket DANELECTRO og EF-figurmærket QWIK TUNE — manglende overholdelse af fristen for at indgive ansøgning om fornyelse af varemærker — begæring om restitutio in integrum — reformatio in pejus — ret til forsvar — ret til kontradiktion — artikel 61, stk. 2, artikel 73, andet punktum, og artikel 78 i forordning (EF) nr. 40/94 (nu artikel 63, stk. 2, artikel 75, andet punktum, og artikel 81 i forordning (EF) nr. 207/2009)) 62	62
2009/C 267/111	Sag T-130/08: Dom afsagt af Retten i Første Instans den 16. september 2009 — Gres La Sagra mod KHIM — Ceramicalcora (VENATTO MARBLE STONE) (EF-varemærker — indsigelsesprocedure — ansøgning om EF-figurmærket VENATTO MARBLE STONE — de ældre nationale figurmærker VENETO CERÁMICAS — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 40/94 (nu artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009)) ... 62	62
2009/C 267/112	Sag T-139/08: Dom afsagt af Retten i Første Instans den 29. september 2009 — The Smiley Company mod KHIM (Gengivelse af en halv smilende smiley) (EF-varemærker — international registrering, hvor Det Europæiske Fællesskab er designeret — EF-figurmærke, som gengiver en halv smilende smiley — absolut registreringshindring — mangel på fornødent særpræg — artikel 146, stk. 1, og artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 40/94 (nu artikel 151, stk. 1, og artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009))..... 63	63
2009/C 267/113	Sag T-271/08 P: Dom afsagt af Retten i Første Instans den 16. september 2009 — Boudova m.fl. mod Kommissionen (Appel — personalesag — tjenestemænd — tidligere hjælpeansatte — udnævnelse — indplacering i lønklasse — meddelelse om udvælgelsesprøve offentliggjort før den nye vedtægts ikrafttræden — en anden institutions omplacering af sine tjenestemænd — afslag på omplacering — ligebehandlingsprincippet — annulationssøgsmål — retsakt, der ikke kan anfægtes — bekræftende retsakt — ingen væsentlige nye faktiske omstændigheder — ingen undskyldelig fejl — afvisning) 63	63
2009/C 267/114	Sag T-57/07: Kendelse afsagt af Retten i Første Instans den 2. september 2009 — E.ON Ruhrgas og E.ON Földgáz Trade mod Kommissionen (Annulationssøgsmål — konkurrence — fusion — beslutning, hvorved en fusion erklæres forenelig med fællesmarkedet — tilsagn — skrivelser fra Kommissionen vedrørende tilsagnene — akter, der ikke kan være genstand for søgsmål — afvisning) 64	64
2009/C 267/115	Sag T-139/07: Kendelse afsagt af Retten i Første Instans den 4. september 2009 — Pioneer Hi-Bred International mod Kommissionen (Tilnærmelse af lovgivningerne — udsætning i miljøet af genetisk modificerede organismer — godkendelsesproceduren for markedsføring — Kommissionens undladelse af at fremsætte forslag for forskriftsudvalget — passivitetssøgsmål — bortfald af sagens genstand — afgørelse i sagen uforuden) 64	64
2009/C 267/116	Sag T-186/08: Kendelse afsagt af Retten i Første Instans den 7. september 2009 — LPN mod Kommissionen (Annulations- og erstatningssøgsmål — miljø — direktiv 92/43/EØF — henlæggelse af en klage — undladelse af at indlede en traktatbrudsprocedure — aktindsigt — forordning (EF) nr. 1049/2001 — åbenbart afvisningsgrundlag — uforuden at træffe afgørelse) 64	64
2009/C 267/117	Sag T-375/08 P: Kendelse afsagt af Retten i Første Instans den 9. september 2009 — Nijs mod Revisionsretten (Appel — personalesag — tjenestemænd — Revisionsrettens afgørelse om at forny generalsekretærens mandat — afgørelse om ikke at forfremme appellant i forfremmelsesåret 2004 — åbenbart, at appellen delvis ikke kan antages til realitetsbehandling, delvis er ugrundet) 65	65
2009/C 267/118	Sag T-309/09: Sag anlagt den 4. august 2009 — Sanyō Denki mod KHIM — Telefónica O2 Germany (eneloop) 65	65



<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2009/C 267/119	Sag T-315/09: Sag anlagt den 10. august 2009 — Hoelzer mod KHIM (SAFELOAD)	66
2009/C 267/120	Sag T-317/09: Sag anlagt den 14. august 2009 — Concord Power Nordal mod Kommissionen	66
2009/C 267/121	Sag T-318/09: Sag anlagt den 14. august 2009 — Audi og Volkswagen mod KHIM (TDI)	67
2009/C 267/122	Sag T-320/09: Sag anlagt den 14. august 2009 — Planet mod Kommissionen	67
2009/C 267/123	Sag T-321/09: Sag anlagt den 14. august 2009 — skytron energy mod KHIM (arraybox)	68
2009/C 267/124	Sag T-327/09: Sag anlagt den 18. august 2009 — Connefroy m.fl. mod Kommissionen	68
2009/C 267/125	Sag T-328/09: Sag anlagt den 19. august 2009 — Producteurs de Légumes de France mod Kommissionen	69
2009/C 267/126	Sag T-329/09: Sag anlagt den 24. august 2009 — Fédération Internationale des Logis mod KHIM (firkant med udadbuede sider i farven kastaniebrun)	69
2009/C 267/127	Sag T-330/09: Sag anlagt den 19. august 2009 — RapidEye mod Kommissionen	69
2009/C 267/128	Sag T-331/09: Sag anlagt den 25. august 2009 — Novartis mod KHIM — Sanochemia Pharmazeutika (TOLPOSAN)	70
2009/C 267/129	Sag T-332/09: Sag anlagt den 20. august 2009 — Electrabel mod Kommissionen	71
2009/C 267/130	Sag T-333/09: Sag anlagt den 20. august 2009 — Republikken Polen mod Kommissionen	71
2009/C 267/131	Sag T-335/09: Sag anlagt den 24. august 2009 — Groupement Adriano, Jaime Ribeiro, Conduril — Construção mod Kommissionen	72
2009/C 267/132	Sag T-338/09: Sag anlagt den 27. august 2009 — Müller-Boré & Partner mod KHIM — Popp m.fl. (MBP)	73
2009/C 267/133	Sag T-340/09: Sag anlagt den 19. august 2009 — Evropaiki Dynamiki mod Kontoret for Den Europæiske Unions Publikationer	73
2009/C 267/134	Sag T-343/09: Sag anlagt den 1. september 2009 — Amecke Fruchtsaft mod KHIM — Beate Uhse (69 Sex up)	75
2009/C 267/135	Sag T-347/09: Sag anlagt den 31. august 2009 — Tyskland mod Kommissionen	75
2009/C 267/136	Sag T-349/09: Sag anlagt den 3. september 2009 — PAGO International mod KHIM — Tirol Milch (Pago)	76
2009/C 267/137	Sag T-350/09: Sag anlagt den 4. september 2009 — ICO Satellite mod Kommissionen	76



<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2009/C 267/138	Sag T-352/09: Sag anlagt den 14. september 2009 — Novácke chemické závody mod Kommissionen	77
2009/C 267/139	Sag T-356/09: Sag anlagt den 16. september 2009 — Kommissionen mod Association Fédération Club B2A	78
2009/C 267/140	Sag T-357/09: Sag anlagt den 15. september 2009 — Pucci International mod KHIM — El Corte Inglés (Emidio Tucci)	78
2009/C 267/141	Sag T-358/09: Sag anlagt den 16. september 2009 — Sociedad Agricola Requiringa mod KHIM — Consejo Regulador de la Denominación de Origen Toro (TORO DE PIEDRA)	79
2009/C 267/142	Sag T-359/09: Sag anlagt den 14. september 2009 — Jurašinović mod Rådet	80
2009/C 267/143	Sag T-363/09: Sag anlagt den 17. september 2009 — Longevity Health Products mod KHIM — Gruppo Lepetit (RESVEROL)	80
2009/C 267/144	Sag T-365/09: Sag anlagt den 17. september 2009 — Michalakopoulou Ktimatiki Touristiki mod KHIM — Free (FREE)	81
2009/C 267/145	Sag T-367/09: Sag anlagt den 18. september 2009 — Tecnoprocess mod Kommissionen og Europa-Kommissionens delegation i Nigeria	82
2009/C 267/146	Sag T-113/06: Kendelse afsagt af Retten i Første Instans den 22. september 2009 — Fjord Seafood Norway m.fl. mod Rådet	82
2009/C 267/147	Sag T-404/07: Kendelse afsagt af Retten i Første Instans den 21. september 2009 — Ryanair mod Kommissionen	82

Retten for EU-Personalesager

2009/C 267/148	Sag F-37/05: Personalerettens dom (Anden Afdeling) af 24. september 2009 — Brown mod Kommissionen (Personalesag — udvælgelsesprøve inden for institutionen — adgangsbetingelser — hjælpeansatte — afslag på en ansøgning)	83
2009/C 267/149	Sag F-139/07: Personalerettens dom (Anden Afdeling) af 10. september 2009 — Van Arum mod Parlamentet (Personalesag — tjenestemænd — bedømmelse — bedømmelsesrapport — rækkevidden af den klage, der er omhandlet i vedtægtens artikel 90)	83
2009/C 267/150	Sag F-9/08: Personalerettens dom (Anden Afdeling) af 10. september 2009 — Rosenbaum mod Kommissionen (Personalesag — tjenestemænd — udnævnelse — indplacering i lønklasse — anmodning om omplacering — anvendelsesområdet for artikel 13 i bilag XIII i tjenstemandsvedtægten — hensyntagen til erhvervs erfaring — ansættelse i den lønklasse, der var fastsat i udvælgelsesprøven — vedtægtens artikel 31 — forbud mod forskelsbehandling — arbejdstageres fri bevægelighed)	83



IV

(Oplysninger)

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER OG
ORGANER

DOMSTOLEN

(2009/C 267/01)

Domstolens seneste offentliggørelse i Den Europæiske Unions Tidende

EUT C 256 af 24.10.2009

Liste over tidligere offentliggørelser

EUT C 244 af 10.10.2009

EUT C 233 af 26.9.2009

EUT C 220 af 12.9.2009

EUT C 205 af 29.8.2009

EUT C 193 af 15.8.2009

EUT C 180 af 1.8.2009

Teksterne er tilgængelige i:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>**Domstolens nye medlemmers edsafklæggelse**

(2009/C 267/02)

Efter at M. Safjan og D. Šváby ved afgørelse truffet af repræsentanterne for De Europæiske Fællesskabers medlemsstaters regeringer den 25. februar 2009 ⁽¹⁾ er blevet udnævnt til dommere ved De Europæiske Fællesskabers Domstol for perioden fra den 7. oktober 2009 til den 6. oktober 2015, har de den 6. oktober 2009 aflagt ed for Domstolen.

Efter at M. Berger ved afgørelse truffet af repræsentanterne for De Europæiske Fællesskabers medlemsstaters regeringer den 8. juli 2009 ⁽²⁾ er blevet udnævnt til dommer ved De Europæiske Fællesskabers Domstol for perioden fra den 7. oktober 2009 til den 6. oktober 2012, har hun den 6. oktober 2009 aflagt ed for Domstolen.

Efter at N. Jääskinen ved afgørelse truffet af repræsentanterne for De Europæiske Fællesskabers medlemsstaters regeringer den 25. februar 2009 ⁽¹⁾ er blevet udnævnt til generaladvokat ved De Europæiske Fællesskabers Domstol for perioden fra den 7. oktober 2009 til den 6. oktober 2015, har han den 6. oktober 2009 aflagt ed for Domstolen.

⁽¹⁾ EUT L 63 af 7.3.2009, s. 13.

⁽²⁾ EUT L 181 af 14.7.2009, s. 26.

Valg af Domstolens præsident

(2009/C 267/03)

På et møde afholdt den 7. oktober 2009 har De Europæiske Fællesskabers Domstols dommere i medfør af procesreglementets artikel 7, stk. 1, valgt V. Skouris til præsident for Domstolen for perioden fra den 7. oktober 2009 til den 6. oktober 2012.

Valg af afdelingsformænd

(2009/C 267/04)

På sit møde den 7. oktober 2009 har Domstolens dommere i medfør af procesreglementets artikel 10, stk. 1, første afsnit, valgt A. Tizzano, J. N. Cunha Rodrigues, K. Lenaerts og J.-C. Bonichot til formænd for henholdsvis Første, Anden, Tredje og Fjerde Afdeling, der sættes af fem dommere, for en periode på tre år, der udløber den 6. oktober 2012.

På et møde afholdt den 8. oktober 2009 har Domstolens dommere i medfør af procesreglementets artikel 10, stk. 1, andet afsnit, valgt E. Levitz, P. Lindh, R. Silva de Lapuerta og C. Toader til formænd for henholdsvis Femte, Sjette, Syvende og Ottende Afdeling, der sættes af tre dommere, for en periode på et år, der udløber den 6. oktober 2010.

Udpegelse af førstegeneraladvokat

(2009/C 267/05)

Domstolen har i medfør af procesreglementets artikel 10, stk. 1, tredje afsnit, udpeget P. Mengozzi til førstegeneraladvokat for en periode på et år, der udløber den 6. oktober 2010.

Dommernes fordeling mellem afdelingerne

(2009/C 267/06)

Domstolen har på møder afholdt den 8. og 9. oktober 2009 besluttet, at dommerne tilknyttes afdelingerne som følger:

Første Afdeling

A. Tizzano, afdelingsformand

A. Borg Barthet, M. Ilešič, E. Levits, J.-J. Kasel, M. Safjan og M. Berger, dommere

Anden Afdeling

J. N. Cunha Rodrigues, afdelingsformand

A. Rosas, U. Löhmus, A. Ó Caoimh, P. Lindh og A. Arabadjiev, dommere

Tredje Afdeling

K. Lenaerts, afdelingsformand

R. Silva de Lapuerta, E. Juhász, G. Arestis, J. Malenovský, T. von Danwitz og D. Švaby, dommere

Fjerde Afdeling

J.C. Bonichot, afdelingsformand

C.W.A. Timmermans, K. Schiemann, P. Kūris, L. Bay Larsen og C. Toader, dommere

Femte Afdeling

E. Levits, afdelingsformand

A. Borg Barthet, M. Ilešič, J.-J. Kasel, M. Safjan og M. Berger, dommere

Sjette Afdeling

P. Lindh, afdelingsformand

A. Rosas, U. Löhmus, A. Ó Caoimh og A. Arabadjiev, dommere

Syvende Afdeling

R. Silva de Lapuerta, afdelingsformand

E. Juhász, G. Arestis, J. Malenovský, T. von Danwitz og D. Šváby, dommere

Ottende Afdeling

C. Toader, afdelingsformand

C.W.A. Timmermans, K. Schiemann, P. Kūris og L. Bay Larsen, dommere

Lister til fastlæggelse af sammensætningen af dommerkollegierne

(2009/C 267/07)

Domstolen har på sit møde den 8. oktober 2009 i medfør af procesreglementets artikel 11b, stk. 2, udarbejdet følgende liste til fastlæggelse af sammensætningen af Store Afdeling:

- C. W. A. Timmermans
- M. Berger
- A. Rosas
- D. Šváby
- R. Silva de Lapuerta
- M. Safjan
- K. Schiemann
- J.-J. Kasel
- P. Kūris
- C. Toader
- E. Juhász
- A. Arabadjiev
- G. Arestis
- T. von Danwitz
- A. Borg Barthet
- P. Lindh
- M. Ilešič
- L. Bay Larsen
- J. Malenovský
- A. Ó Caoimh

— U. Lõhmus

— E. Levits

Domstolen har på sit møde den 8. oktober 2009 i medfør af procesreglementets artikel 11c, stk. 2, første afsnit, udarbejdet følgende lister til fastlæggelse af sammensætningen af de afdelinger, der sættes af fem dommere:

Første Afdeling

A. Borg Barthet

M. Berger

M. Ilešič

M. Safjan

E. Levits

J.-J. Kasel

Anden Afdeling

A. Rosas

A. Arabadjiev

U. Lõhmus

P. Lindh

A. Ó Caoimh

Tredje Afdeling

R. Silva de Lapuerta

D. Šváby

E. Juhász

T. von Danwitz

G. Arestis

J. Malenovský

Fjerde Afdeling

C. W. A. Timmermans

C. Toader

K. Schieman

L. Bay Larsen

P. Kūris

Domstolen har på sit møde den 9. oktober 2009 i medfør af procesreglementets artikel 11c, stk. 2, andet afsnit, udarbejdet følgende lister til fastlæggelse af sammensætningen af de afdelinger, der sættes af tre dommere:

Femte Afdeling

A. Borg Barthet

M. Ilešič

J.-J. Kasel

M. Safjan

M. Berger

Sjette Afdeling

A. Rosas

U. Lõhmus

A. Ó Caoimh

A. Arabadjiev

Syvende Afdeling

E. Juhász

G. Arestis

J. Malenovský

T. von Danwitz

D. Šváby

Ottende Afdeling
C. W. A. Timmermans
K. Schiemann
P. Küris
L. Bay Larsen

Udpegelse af den afdeling, som skal behandle de sager, der er omhandlet i artikel 104b i Domstolens procesreglement

(2009/C 267/08)

Domstolen har på sit møde den 9. oktober 2009 besluttet, at Domstolens Tredje Afdeling i en periode på et år, der udløber den 6. oktober 2010, er den afdeling, der i overensstemmelse med artikel 9, stk. 1, i Domstolens procesreglement skal behandle de sager, der er omhandlet i procesreglementets artikel 104b.

Førsteinstansrettens nye medlemmers edsaflæggelse

(2009/C 267/09)

Efter at H. Kanninen og J. Schwarcz ved afgørelser truffet af Rådet for Den Europæiske Union den 25. februar 2009 ⁽¹⁾ og den 8. juli 2009 ⁽²⁾ er blevet udnævnt til dommere ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans, førstnævnte for perioden fra den 1. september 2009 til den 31. august 2010, sidstnævnte for perioden fra den 7. oktober 2009 til den 31. august 2010, har de den 6. oktober 2009 aflagt ed for Domstolen.

⁽¹⁾ EUT L 56 af 28.2.2009, s. 17.

⁽²⁾ EUT L 181 af 14.7.2009, s. 25.

EU-Personalerettens nye medlems edsaflæggelse

(2009/C 267/10)

Efter at M. I. Rofes i Pujol ved afgørelse truffet af repræsentanterne for De Europæiske Fællesskabers medlemsstaters regeringer den 9. juni 2009 ⁽¹⁾ er blevet udnævnt til dommer ved Retten for EU-personalesager for perioden fra den 1. september 2009 til den 31. august 2015, har hun den 6. oktober 2009 aflagt ed for Domstolen.

⁽¹⁾ EUT L 156 af 19.6.2009, s. 56.

RETTE I FØRSTE INSTANS

Valg af en afdelingsformand

(2009/C 267/11)

Den 7. oktober 2009, efter at afdelingsformand V. Tiili er fratrådt, og i overensstemmelse med procesreglementets artikel 7, stk. 3, og artikel 15 har Retten i Første Instans valgt I. Wiszniewska-Bialecka til afdelingsformand for Første Afdeling, der sættes af fem dommere og af tre dommere for perioden fra den 7. oktober 2009 til den 31. august 2010.

Dommernes fordeling mellem afdelingerne

(2009/C 267/12)

Den 7. oktober 2009 har Retten i Første Instans' plenum, dels som følge af, at H. Kanninen og J. Schwarcz er tiltrådt som dommere, dels som følge af, at I. Wiszniewska-Bialecka er blevet valgt til afdelingsformand for Første Afdeling, truffet beslutning om at ændre Rettens plenums beslutninger af 25. september 2007, 8. juli 2008 og 17. september 2008 om dommernes fordeling mellem afdelingerne.

For perioden fra den 7. oktober 2009 til den 31. august 2010 tilknyttedes dommerne afdelingerne på følgende måde:

Første Udvidede Afdeling, som sættes af fem dommere:

I. Wiszniewska-Bialecka, afdelingsformand, F. Dehousse, K. Jürimäe, S. Soldevila Fragoso og H. Kanninen, dommere.

Første Afdeling, som sættes af tre dommere:

I. Wiszniewska-Bialecka, afdelingsformand
F. Dehousse, dommer
H. Kanninen, dommer

Anden Udvidede Afdeling, som sættes af fem dommere:

I. Pelikánová, afdelingsformand, F. Dehousse, K. Jürimäe, S. Soldevila Fragoso og H. Kanninen, dommere

Anden afdeling, som sættes af tre dommere:

I. Pelikánová, afdelingsformand
K. Jürimäe, dommer
S. Soldevila Fragoso, dommer

Tredje Udvidede Afdeling, som sættes af fem dommere:

J. Azizi, afdelingsformand, E. Cremona, I. Labucka, S. Frimodt Nielsen og K. O'Higgins, dommere

Tredje Afdeling, som sættes af tre dommere:

J. Azizi, afdelingsformand
E. Cremona, dommer
S. Frimodt Nielsen, dommer

Fjerde Udvidede Afdeling, som sættes af fem dommere:

O. Czúcz, afdelingsformand, E. Cremona, I. Labucka, S. Frimodt Nielsen og K. O'Higgins, dommere

Fjerde Afdeling, som sættes af tre dommere:

O. Czúcz, afdelingsformand
I. Labucka, dommer
K. O'Higgins, dommer

Femte Udvidede Afdeling, som sættes af fem dommere:

M. Vilaras, afdelingsformand, E. Moavero Milanesi, M. Prek, V. Ciucă og J. Schwarcz, dommere.

Femte Afdeling, som sættes af tre dommere:

M. Vilaras, afdelingsformand

M. Prek, dommer

V. Ciucă, dommer.

Sjette Udvidede Afdeling, som sættes af fem dommere:

A. Meij, afdelingsmand, V. Vadapalas, T. Tchipev, A. Dittrich og L. Truchot, dommere.

Sjette Afdeling, som sættes af tre dommere:

A. Meij, afdelingsformand

a) V. Vadapalas og T. Tchipev, dommere

b) V. Vadapalas og L. Truchot, dommere

c) T. Tchipev og L. Truchot, dommere

Syvende Udvidede Afdeling, som sættes af fem dommere:

N. Forwood, afdelingsformand, E. Moavero Milanesi, M. Prek, V. Ciucă og J. Schwarcz, dommere

Syvende Afdeling, som sættes af tre dommere:

N. Forwood, afdelingsformand

E. Moavero Milanesi, dommer

J. Schwarcz, dommer

Ottende Udvidede Afdeling, som sættes af fem dommere::

M.E. Martins Ribeiro, afdelingsformand, S. Papasavvas, N. Wahl, T. Tchipev og A. Dittrich, dommere

Ottende Afdeling, som sættes af tre dommere:

M.E. Martins Ribeiro, afdelingsformand

a) S. Papasavvas og N. Wahl, dommere

b) S. Papasavvas og A. Dittrich, dommere

c) N. Wahl og A. Dittrich, dommere

V

(Udtalelser)

RETLIGE PROCEDURER

DOMSTOLEN

Domstolens dom (Første Afdeling) af 17. september 2009 — Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie mod T. Sahin (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Raad van State — Nederlandene)

(Sag C-242/06) ⁽¹⁾

(Associeringsaftalen EØF-Tyrkiet — arbejdskraftens frie bevægelighed — indførelse af gebyrer med henblik på erhvervelse af en opholdstilladelse i værtsmedlemsstaten — overtrædelse af »standstill«-klausulen i artikel 13 i associeringsrådets afgørelse nr. 1/80)

(2009/C 267/13)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Raad van State

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie

Sagsøgt: T. Sahin

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Raad van State — fortolkning af artikel 13 i afgørelse nr. 1/80 af 19. september 1980 om udvikling af associeringen, vedtaget af det associeringsråd, der er nedsat ved aftalen om oprettelse af en associering mellem Det Europæiske Økonomiske Fællesskab og Tyrkiet, sammenholdt med tillægsprotokollens artikel 59, indgået, godkendt og bekræftet på Fællesskabets vegne ved Rådets forordning (EØF) nr. 2760/72 af 19. december 1972 (EFT L 293, s. 1) — forpligtelse til at betale stempelafgift for undersøgelse af ansøgning om forlængelse af opholdstilladelse — anmodning om forlængelse ikke rettidigt indgivet

Konklusion

Artikel 13 i afgørelse nr. 1/80 af 19. september 1980 om udvikling af associeringen, som er vedtaget af det associeringsråd, der er oprettet ved aftalen om oprettelse af en associering mellem Det Europæiske Økonomiske Fællesskab og Tyrkiet, skal fortolkes således, at den fra

denne afgørelses ikrafttræden i forhold til den pågældende medlemsstat er til hinder for indførelsen af interne retsfor skrifter som de i hovedsagen omhandlede, som gør udstedelse af en opholdstilladelse eller forlængelse af dennes gyldighed afhængig af betalingen af gebyrer, når størrelsen af disse gebyrer, der pålægges tyrkiske statsborgere, er uforholdsmæssig i forhold til det gebyr, der kræves af fællesskabsborgere.

⁽¹⁾ EUT C 212 af 2.9.2006.

Domstolens dom (Store Afdeling) af 8. september 2009 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Europa-Parlamentet og Rådet for Den Europæiske Union

(Sag C-411/06) ⁽¹⁾

(Annulationssøgsmål — forordning nr. 1013/2006/EF — overførsel af affald — valg af hjemmel — artikel 133 EF og 175, stk. 1, EF)

(2009/C 267/14)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved G. Valero Jordana, M. Huttunen og M. Konstantinidis, som befuldmægtigede)

Sagsøgte: Europa-Parlamentet (ved Anagnostopoulou og U. Rösslein, som befuldmægtigede) og Rådet for Den Europæiske Union (ved M. Moore og K. Michoel, som befuldmægtigede)

Intervenienter til støtte for sagsøgte: Den Franske Republik (ved G. de Bergues, A. Adam og G. Le Bras, som befuldmægtigede), Republikken Østrig (ved E. Riedl, som befuldmægtiget) og Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland (ved E. Jenkinson, E. O'Neil og S. Behzadi-Spencer, som befuldmægtigede, bistået af barrister A. Dashwood)

Sagens genstand

Annulteration af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1013/2006 af 14. juni 2006 om overførsel af affald (EUT L 190, s. 1) — valg af hjemmel — retsakt, der forfølger et dobbelt formål eller har to led, og nødvendiggør flere hjemmel (artikel 175, stk. 1, EF og artikel 133 EF)

Konklusion

- 1) Europa-Parlamentet og Rådet for Den Europæiske Union frifindes.
- 2) Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber betaler sagens omkostninger.
- 3) Den Franske Republik, Republikken Østrig og Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland bærer deres egne omkostninger.

(¹) EUT C 294 af 2.12.2006.

Domstolens dom (Store Afdeling) af 8. september 2009 — Liga Portuguesa de Futebol Profissional (CA/LPFP), Bwin International Ltd, tidligere Baw International Ltd mod Departamento de Jogos da Santa Casa da Misericórdia de Lisboa (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunal de Pequena Instância Criminal do Porto — Portugal)

(Sag C-42/07) (¹)

(Anmodning om præjudiciel afgørelse — artikel 49 EF — restriktioner for den frie udveksling af tjenesteydelser — drift af hasardspil via internettet)

(2009/C 267/15)

Processprog: portugisisk

Den forelæggende ret

Tribunal de Pequena Instância Criminal do Porto

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Liga Portuguesa de Futebol Profissional (CA/LPFP), Bwin International Ltd, tidligere Baw International Ltd

Sagsøgt: Departamento de Jogos da Santa Casa da Misericórdia de Lisboa

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Tribunal de Pequena Instância do Porto — fortolkning af artikel 43 EF, 49 EF og 56 EF — national lovgivning, hvorefter et bestemt organ er

indrømmet en eksklusiv ret til at drive hasardspil og lotterier, og hvorefter afholdelse af, reklamering for eller modtagelse af væddemål om sportsbegivenheder, herunder via Internettet, er forbudt — forbud nedlagt overfor en virksomhed, der driver virksomhed med online afholdelse af væddemål og lotterier, og som har hjemsted i en anden medlemsstat, mod at reklamere for, afholde og drive disse væddemål og lotterier via Internettet og mod at stille værdien af præmierne til rådighed for vinderne

Konklusion

Artikel 49 EF er ikke til hinder for en medlemsstats lovgivning som den i hovedsagen omhandlede, som forbyder erhvervsdrivende som Bwin International Ltd, der er etableret i andre medlemsstater, hvor de lovligt udbyder tilsvarende tjenesteydelser, at udbyde hasardspil via internettet på den nævnte medlemsstats område.

(¹) EUT C 69 af 24.3.2007.

Domstolens dom (Anden Afdeling) af 10. september 2009 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Forbundsrepublikken Tyskland

(Sag C-269/07) (¹)

(Traktatbrud — arbejdskraftens frie bevægelighed — forordning (EØF) nr. 1612/68 — pensionsopsparingstillæg — fuld skattepligt)

(2009/C 267/16)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved R. Lyal og W. Mölls, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Forbundsrepublikken Tyskland (ved C. Blaschke og M. Lumma, som befuldmægtigede, og Rechtsanwalt W. Wellisch)

Sagens genstand

Traktatbrud — tilsidesættelse af artikel 12 EF, 18 EF og 39 EF samt artikel 7 i Rådets forordning (EØF) nr. 1612/68 af 15. oktober 1968 om arbejdskraftens frie bevægelighed inden for Fællesskabet (EFT L 257, s. 2) — national lovgivning om tillæg til fremme af pensionsopsparing, som gør tillægget betinget af, at den pågældende er fuldt skattepligtig i medlemsstaten, som kræver tilbagebetaling af tillægget, når den fulde skattepligt ophører, og som kun tillader, at den kapital, der er opsparet under ordningen, anvendes til erhvervelse af egen bolig, hvis boligen er beliggende på det nationale område

Konklusion

1) Forbundsrepublikken Tyskland har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 39 EF, artikel 7, stk. 2, i Rådets forordning nr. 1612/68/EØF af 15. oktober 1968 om arbejdskraftens frie bevægelighed inden for Fællesskabet og artikel 18 EF, idet den har indført og opretholdt forskrifter om supplerende alderspension i §§ 79-99 i lov om indkomstbeskatning (Einkommensteuergesetz), der

— frakender grænsearbejdere og deres ægtefæller ret til pensionsopsparingstillæg, hvis de ikke er fuldt skattepligtige i Tyskland

— kun tillader, at grænsearbejdere anvender den opsparede kapital til erhvervelse eller opførelse af en bolig, der tjener egne boligformål, hvis den er beliggende i Tyskland, og

— fastsætter, at tillægget skal tilbagebetales ved den fulde skattepligts ophør i denne medlemsstat.

2) Forbundsrepublikken Tyskland betaler sagens omkostninger.

(¹) EUT C 199 af 25.8.2007.

Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 10. september 2009 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Helleniske Republik

(Sag C-416/07) (¹)

(Traktatbrud — direktiv 91/628/EØF og 93/119/EF — forordning (EF) nr. 1/2005 — beskyttelse af dyr under transport og på slagte- eller aflivningstidspunktet — struktureret og almen tilsidesættelse af fællesskabsbestemmelserne)

(2009/C 267/17)

Processprog: græsk

Parter

Sagsøger: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved H. Tserepa-Lacombe og F. Erlbacher, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Den Helleniske Republik (ved S. Charitaki, S. Papaïoannou og E.-M. Mamouna, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Traktatbrud — tilsidesættelse af artikel 5, artikel 8, artikel 9 og artikel 18, stk. 2, i direktiv 91/628/EØF af 19. november 1991 om beskyttelse af dyr under transport og om ændring af direktiv 91/425/EØF og 91/496/EØF (EFT L 340, s. 17) — tilsidesættelse af artikel 5, stk. 4, artikel 6, stk. 1, artikel 13, stk. 3 og 4, artikel 15, stk. 1, artikel 25, artikel 26 og artikel 27, stk. 1, i Rådets forordning (EF) nr. 1/2005 af 22. december 2004 om beskyttelse af dyr under transport og dermed forbundne aktiviteter og om ændring af direktiv 64/432/EØF og 93/119/EF og forordning (EF) nr. 1255/97 (EUT 2005 L 3, s. 1) — tilsidesættelse af artikel 3, artikel 5, stk. 1, artikel 6, stk. 1, og artikel 8, i Rådets direktiv 93/119/EF af 22. december 1993 om beskyttelse af dyr på slagte- eller aflivningstidspunktet (EFT L 340, s. 21)

Konklusion

1) Den Helleniske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 5, punkt A, stk. 2, litra d), nr. i), første led, og artikel 8 i Rådets direktiv 91/628/EØF af 19. november 1991 om beskyttelse af dyr under transport og om ændring af direktiv 90/425/EØF og 91/496/EØF, som ændret ved Rådets forordning (EF) nr. 806/2003 af 14. april 2003, og kapitel VII, punkt 48, nr. 7, litra b), i bilaget til samme direktiv, som ændret ved forordning nr. 806/2003, samt artikel 3, artikel 5, stk. 1, litra d), artikel 6, stk. 1, og artikel 8 i direktiv 93/119 om beskyttelse af dyr på slagte- eller aflivningstidspunktet, idet den ikke har truffet de foranstaltninger, der er nødvendige for,

— at de kompetente myndigheder gennemfører de krævede kontroller af ruteplaner

— at der indrettes hvilefaciliteter for dyrene efter aflæsning i færgehavne eller i nærheden heraf

— at der reelt gennemføres en kontrol af transportmidler og dyr

— at overholdelsen af bestemmelser om bedøvelse af dyr under slagtning sikres, og

— at en passende kontrol og tilsyn med slagterier sikres.

2) I øvrigt frifindes Den Helleniske Republik.

3) Den Helleniske Republik betaler to tredjedele af sagens omkostninger. Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber betaler en tredjedel heraf.

(¹) EUT C 283 af 24.11.2007.

Domstolens dom (Første Afdeling) af 10. september 2009 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Ente per le Ville Vesuviane (sag C-445/07 P), Ente per le Ville Vesuviane mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (sag C-455/07 P)

(Forenede sager C-445/07 P og C-455/07 P) ⁽¹⁾

(Appel — Den Europæiske Fond for Regionaludvikling (EFRU) — opgradering af infrastrukturen med henblik på udvikling af turismeaktiviteterne i Regione Campania (Italien) — ophør af EF-støtte — annullationssøgsmål — formaliteten — regionalt eller lokalt organ — retsakter, der vedrører dette organ umiddelbart og individuelt)

(2009/C 267/18)

Processprog: italiensk

Parter

Appellanter: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved L. Flynn, som befuldmægtiget, bistået af avvocato A. Dal Ferro) (sag C-445/07 P), Ente per le Ville Vesuviane (ved avvocato E. Soprano) (sag C-455/07 P)

De andre parter i appelsagen: Ente per le Ville Vesuviane (ved avvocato E. Soprano) (sag C-455/07), Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved L. Flynn, som befuldmægtiget, bistået af avvocato A. Dal Ferro) (sag C-445/07 P)

Sagens genstand

Appel af dom afsagt af Retten i Første Instans (Anden Afdeling) den 18. juli 2007, Ente per le Ville Vesuviane mod Kommissionen (sag T-189/02), hvorved Retten frifandt Kommissionen for påstanden om annullation af Kommissionens afgørelse D(2002) 810111 af 13. marts 2002 om ophør af økonomisk støtte fra Den Europæiske Fond for Regionaludvikling (EFRU) til investering i infrastrukturen i regionen Campania (Italien) vedrørende en integreret opgraderingsordning med henblik på turismen vedrørende de tre vesuvianske villaer (EFRU nr. 86/05/04/054)

Konklusion

- 1) Dommen afsagt af De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans den 18. juli 2007, Ente per le Ville Vesuviane mod Kommissionen (sag T-189/02), ophæves, for så vidt som det af Ente per le Ville Vesuviane anlagte søgsmål med påstand om annullation af Kommissionens beslutning D (2002) 810111 af 13. marts 2002 om ophør af økonomisk støtte fra Den Europæiske Fond for Regionaludvikling (EFRU) til investering i infrastrukturen i Campania (Italien) vedrørende en integreret opgraderingsordning vedrørende tre vesuvianske villaer med henblik på turismen, blev antaget til realitetsbehandling.
- 2) Det af Ente per le Ville Vesuviane anlagte søgsmål med påstand om annullation af denne beslutning afvises.
- 3) Det er uforholdsmæssigt at træffe afgørelse vedrørende Ente per le Ville Vesuvianes appel af den nævnte dom.

- 4) Ente per le Ville Vesuviane betaler omkostningerne for denne instans samt omkostningerne i forbindelse med sagen i første instans.

⁽¹⁾ EUT C 297 af 8.12.2007.

Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 10. september 2009 — Alberto Severi, dels på egne vegne, dels som repræsentant efter loven for Cavazzuti e figli SpA, nu Grandi Salumifici Italiani SpA mod Regione Emilia-Romagna (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunale civile di Modena — Italien)

(Sag C-446/07) ⁽¹⁾

(Direktiv 2000/13/EF — mærkning af levnedsmidler bestemt til levering til den endelige forbruger i uforandret stand — mærkning, der kan vildlede køberen hvad angår levnedsmidlets oprindelsessted eller det sted, hvor det kommer fra — artsbetegnelser i henhold til artikel 3 i forordning (EØF) nr. 2081/92 — betydning)

(2009/C 267/19)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Tribunale civile di Modena

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Alberto Severi, dels på egne vegne, dels som repræsentant efter loven for Cavazzuti e figli SpA, nu Grandi Salumifici Italiani SpA

Sagsøgt: Regione Emilia-Romagna

Procesdeltager: Associazione fra Produttori per la Tutela del »Salame Felino«

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Tribunale Civile di Modena — fortolkning af artikel 3, stk. 1, og artikel 13, stk. 3, i Rådets forordning (EØF) nr. 2081/92 af 14. juli 1992 om beskyttelse af geografiske betegnelser og oprindelsesbetegnelser for landbrugsprodukter og levnedsmidler (EFT L 208, s. 1), nu artikel 3, stk. 1, og artikel 13, stk. 2, i forordning (EF) nr. 510/2006 — betegnelsen på et levnedsmiddel, der henviser til et sted, som ikke er registreret som BOB eller BGB i nævnte forordnings forstand — spørgsmålet, om producenter, der i god tro og på konstant vis har anvendt betegnelsen inden forordningens ikrafttrædelse, kan anvende betegnelsen på det fælles marked — »Salame Felino«

Konklusion

- 1) Artikel 3, stk. 1, og artikel 13, stk. 3, i Rådets forordning (EØF) nr. 2081/92 af 14. juli 1992 om beskyttelse af geografiske betegnelser og oprindelsesbetegnelser for landbrugsprodukter og levnedsmidler, som ændret ved Kommissionens forordning

(EF) nr. 2796/2000 af 20. december 2000, skal fortolkes således, at et levnedsmiddels betegnelse, der indeholder geografiske henvisninger, og som er genstand for en ansøgning om registrering som beskyttet oprindelsesbetegnelse eller beskyttet geografisk betegnelse i henhold til forordning nr. 2081/92, som ændret ved forordning nr. 2796/2000, ikke kan anses for en artsbetegnelse i tiden indtil de nationale myndigheders eventuelle oversendelse af ansøgningen om registrering til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber. En betegnelse kan ikke formodes at være en artsbetegnelse i henhold til forordning nr. 2081/92 som ændret ved forordning nr. 2796/2000, når Kommissionen ikke har taget stilling til ansøgningen om registrering af betegnelsen, i givet fald ved at afvise den, netop fordi denne betegnelse er blevet til en artsbetegnelse.

- 2) Artikel 3, stk. 1, og artikel 13, stk. 3, i forordning nr. 2081/92, som ændret ved forordning nr. 2796/2000, set i forening med artikel 2 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/13/EF af 20. marts 2000 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om mærkning af og præsentationsmåder for levnedsmidler samt om reklame for sådanne levnedsmidler, skal fortolkes således, at et levnedsmiddels betegnelse, der indeholder geografiske henvisninger, og som ikke er registreret som beskyttet oprindelsesbetegnelse eller beskyttet geografisk betegnelse, retmæssigt kan anvendes, forudsat at mærkningen på den således betegnede vare ikke vildleder en almindeligt oplyst, rimeligt opmærksom og velunderrettet gennemsnitsforbruger. For at vurdere, om dette er tilfældet, kan de nationale retsinstanser tage hensyn til varigheden af betegnelsens anvendelse. Derimod er en producents eller forhandlers eventuelle gode tro ikke relevant i denne forbindelse.

⁽¹⁾ EUT C 51 af 23.2.2008.

Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 10. september 2009 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Portugisiske Republik

(Sag C-457/07) ⁽¹⁾

(Traktatbrud — artikel 28 EF og 30 EF — byggevarer — national godkendelsesprocedure — manglende hensyntagen til godkendelsesattester udstedt i en anden medlemsstat — Domstolens dom, der fastslår et traktatbrud — manglende opfyldelse — artikel 228 EF — tvistens genstand — fastlæggelse under den administrative procedure — efterfølgende udvidelse — ikke tilladt)

(2009/C 267/20)

Processprog: portugisisk

Parter

Sagsøger: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved S. Pardo Quintillán og P. Andrade, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Den Portugisiske Republik (ved L. Inez Fernandes, som befuldmægtiget, advogados N. Ruiz og C. Farinhas)

Sagens genstand

Traktatbrud — artikel 228 EF — manglende opfyldelse af Domstolens dom af 10. november 2005 i sag C-432/03 — påstand om fastsættelse af tvangsbøder

Konklusion

- 1) Den Portugisiske Republik frifindes.
- 2) Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 297 af 8.12.2007.

Domstolens dom (Store Afdeling) af 8. september 2009 — Budějovický Budvar, národní podnik mod Rudolf Ammersin GmbH (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Handelsgericht Wien (Østrig))

(Sag C-478/07) ⁽¹⁾

(Bilaterale traktater mellem medlemsstater — beskyttelse i en medlemsstat af en geografisk oprindelsesangivelse fra en anden medlemsstat — betegnelsen »Bud« — brugen af det amerikanske varemærke Bud — artikel 28 EF og artikel 30 EF — forordning (EF) nr. 510/2006 — EF-ordning til beskyttelse af geografiske betegnelser og oprindelsesbetegnelser — Den Tjekkiske Republiks tiltrædelse — overgangsforanstaltninger — forordning (EF) nr. 918/2004 — EF-ordningens anvendelsesområde — udtømmende karakter)

(2009/C 267/21)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Handelsgericht Wien

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Budějovický Budvar, národní podnik

Sagsøgt: Rudolf Ammersin GmbH

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Handelsgericht Wien — fortolkning af artikel 28 EF og 30 EF i Kommissionens forordning (EF) nr. 918/2004 af 29. april 2004 om overgangsbestemmelser for beskyttelse af oprindelsesbetegnelser og geografiske betegnelser for landbrugsprodukter og levnedsmidler som følge af Den Tjekkiske Republiks, Estlands, Cyperns, Letlands, Litauens, Ungarns, Maltas, Polens, Sloveniens og Slovaakiets tiltrædelse (EUT L 163, s. 88) og Rådets forordning (EF) nr. 510/2006 af 20. marts 2006 om beskyttelse af geografiske betegnelser og oprindelsesbetegnelser for landbrugsprodukter

og fødevarer (EUT L 93, s. 12) — en betegnelse, der i oprindelseslandet hverken er navnet på et sted eller et område, men som er beskyttet i denne medlemsstat som en kvalificeret geografisk angivelse, og som også nyder mærkebeskyttelse — betingelser, opstillet i Domstolens dom af 18. november 2003, sag C-216/01, Budějovický Budvar, hvorefter en sådan betegnelse som geografisk angivelse kan betragtes som forenelig med artikel 28 EF — virkninger af, at betegnelsen ikke er registreret på fællesskabsniveau, for så vidt angår den fortsatte beskyttelse på nationalt plan og i henhold til en bilateral aftale med en anden medlemsstat

Konklusion

1) Det følger af præmis 101 i dom af 18. november 2003, sag C-216/01, Budějovický Budvar, at:

— Med henblik på at afgøre, hvorvidt en betegnelse som den i hovedsagen omhandlede kan anses for være en ren og indirekte geografisk oprindelsesangivelse, hvis beskyttelse i medfør af de i hovedsagen omhandlede bilaterale traktater kan begrundes i henhold til kriterierne i artikel 30 EF, påhviler det den forelæggende ret at efterprøve, hvorvidt denne betegnelse efter de faktiske omstændigheder og den begrebsmæssige forståelse i Den Tjekkiske Republik — uanset at den ikke er et geografisk navn som sådan — i det mindste er egnet til at oplyse forbrugerne om, at det produkt, hvorpå den er angivet, stammer fra et område eller sted i denne medlemsstat.

— Den forelæggende ret skal desuden efterprøve — igen i henhold til de faktiske omstændigheder og den begrebsmæssige forståelse i Den Tjekkiske Republik — hvorvidt den i hovedsagen omhandlede betegnelse som anført i nævnte doms præmis 99 ikke på tidspunktet for de omhandlede bilaterale traktaters ikrafttræden eller senere har fået karakter af en artsbetegnelse i denne medlemsstat, idet De Europæiske Fællesskabers Domstol i samme doms præmis 99 og 100 allerede har fastslået, at formålet med beskyttelsesordningen, der er indført ved disse traktater, henhører under beskyttelsen af industriel og kommerciel ejendomsret i artikel 30 EF.

— Da der ikke findes nogen fællesskabsretlige bestemmelser på området, tilkommer det den forelæggende ret i overensstemmelse med sine nationale retsregler at beslutte, om der skal bestilles en opinionsundersøgelse, som for retten skal afklare de faktiske omstændigheder og den begrebsmæssige forståelse i Den Tjekkiske Republik med henblik på at efterprøve, hvorvidt den i hovedsagen omhandlede betegnelse »Bud« kan klassificeres som en ren og indirekte geografisk oprindelsesangivelse, og at den ikke har fået karakter af en artsbetegnelse i denne medlemsstat. Hvis den forelæggende ret finder det nødvendigt at bestille en opinionsundersøgelse, er det også i forhold til samme nationale retsregler, at den med henblik på denne efterprøvelse skal afgøre, hvilken procentdel af forbrugerne der anses for tilstrækkelig betydningsfuld.

— Artikel 30 EF opstiller ikke et konkret krav til beskaffenheden og varigheden af den brug, der er gjort af en betegnelse i oprindelsesmedlemsstaten, for at beskyttelsen heraf er begrundet i forhold til denne artikel. Spørgsmålet om, hvorvidt et sådant krav finder anvendelse inden for rammerne af hovedsagen, skal af den forelæggende ret afgøres i henhold til gældende national ret, navnlig i henhold til den i de omhandlede bilaterale traktater fastsatte beskyttelsesordning.

2) Den EF-beskyttelsesordning, der er fastsat i Rådets forordning (EF) nr. 510/2006 af 20. marts 2006 om beskyttelse af geografiske betegnelser og oprindelsesbetegnelser for landbrugsprodukter og fødevarer, har en udtømmende karakter, således at denne forordning er til hinder for anvendelsen af en beskyttelsesordning, der er fastsat ved traktater mellem to medlemsstater såsom de i hovedsagen omhandlede bilaterale traktater, og hvorved en betegnelse, der ifølge en medlemsstats lovgivning anerkendes som en oprindelsesbetegnelse, gives beskyttelse i en anden medlemsstat, hvor denne beskyttelse reelt påberåbes, uanset at denne oprindelsesangivelse ikke har været genstand for en registreringsansøgning i henhold til denne forordning.

(¹) EUT C 22 af 26.1.2008.

Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 17. september 2009
— Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Koninklijke FrieslandCampina NV, tidligere Koninklijke Friesland Foods NV, tidligere Friesland Coberco Dairy Foods Holding NV

(Sag C-519/07 P) (¹)

(Appel — statsstøtte — Kongeriget Nederlandenes skattestøtteordning til fordel for internationale finansieringsaktiviteter — beslutning 2003/515/EF — uforenelighed med fællesmarkedet — overgangsbestemmelse — formaliteten — søgsmålskompetence — søgsmålsinteresse — princippet om beskyttelse af den berettigede forventning — ligebehandlingsprincippet)

(2009/C 267/22)

Processprog: nederlandsk

Parter

Appellant: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved H. van Vliet og S. Noë, som befuldmægtigede)

Den anden part i appelsagen: Koninklijke FrieslandCampina NV, tidligere Koninklijke Friesland Foods NV, tidligere Friesland Coberco Dairy Foods Holding NV (ved advocaten E. Pijnacker Hordijk og W. Geursen)

Sagens genstand

Appel af dom afsagt af Retten i Første Instans (Anden Afdeling) den 12. september 2007 i sag T-348/03, Koninklijke Friesland Foods NV (tidligere Friesland Coberco Dairy Foods Holding NV) mod Kommissionen, hvorved Retten annullerede artikel 2 i Kommissionens beslutning 2003/515/EF af 17. februar 2003 om Kongeriget Nederlandenes støtte til fordel for internationale finansieringsaktiviteter (EUT L 180, s. 52), for så vidt som det heri er fastsat, at erhvervsdrivende, der den 11. juli 2001 allerede havde indgivet en ansøgning til de nederlandske skattemyndigheder om at blive omfattet af den omhandlede støtteordning, som der på denne samme dato endnu ikke var blevet taget stilling til, ikke er omfattet af overgangsordningen

Konklusion

- 1) *Dommen afsagt af De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans den 12. september 2007 i sagen Koninklijke Friesland Foods mod Kommissionen (sag T-348/03) ophæves.*
- 2) *Sagen hjemvises til De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans.*
- 3) *Afgørelsen om sagens omkostninger udsættes.*

⁽¹⁾ EUT C 37 af 9.2.2008.

Domstolens dom (Første Afdeling) af 17. september 2009 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod MTU Friedrichshafen GmbH

(Sag C-520/07 P) ⁽¹⁾

(Appel — omstruktureringsstøtte — beslutning, der pålægger tilbagesøgning af en med fællesmarkedet uforenelig støtte — artikel 13, stk. 1, i forordning (EF) nr. 659/1999 — solidarisk ansvar)

(2009/C 267/23)

Processprog: tysk

Parter

Appellant: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved K. Gross og B. Martenczuk, som befuldmægtigede)

Den anden part i appellsagen: MTU Friedrichshafen GmbH (ved Rechtsanwälte Th. Lübbig og M. le Bell)

Sagens genstand

Appel af dom afsagt af Retten i Første Instans (Fjerde Udvidede Afdeling) den 12. september 2007 i sag T-196/02, MTU Fried-

richshafen mod Kommissionen, hvorved Retten annullerede artikel 3, stk. 2, i Kommissionens beslutning 2002/898/EF af 9. april 2002 om Tysklands statsstøtte til SKL Motoren- und Systembautechnik GmbH, i det omfang den påbyder tilbagesøgning af et beløb på 2,71 mio. EUR hos MTU Friedrichshafen GmbH som solidarisk skyldner — begrænsninger og betingelser for anvendelse af artikel 13, stk. 1, i Rådets forordning (EF) nr. 659/1999 af 22. marts 1999, der bemyndiger Kommissionen til at vedtage en endelig beslutning, hvorved en støttes uforenelighed fastslås, på grundlag af de foreliggende oplysninger, når den berørte medlemsstat ikke overholder et påbud om oplysninger

Konklusion

- 1) *Appellen forkastes.*
- 2) *Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber betaler sagens omkostninger.*

⁽¹⁾ EUT C 22 af 26.1.2008.

Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 10. september 2009 — Sea s.r.l. mod Comune di Ponte Nossa (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia — Italien)

(Sag C-573/07) ⁽¹⁾

(Offentlige kontrakter — fremgangsmåderne ved indgåelse — kontrakt om indsamling, transport og bortskaffelse af byaffald — tildeling uden udbud — tildeling til et aktieselskab, hvis selskabskapital er fuldt ejet af offentlige myndigheder, men hvori private ifølge vedtægterne også kan have kapitalandele)

(2009/C 267/24)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Sea s.r.l.

Sagsøgt: Comune di Ponte Nossa

Intervenant: Servizi Tecnologici Comuni — Se.T.Co. SpA

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Tribunale amministrativo regionale per la Lombardia — fortolkning af artikel 12, 43, 49 og 86 EF — fremgangsmåderne ved indgåelse af offentlige kontrakter — offentlige tjenesteydelser for indsamling, transport og bortskaffelse af kommunalt fast affald — direkte tildeling til et aktieselskab, hvis aktiekapital er fuldt ejet af offentlige myndigheder, men hvori private ifølge vedtægterne også kan have kapitalandele

Konklusion

Artikel 43 EF og 49 EF, ligebehandlingsprincippet og princippet om forbud mod forskelsbehandling på grundlag af nationalitet såvel som den gennemsigtighedsforpligtelse, der følger heraf, er ikke til hinder for en direkte tildeling af en offentlig tjenesteydelseskонтракт til et 100 % offentligt ejet aktieselskab, når den offentlige myndighed, som er ordregivende myndighed, fører en kontrol med dette selskab, som svarer til den kontrol, myndigheden fører med sine egne tjenestegrene, og dette selskab udfører hovedparten af sin virksomhed med den eller de offentlige myndigheder, som det ejes af.

Med forbehold af den forelæggende rets efterprøvelse af relevansen af de omhandlede vedtægtsbestemmelser kan den kontrol, som myndighederne, der har aktier i selskabet, fører med det nævnte selskab, under omstændigheder som de i hovedsagen foreliggende, anses for at svare til den kontrol, myndighederne fører med deres egne tjenestegrene, når:

- det nævnte selskabs aktivitet er begrænset til de nævnte myndigheders område og i det væsentligste udføres til fordel for disse, og
- kontrollen udføres gennem vedtægtsmæssige organer, der består af repræsentanter fra de nævnte myndigheder, som udøver en bestemmende indflydelse såvel i forhold til de strategiske målsætninger som i forhold til det nævnte selskabs vigtige beslutninger.

(¹) EUT C 64 af 8.3.2008.

Domstolens dom (Første Afdeling) af 3. september 2009 — RCI Europe mod Her Majesty's Commissioners of Revenue and Duties (anmodning om præjudiciel afgørelse fra VAT and Duties Tribunal, London — Det Forenede Kongerige)

(Sag C-37/08) (¹)

(Sjette momsdirektiv — fiskalt tilknytningsmoment — levering af tjenesteydelser vedrørende fast ejendom — tjenesteydelser, der består i at lette bytte mellem indehaverne af brugsrettigheder over ferieboliger)

(2009/C 267/25)

Processprog: engelsk

Den forelæggende ret

VAT and Duties Tribunal, London

Parter i hovedsagen

Sagsøger: RCI Europe

Sagsøgt: Her Majesty's Commissioners of Revenue and Customs

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — VAT and Duties Tribunals, London — fortolkning af artikel 9, stk. 2, litra a), og artikel 26 i Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag (EFT L 145, s. 1) — bestemmelse af det fiskale tilknytningsmoment — tjenesteydelser, der består i at lette ombytningen af brugsrettighederne til en ferieejendom, der indehaves af medlemmer af en forening, som med dette formål er oprettet af den afgiftspligtige person, for andre indehaveres rettigheder

Konklusion

Artikel 9, stk. 2, litra a), i Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag, skal fortolkes således, at leveringsstedet for tjenesteydelser fra en forening, hvis virksomhed består i at organisere medlemmernes bytte af deres timesharerettigheder vedrørende ferieboliger, for hvilke ydelser denne forening som vederlag modtager optagelsesgebyrer, årlige bidrag samt byttegebyrer fra medlemmerne, er det sted, hvor den ejendom er beliggende, over hvilken det pågældende medlem er indehaver af en timesharerettighed.

(¹) EUT C 92 af 12.4.2008.

Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 10. september 2009 — Akavan Erityissalojen Keskusliitto AEK ry m.fl. mod Fujitsu Siemens Computers Oy (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Korkein oikeus — Finland)

(Sag C-44/08) (¹)

(Præjudiciel forelæggelse — direktiv 98/59/EF — tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivninger vedrørende kollektive afskedigelser — artikel 2 — beskyttelse af arbejdstagerne — information af og konsultation med arbejdstagerne — koncern — moderselskab — datterselskab)

(2009/C 267/26)

Processprog: finsk

Den forelæggende ret

Korkein oikeus

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Akavan Eryityssalojen Keskusliitto AEK ry m.fl.

Sagsøgt: Fujitsu Siemens Computers Oy

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Korkein oikeus — fortolkning af artikel 2, 3 og 4 i Rådets direktiv 98/59/EF af 20. juli 1998 om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivninger vedrørende kollektive afskedigelser (EFT L 225, s. 16) — fastlæggelse af det tidspunkt, hvor der opstår forpligtelse for et datterselskab til at iværksætte konsultationer med arbejdstagerrepræsentanter — planer eller afgørelser truffet inden for en koncern vedrørende ændringer af aktiviteterne i et af koncernens datterselskaber

Konklusion

- 1) Artikel 2, stk. 1, i Rådets direktiv 98/59/EF af 20. juli 1998 om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivninger vedrørende kollektive afskedigelser skal fortolkes således, at arbejdsgiverens pligt til at indlede konsultationer med arbejdstagernes repræsentanter opstår, når der i en koncern er truffet beslutninger af strategisk karakter eller vedrørende driftsmæssige ændringer, som tvinger arbejdsgiveren til at påtænke eller planlægge kollektive afskedigelser.
- 2) Tidspunktet for, hvornår arbejdsgiverens forpligtelse til at indlede konsultationer vedrørende påtænkte kollektive afskedigelser opstår, afhænger ikke af, om arbejdsgiveren er i stand til forinden at meddele arbejdstagernes repræsentanter alle de krævede oplysninger i henhold til artikel 2, stk. 3, første afsnit, litra b), i direktiv 98/59.
- 3) Artikel 2, stk. 1, i direktiv 98/59, sammenholdt med samme direktivs artikel 2, stk. 4, første afsnit, skal i forhold til en koncern bestående af et moderselskab og et eller flere datterselskaber fortolkes således, at forpligtelsen til at indlede konsultationer med arbejdstagernes repræsentanter påhviler det datterselskab, der er arbejdsgiver, når dette datterselskab, inden for hvilket der vil kunne foretages kollektive afskedigelser, er fastlagt.
- 4) Artikel 2, stk. 1, i direktiv 98/59, sammenholdt med direktivets artikel 2, stk. 4, skal i forhold til en koncern fortolkes således, at konsultationsproceduren skal være afsluttet af det datterselskab, som de kollektive afskedigelser vedrører, før datterselskabet i givet fald efter ordre fra moderskabet kan opsig de arbejdstagere, som berøres af disse afskedigelser.

Domstolens dom (Anden Afdeling) af 10. september 2009 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Republikken Malta

(Sag C-76/08) ⁽¹⁾

(Traktatbrud — formaliteten — beskyttelse af vilde fugle — direktiv 79/409/EØF — forårsjagt — forbud — fravigelse af beskyttelsesordningen — betingelse om, at der ikke må findes »nogen anden tilfredsstillende løsning« — berettiget forventning)

(2009/C 267/27)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved D. Recchia, D. Lawunmi og P. Oliver, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Republikken Malta (ved S. Camilleri og D. Mangion, som befuldmægtigede, og advocaat J. Bouckaert)

Sagens genstand

Traktatbrud — tilsidesættelse af artikel 9 i Rådets direktiv 79/409/EØF af 2. april 1979 om beskyttelse af vilde fugle (EFT L 103, s. 1) — manglende overholdelse af de kriterier, der i direktivet er fastsat til brug for at meddele undtagelse til forårsjagt på vagtler og duer

Konklusion

- 1) Republikken Malta har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til Rådets direktiv 79/409/EØF af 2. april 1979 om beskyttelse af vilde fugle, som ændret for 2004, 2005 og 2006 ved Rådets forordning (EF) nr. 807/2003 af 14. april 2003, og for 2007 ved Rådets direktiv 2006/105/EF af 20. november 2006, idet den har givet tilladelse til at drive jagt på vagtel (*Coturnix coturnix*) og turteldue (*Streptopelia turtur*) inden for perioden med forårstræk i 2004, 2005, 2006 og 2007 uden at overholde betingelserne i direktivets artikel 9, stk. 1.
- 2) Republikken Malta betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 107 af 26.4.2008.

⁽¹⁾ EUT C 92 af 12.4.2008.

Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 10. september 2009 — Akzo Nobel NV, Akzo Nobel Nederland BV, Akzo Nobel Chemicals International BV, Akzo Nobel Chemicals BV og Akzo Nobel Functional Chemicals BV mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag C-97/08 P) ⁽¹⁾

(Appel — konkurrence — aftaler — artikel 81, stk. 1, EF — EØS-aftalens artikel 53, stk. 1 — artikel 23, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1/2003 — koncernforhold — tilregnelser af overtrædelser — et moderselskabs ansvar for sine datterselskabers overtrædelse af konkurrencereglerne — den af moderselskabet udøvede afgørende indflydelse — afkræftelig formodning, når et moderselskab ejer 100 % af kapitalen)

(2009/C 267/28)

Processprog: engelsk

Parter

Appellanter: Akzo Nobel NV, Akzo Nobel Nederland BV, Akzo Nobel Chemicals International BV, Akzo Nobel Chemicals BV og Akzo Nobel Functional Chemicals BV (ved advokater C. Swaak, M. van der Woude og M. Mollica)

Den anden part i appelsagen: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved X. Lewis og F. Castillo de la Torre, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Appel af dom afsagt af Retten i Første Instans (Anden Afdeling) den 12. december 2007 i sag T-112/05, Akzo Nobel NV m.fl. mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber, hvorved sagsøgerne ikke fik medhold i påstanden om annullation af Kommissionens beslutning 2005/566/EF af 9. december 2004 om en procedure i henhold til EF-traktatens artikel 81 og EØS-aftalens artikel 53 (sag COMP/E-2/37.533 — cholinchlorid) (EUT L 190, s. 22), om en række aftaler og former for samordnet praksis bestående af prisfastsættelse, opdeling af markedet og aftalte foranstaltninger mod konkurrenter i cholinchloridindustrien — begrebet »virksomhed« som omhandlet i artikel 81 EF og artikel 23, stk. 2, i forordning nr. 1/2003

Konklusion

- 1) Appellen forkastes.
- 2) Akzo Nobel NV, Akzo Nobel Nederland BV, Akzo Nobel Chemicals International BV, Akzo Nobel Chemicals BV og Akzo Nobel Functional Chemicals BV betaler appelsagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 128 af 24.5.2008.

Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 10. september 2009 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Kongeriget Belgien

(Sag C-100/08) ⁽¹⁾

(Traktatbrud — artikel 28 EF og 30 EF — beskyttelse af vilde dyr og planter — bestemmelser vedrørende besiddelse og salg af i fangenskab udrugede og opdrættede fugle, der er lovligt markedsført i andre medlemsstater)

(2009/C 267/29)

Processprog: nederlandsk

Parter

Sagsøger: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved S. Pardo Quintillan og R. Troosters, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Kongeriget Belgien (ved T. Materne, som befuldmægtiget, og avocat G. Van Calster)

Sagens genstand

Traktatbrud — tilsidesættelse af artikel 28 EF — beskyttelse af vilde dyr og planter — forbud mod at besidde visse fugle, der er lovligt markedsført i andre medlemsstater

Konklusion

- 1) Kongeriget Belgien har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 28 EF,
 - idet det undergiver indførsel, besiddelse og salg af i fangenskab udrugede og opdrættede fugle, der er lovligt markedsført i andre medlemsstater, indskrænkende betingelser, der tvinger de berørte handlende til at ændre mærkningen af fuglene således, at de opfylder de særlige belgiske betingelser, og idet det hverken anerkender den mærkning, der godkendes i andre medlemsstater, eller de certifikater, der udstedes i medfør af Rådets forordning (EF) nr. 338/97 af 9. december 1996 om beskyttelse af vilde dyr og planter ved kontrol af handelen hermed, og
 - idet det frakender de handlende muligheden for at opnå undtagelser fra forbuddet mod besiddelse af hjemmehørende europæiske fugle, der er lovligt markedsført i andre medlemsstater.
- 2) Kongeriget Belgien betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 128 af 24.5.2008.

Domstolens dom (Første Afdeling) af 16. juli 2009 — Jacques Damseaux mod État belge (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunal de première instance de Liège — Belgien)

(Sag C-128/08) ⁽¹⁾

(Frie kapitalbevægelser — beskatning af indtægter af værdipapirer — dobbeltbeskatningsoverenskomst — medlemsstaternes forpligtelser i henhold til artikel 293 EF)

(2009/C 267/30)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Tribunal de première instance de Liège

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Jacques Damseaux

Sagsøgt: État belge

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Tribunal de première instance de Liège — fortolkning af artikel 56 EF, 58 EF og 293 EF — beskatning af indtægter fra værdipapirer af udenlandsk oprindelse, der er hårdere end beskatningen indtægter af værdipapirer, der betales af et selskab, der er etableret i den medlemsstat, hvor modtageren er hjemmehørende — hindring for den frie bevægelighed for kapital — rækkevidden af dobbeltbeskatningsoverenskomster — spørgsmålet om, hvorvidt medlemsstaterne har en forpligtelse i henhold til artikel 293 EF

Konklusion

Da fællesskabsretten ikke på sit nuværende udviklingstrin og i en situation som den, der er omhandlet i hovedsagen, fastsætter generelle kriterier for fordelingen af medlemsstaternes kompetence vedrørende ophævelsen af dobbeltbeskatning inden for Det Europæiske Fællesskab, er artikel 56 EF ikke til hinder for en bilateral beskatningsoverenskomst som den i hovedsagen omhandlede, der bestemmer, at udbytte udloddet af et selskab med hjemsted i en medlemsstat til en aktionær hjemmehørende i en anden medlemsstat kan beskattes i begge medlemsstater, og som ikke indeholder bestemmelser, hvorefter den medlemsstat, hvor aktionæren er hjemmehørende, pålægges en ubetinget pligt til at hindre den heraf følgende juridiske dobbeltbeskatning.

Domstolens dom (Første Afdeling) af 17. september 2009 — Glaxo Wellcome GmbH & Co. mod Finanzamt München II (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Bundesfinanzhof (Tyskland))

(Sag C-182/08) ⁽¹⁾

(Etableringsfrihed og frie kapitalbevægelser — selskabsskat — erhvervelse af kapitalandele i et kapitalselskab — betingelser for hensyntagen til værdiforringelse af selskabsandele som følge af udlodning af overskud ved fastsættelsen af beskatningsgrundlaget for erhververen)

(2009/C 267/31)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Bundesfinanzhof

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Glaxo Wellcome GmbH & Co.

Sagsøgt: Finanzamt München II

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Bundesfinanzhof — fortolkning af artikel 43 EF og 56 EF — den omstændighed, at en skattepligtig person, der er berettiget til selskabsskattegodtgørelse, erhverver andele i et ubegrænset skattepligtigt kapital-selskab — national ordning, hvorefter der ved fastsættelsen af beskatningsgrundlaget for erhververen tages hensyn til værdiforringelse af selskabsandele som følge af udlodning af overskud, såfremt andele erhverves fra en selskabsdeltager, der er berettiget til selskabsskattegodtgørelse, men udelukker denne nedsættelse af beskatningsgrundlaget, hvis andele erhverves fra en selskabsdeltager, der ikke er berettiget til en sådan skattegodtgørelse

Konklusion

EF-traktatens artikel 73 B (nu artikel 56 EF) skal fortolkes således, at den ikke er til hinder for en medlemsstats lovgivning, hvorefter værdiforringelse af selskabsandele som følge af udlodning af overskud ikke har indflydelse på en hjemmehørende skattepligtig persons beskatningsgrundlag, når den pågældende har erhvervet andele i et hjemmehørende kapitalselskab fra en ikke-hjemmehørende selskabsdeltager, hvorimod en sådan værdiforringelse nedsætter erhververens beskatningsgrundlag, når andelen erhverves fra en hjemmehørende selskabsdeltager.

Det anførte gælder, for så vidt som en sådan lovgivning ikke går videre, end hvad der er nødvendigt for at sikre en afbalanceret fordeling af beskatningskompetencen mellem medlemsstaterne og at modvirke rent kunstige arrangementer, der ikke bygger på nogen økonomisk realitet, og som alene har til formål at opnå en uberettiget skattefordel.

⁽¹⁾ EUT C 142 af 7.6.2008.

Det tilkommer den forelæggende ret at undersøge, om den i hovedsagen omhandlede lovgivning begrænser sig til det, der er nødvendigt for at nå disse mål.

(¹) EUT C 197 af 2.8.2008.

Domstolens dom (Anden Afdeling) af 10. september 2009 — Dr. Erhard Eschig mod UNIQA Sachversicherung AG (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Oberster Gerichtshof — Østrig)

(Sag C-199/08) (¹)

(Retshjælpsforsikring — direktiv 87/344/EØF — artikel 4, stk. 1 — forsikringstagerens frie advokatvalg — kontraktbegrænsning — masseskader forårsaget af samme begivenhed — forsikrers valg af rettergangsfuldmægtig)

(2009/C 267/32)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Oberster Gerichtshof

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Dr. Erhard Eschig

Sagsøgt: UNIQA Sachversicherung AG

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Oberster Gerichtshof — fortolkning af artikel 4, stk. 1, i Rådets direktiv 87/344/EØF af 22. juni 1987 om samordning af de ved lov eller administrativt fastsatte bestemmelser om retshjælpsforsikring (EFT L 185, s. 77) — klausul, der er indeholdt i en retshjælpsforsikrers almindelige forsikringsbetingelser, og hvorefter forsikreren i forbindelse med forsikringsbegivenheder, hvor et stort antal forsikringstagere har lidt tab som følge af den samme begivenhed, er berettiget til at udpege en retlig repræsentant, hvorved den enkelte forsikringstagers mulighed for frit at vælge en advokat begrænses (den såkaldte klausul vedrørende »masseskader«)

Konklusion

Artikel 4, stk. 1, litra a) i Rådets direktiv 87/344/EØF af 22. juni 1987 om samordning af de ved lov eller administrativt fastsatte bestemmelser om retshjælpsforsikring skal fortolkes således, at forsikreren ifølge en retshjælpsforsikringsaftale ikke, når et stort antal forsikringstagere har lidt skade ved samme begivenhed, kan forbeholde sig ret til selv at vælge rettergangsfuldmægtigen for samtlige berørte forsikringstagere.

(¹) EUT C 197 af 02.08.2008.

Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 10. september 2009 — Plantanol GmbH & Co. KG mod Hauptzollamt Darmstadt (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Hessisches Finanzgericht, Kassel — Tyskland)

(Sag C-201/08) (¹)

(Direktiv 2003/30/EF — fremme af anvendelsen af biobrændstoffer og andre fornyelige brændstoffer i transportsektoren — direktiv 2003/96/EF — fællesskabsregler om afgift på energiprodukter og el — blanding af vegetabilsk olie, tilsætningsstoffer og brændstof — biobrændstoffer — nationale regler — afgiftslettelse — afgiftslettelse erstattet af en pligt til at overholde en minimumsandel af biobrændstoffer i brændstoffer — forenelighed med direktiv 2003/30/EF og 2003/96/EF — retssikkerhedsprincippet og princippet om beskyttelse af den berettigede forventning)

(2009/C 267/33)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Hessisches Finanzgericht, Kassel

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Plantanol GmbH & Co. KG

Sagsøgt: Hauptzollamt Darmstadt

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Hessisches Finanzgericht — fortolkning af artikel 3 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/30/EF af 8. maj 2003 om fremme af anvendelsen af biobrændstoffer og andre fornyelige brændstoffer til transport (EUT L 123, s. 42) samt af retssikkerhedsprincippet og princippet om beskyttelse af de berettigede forventninger — national lovgivning, der inden udløbet af det tidsrum, der er fastsat i den tidligere lovgivning, erstatter ordningen med afgiftslettelse for biobrændstoffer, der er indeholdt i brændstofblandinger, med en forpligtelse til at tilsætte biobrændstoffer til konventionelle brændstoffer til skade for de producenter, der var begunstigede af disse fritagelser.

Konklusion

1) Artikel 3 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/30/EF af 8. maj 2003 om fremme af anvendelsen af biobrændstoffer og andre fornyelige brændstoffer til transport skal fortolkes således, at den ikke er til hinder for en national lovgivning som den, der er omhandlet i hovedsagen, og som udelukker et produkt som det i hovedsagen omhandlede, der er en blanding af vegetabilsk olie, fossilt diesel og særlige tilsætningsstoffer, fra den i lovgivningen fastsatte afgiftslettelsesordning for biobrændstoffer.

- 2) Retssikkerhedsprincippet og princippet om beskyttelse af den beretigede forventning er som udgangspunkt ikke til hinder for, at en medlemsstat ophæver en afgiftslettelsesordning for et produkt som det i hovedsagen omhandlede før den udløbsdato, der oprindeligt var fastsat i den nationale lovgivning. Under alle omstændigheder kræver en sådan ophævelse ikke, at der foreligger ekstraordinære omstændigheder. Det tilkommer den forelæggende ret ud fra en konkret helhedsvurdering at afgøre, om de nævnte principper er blevet overholdt i hovedsagen, idet den skal tage hensyn til samtlige relevante omstændigheder i sagen.

(¹) EUT C 183 af 19.7.2008.

Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 10. september 2009 — Wasser- und Abwasserzweckverband Gotha und Landkreisgemeinden (WAZV Gotha) mod Eurawasser Aufbereitungs- und Entsorgungsgesellschaft mbH (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Thüringer Oberlandesgericht, Tyskland)

(Sag C-206/08) (¹)

(Fremgangsmåder ved indgåelse af kontrakter inden for vand- og energiforsyning, transport samt posttjenester — offentlige tjenesteydelse, som består i vandforsyning og rensning af spildevand — koncessionskontrakt om tjenesteydelse — begreb — situation, hvor driftsrisikoen ved den pågældende ydelse overføres til medkontrahenten)

(2009/C 267/34)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Thüringer Oberlandesgericht

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Wasser- und Abwasserzweckverband Gotha und Landkreisgemeinden (WAZV Gotha)

Sagsøgt: Eurawasser Aufbereitungs- und Entsorgungsgesellschaft mbH

Procesdeltagere: Stadtwirtschaft Gotha GmbH og Wasserverband Lausitz Betriebsführungs GmbH (WAL)

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Thüringer Oberlandesgericht — fortolkning af artikel 1, stk. 2, litra a), og d), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/17/EF af 31. marts 2004 om samordning af fremgangsmåderne ved indgåelse

af kontrakter inden for vand- og energiforsyning, transport samt posttjenester (EUT L 134, s. 1) — udbudsprocedurer om leveringen, i form af koncessionskontrakter om tjenesteydelse, af tjenesteydelse til offentligheden på området for produktion, transport og distribution af drikkevand samt bortledning og rensning af spildevand — kriterier for sontring mellem en offentlig gensidigt bebyrdende tjenesteydelseskontrakt og en offentlig koncessionskontrakt om tjenesteydelse

Konklusion

Den omstændighed, at den ordregivende myndighed med hensyn til en kontrakt om tjenesteydelse ikke umiddelbart skal udbetale et vederlag til medkontrahenten, men hvor medkontrahenten har ret til at opkræve et vederlag fra en tredjepart, er tilstrækkelig til, at denne kontrakt skal anses for en »koncessionskontrakt om tjenesteydelse« som omhandlet i artikel 1, stk. 3, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/17/EF af 31. marts 2004 om samordning af fremgangsmåderne ved indgåelse af kontrakter inden for vand- og energiforsyning, transport samt posttjenester, forudsat at medkontrahenten påtager sig hele eller i det mindste en væsentlig del af den driftsrisiko, som den ordregivende myndighed løber, også selv om denne risiko fra begyndelsen er meget begrænset på grund af tjenesteydelsens offentlig-retlige udformning.

(¹) EUT C 247 af 27.9.2008.

Domstolens dom (Første Afdeling) af 10. september 2009 — Francisco Vicente Pereda mod Madrid Movilidad SA (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Juzgado de lo Social de Madrid — Spanien)

(Sag C-277/08) (¹)

(Direktiv 2003/88/EF — tilrettelæggelse af arbejdstiden — ret til årlig betalt ferie — sygeorlov — årlig ferie, som falder sammen med sygeorlov — ret til årlig ferie på et andet tidspunkt)

(2009/C 267/35)

Processprog: spansk

Den forelæggende ret

Juzgado de lo Social de Madrid

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Francisco Vicente Pereda

Sagsøgt: Madrid Movilidad SA

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Juzgado de lo Social de Madrid — fortolkning af artikel 7, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/88/EF af 4. november 2003 om visse aspekter i forbindelse med tilrettelæggelse af arbejdstiden (EUT L 229, s. 9) — arbejdstager på sygeorlov i den af virksomheden fastsatte årlige ferieperiode som følge af en arbejdsulykke, der er indtrådt før den årlige ferieperiode — arbejdstagerens ret til at afholde sin årlige ferie i en anden periode

Konklusion

Artikel 7, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/88/EF af 4. november 2003 om visse aspekter i forbindelse med tilrettelæggelse af arbejdstiden skal fortolkes således, at den er til hinder for nationale bestemmelser eller kollektive overenskomster, hvorefter en arbejdstager, der er sygemeldt under sin årlige ferie som fastsat i ferieplanen for den virksomhed, hvor han arbejder, ikke har ret til efter raskmelding at afholde sin årlige ferie på et andet tidspunkt end oprindeligt fastsat, eventuelt uden for den omhandlede referenceperiode.

(¹) EUT C 223 af 30.8.2008.

Domstolens dom (Femte Afdeling) af 10. september 2009 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Helleniske Republik

(Sag C-286/08) (¹)

(Traktatbrud — miljø — direktiv 2006/12/EF og 91/689/EØF — farligt affald — forpligtelse til at udarbejde og vedtage en plan for håndtering af farligt affald — forpligtelse til at oprette et integreret og tilstrækkeligt net af bortskaffelsesfaciliteter for farligt affald — direktiv 1999/31/EF — deponering af affald — bortskaffelse af farligt affald)

(2009/C 267/36)

Processprog: græsk

Parter

Sagsøger: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved M. Patakia og J.-B. Laignelot, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Den Helleniske Republik (ved E. Skandalou, som befuldmægtiget)

Sagens genstand

Traktatbrud — tilsidesættelse af artikel 1, stk. 2, og artikel 6 i Rådets direktiv 91/689/EØF af 12. december 1991 om farligt affald, og artikel 5, stk. 1 og 2, artikel 7, stk. 1, samt artikel 4 og 8 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/12/EF af 5. april 2006 om affald (tidligere Rådets direktiv 75/442/EØF af 15.7.1975, som ændret ved Rådets direktiv 91/156/EØF af 8.3.1991) — tilsidesættelse af artikel 3, stk. 1, artikel 6-9, artikel 13 og 14 i Rådets direktiv 1999/31/EF af 26. april 1999 om deponering af affald — manglende udarbejdelse af en plan for håndtering af farligt affald i overensstemmelse med kravene i fællesskabslovgivningen og manglende oprettelse af et integreret og tilstrækkeligt net af bortskaffelsesfaciliteter for farligt affald — tilsidesættelse af forpligtelserne for så vidt angår håndtering og deponering af affald.

Konklusion

- 1) Den Helleniske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til, for det første artikel 1, stk. 2, og artikel 6 i Rådets direktiv 91/689/EØF af 12. december 1991 om farligt affald, sammenholdt med artikel 5, stk. 1 og 2, samt artikel 7, stk. 1, i direktiv 2006/12, for det andet artikel 1, stk. 2, i direktiv 91/689, sammenholdt med bestemmelserne i artikel 4 og 8 i direktiv 2006/12, og for det tredje artikel 3, stk. 1, artikel 6-9, artikel 13 og 14 i direktiv 1999/31,

— idet den indenfor en rimelig frist hverken har udarbejdet eller vedtaget en plan for håndtering af farligt affald i overensstemmelse med de gældende krav i fællesskabslovgivningen, og idet den ikke har oprettet et integreret og tilstrækkeligt net af bortskaffelsesfaciliteter for farligt affald, under anvendelse af de mest hensigtsmæssige metoder til sikring af et højt beskyttelsesniveau for miljøet og folkesundheden,

— idet den ikke har truffet alle nødvendige foranstaltninger vedrørende håndtering af farligt affald for at sikre overholdelsen af artikel 4 og 8 i Rådets og Europa-Parlamentets direktiv 2006/12/EF af 5. april 2006 om affald og af artikel 3, stk. 1, artikel 6-9, artikel 13 og 14 i Rådets direktiv 1999/31/EF af 26. april 1999 om deponering af affald,

— Den Helleniske Republik betaler sagens omkostninger.

(¹) EUT C 223 af 30.8.2008.

Domstolens dom (Første Afdeling) af 10. september 2009 — German Graphics Graphische Maschinen GmbH mod Alice van der Schee, som kurator i konkursboet Holland Binding BV (anmodning om præjudiciel afgørelse fra af Hoge Raad der Nederlanden — Nederlandene)

(Sag C-292/08) ⁽¹⁾

(Insolvens — anvendelse af lovgivningen i den medlemsstat, hvor insolvensbehandlingen indledes — ejendomsforbehold — det sted, hvor genstanden befinder sig)

(2009/C 267/37)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Hoge Raad der Nederlanden

Parter i hovedsagen

Sagsøger: German Graphics Graphische Maschinen GmbH

Sagsøgt: Alice van der Schee, som kurator i konkursboet Holland Binding BV

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Hoge Raad der Nederlanden — fortolkning af artikel 4, stk. 2, litra b), artikel 7, stk. 1, og artikel 25 i Rådets forordning (EF) nr. 1346/2000 af 29. maj 2000 om konkurs (EFT L 160, s. 1), og artikel 1, stk. 2, litra b), i Rådets forordning (EF) nr. 44/2001 af 22. december 2000 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område (EFT L 12, s. 1) — forordningernes anvendelsesområde — lovgivningen i den medlemsstat, hvor insolvensbehandlingen indledes — ejendomsforbehold — stedet, hvor aktivet befinder sig — udelukkelse fra anvendelsesområdet for Bruxelles I

Konklusion

1) Artikel 25, stk. 2, i Rådets forordning (EF) nr. 1346/2000 af 29. maj 2000 om konkurs skal fortolkes således, at formuleringen »for så vidt den finder anvendelse herpå« indebærer, at det, før anerkendelses- og fuldbyrdelsesbestemmelserne i Rådets forordning (EF) nr. 44/2001 af 22. december 2000 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område kan finde anvendelse med hensyn til andre end de i artikel 25, stk. 1, i forordning nr. 1346/2000 nævnte retsafgørelser, er nødvendigt at prøve, om disse retsafgørelser ikke falder uden for forordning nr. 44/2001's materielle anvendelsesområde.

2) Undtagelsen i artikel 1, stk. 2, litra b), i forordning nr. 44/2001, sammenholdt med artikel 7, stk. 1, i forordning nr. 1346/2000, skal, henset til bestemmelserne i sidstnævnte forordnings artikel 4, stk. 2, litra b), fortolkes således, at den ikke finder anvendelse på en sælgers søgsmål, støttet på en klausul om ejendomsforbehold, mod en køber under konkursbehandling, når genstanden omfattet af ejendomsforbeholdet på tidspunktet for insolvensbehandlings indledning mod køberen befinder sig i den medlemsstat, hvori insolvensbehandlingen indledes.

⁽¹⁾ EUT C 272 af 25.10.2008.

Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 17. september 2009 — Vorarlberger Gebietskrankenkasse mod WGV-Schwäbische Allgemeine Versicherungs AG (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Landesgericht Feldkirch — Østrig)

(Sag C-347/08) ⁽¹⁾

(Forordning (EF) nr. 44/2001 — artikel 9, stk. 1, litra b), og artikel 11, stk. 2 — værneting i forsikringssager — bilulykke — en social sikringsinstitutions indtrædelse i skadelidtes krav — regreskrav mod den påståede ansvarlige persons forsikringsgiver — formål om beskyttelse af den svage part)

(2009/C 267/38)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Landesgericht Feldkirch

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Vorarlberger Gebietskrankenkasse

Sagsøgt: WGV-Schwäbische Allgemeine Versicherungs AG

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Landesgericht Feldkirch — fortolkning af artikel 9, stk. 1, litra b), og artikel 11, stk. 2, i Rådets forordning (EF) nr. 44/2001 af 22. december 2000 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område (EFT L 12, s. 1) — værneting i forsikringssager — sag anlagt på grundlag af en socialsikringsinstitutions indtræden i et retskrav ved retten på det sted, hvor denne institution har sit hjemsted mod en forsikringsgiver med hjemsted i en anden medlemsstat

Konklusion

Henvisningen i artikel 11, stk. 2, i Rådets forordning (EF) nr. 44/2001 af 22. december 2000 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område til artikel 9, stk. 1, litra b), skal fortolkes således, at en socialsikringsinstitution, som er indtrådt i en ved en bilulykke direkte skadelidt persons erstatningskrav i henhold til lov, ikke kan anlægge sag direkte ved retterne i den medlemsstat, på hvis område den har sin bopæl, mod den i en anden medlemsstat bosiddende forsikringsgiver for den person, der påstås at være ansvarlig for ulykken.

(¹) EUT C 272 af 25.10.2008.

Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 10. september 2009 — Zentrale zur Bekämpfung unlauteren Wettbewerbs eV mod Adolf Darbo AG (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Oberlandesgericht München — Tyskland)

(Sag C-366/08) (¹)

(Harmonisering af lovgivningerne — direktiv 95/2/EF — bilag III, del A — direktiv 2001/113/EF — bilag I, afsnit II, andet afsnit — marmelade ekstra, som har et indhold af opløseligt tørstof på 58 %, og som er tilsat kaliumsorbat (E 202) som konserveringsstof — begrebet »syltetøj med lavt sukkerindhold«)

(2009/C 267/39)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Oberlandesgericht München

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Zentrale zur Bekämpfung unlauteren Wettbewerbs eV

Sagsøgt: Adolf Darbo AG

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Oberlandesgericht München — fortolkning af bilag III, del A, til Europa-Parlamentet og Rådets direktiv 95/2/EF af 20. februar 1995 om andre tilsætningsstoffer til levnedsmidler end farvestoffer og sødestoffer (EFT L 61, s. 1) og af bilag I, afsnit II, andet punktum, til Rådets direktiv 2001/113/EF af 20. december 2001 om marmelade og frugtgelé samt kastanje creme bestemt

til konsum (EFT L 10, s. 67) — mulighed for at markedsføre syltetøj, som har et indhold af opløseligt tørstof på 58 %, og som er tilsat kaliumsorbat (E 202) som konserveringsstof, under betegnelsen »marmelade ekstra« — begrebet syltetøj med lavt sukkerindhold

Konklusion

Begrebet »syltetøj med lavt sukkerindhold«, der er nævnt i bilag III, del A, til Europa-Parlamentet og Rådets direktiv 95/2/EF af 20. februar 1995 om andre tilsætningsstoffer til levnedsmidler end farvestoffer og sødestoffer, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/72/EF af 15. oktober 1998, omfatter syltetøj med betegnelsen »marmelade« og »marmelade ekstra«, hvis sukkerindhold er væsentligt nedsat i forhold til referenceværdien 60 %. Produkter med betegnelsen »marmelade ekstra«, der har et sukkerindhold på 58 %, kan ikke anses for at have et lavt sukkerindhold i denne bestemmelses forstand.

(¹) EUT C 272 af 25.10.2008.

Domstolens kendelse af 9. juli 2009 — Fornaci Laterizi Danesi SpA mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag C-498/08 P) (¹)

(Appel — annulationssøgsmål — søgsmålsfrist — starttidspunkt — afvisning på grund af for sen iværksættelse — appel åbenbart ugrundet)

(2009/C 267/40)

Processprog: italiensk

Parter

Appellant: Fornaci Laterizi Danesi SpA (ved avvocato M. Salvi)

Den anden part i appelsagen: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved C. Zadra og D. Recchia, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Appel af kendelse afsagt af Retten i Første Instans (Første Afdeling) den 9. september 2008 i sag T-224/08, Fornaci Laterizi Danesi mod Kommissionen, hvorved Retten afviste påstanden om annulation af Kommissionens beslutning 2008/25/EF af 13. november 2007 om vedtagelse af første ajourførte liste over lokaliteter af fællesskabsbetydning i det kontinentale biogeografiske område i henhold til Rådets direktiv 92/43/EØF (EUT 2008 L 12, s. 383), for så vidt som en sagsøgeren tilhørende ejendom er opført på listen med sagsnummeret IT20A0018

Konklusion

- 1) Appellen forkastes.
- 2) *Fornaci Laterizi Danesi SpA* betaler sagens omkostninger.

(¹) EUT C 69 af 21.3.2009.

Appel iværksat den 23. maj 2008 af Nuova Agricast Srl til prøvelse af kendelse afsagt den 12. marts 2008 af Retten i Første Instans (Femte Afdeling) i sag T-443/07, Nuova Agricast Srl mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag C-225/08 P)

(2009/C 267/41)

Processprog: italiensk

Parter

Appellant: Nuova Agricast Srl (ved avvocato M.A. Calabrese)

Den anden part i appelsagen: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Domstolen (Ottende Afdeling) har ved kendelse af 29. juni 2009 afvist appellen.

Appel iværksat den 3. juli 2008 af Cofra srl til prøvelse af kendelse afsagt den 15. april 2008 af Retten i Første Instans (Femte Afdeling) i sag T-478/07, Cofra srl mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag C-295/08 P)

(2009/C 267/42)

Processprog: italiensk

Parter

Appellant: Cofra srl (ved avvocato M.A. Calabrese)

Den anden part i appelsagen: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Domstolen (Ottende Afdeling) har ved kendelse af 29. juni 2009 afvist appellen.

Appel iværksat den 24. december 2008 af Devrajan Srinivasan til prøvelse af kendelse afsagt den 3. november 2008 af Retten i Første Instans (Sjette Afdeling) i sag T-196/08, Srinivasan mod Ombudsmanden

(Sag C-580/08 P)

(2009/C 267/43)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: Devrajan Srinivasan (ved solicitor J. Morton)

Den anden part i appelsagen: Den Europæiske Ombudsmand

Domstolen (Sjette Afdeling) har ved kendelse af 25. juni 2009 afvist appellen.

Appel iværksat den 21. januar 2009 af Daniela Marinova til prøvelse af kendelse afsagt den 5. november 2008 af Retten i Første Instans (Sjette Afdeling) i sag T-213/08, Daniela Marinova mod Université Libre de Bruxelles og Kommissionen

(Sag C-29/09 P)

(2009/C 267/44)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: Daniela Marinova (ved advocate G. Georgiev)

Den anden part i appelsagen: Université Libre de Bruxelles og Kommissionen

Domstolen (Ottende Afdeling) har ved kendelse af 1. juli 2009 afvist appellen.

Appel iværksat den 9. december 2008 af Hasbro, Inc. til prøvelse af afgørelse indeholdt i skrivelse af 22. september 2008 fra Retten i Første Instans (Sjette Afdeling) i sag T-472/07, Enercon mod KHIM

(Sag C-59/09 P)

(2009/C 267/45)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: Hasbro, Inc. (ved barrister M. Edenborough)

Den anden part i appelsagen: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

Domstolen (Femte Afdeling) har ved kendelse af 10. juli 2009 afvist appellen.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Finanzgericht Köln (Tyskland) den 13. juli 2009 — Wienand Meilicke, Heidi Christa Weyde og Marina Stöffler mod Finanzamt Bonn-Innenstadt

(Sag C-262/09)

(2009/C 267/46)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Finanzgericht Köln

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Wienand Meilicke, Heidi Christa Weyde og Marina Stöffler

Sagsøgt: Finanzamt Bonn-Innenstadt

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Er kapitalens frie bevægelighed i henhold til artikel 56, stk. 1, EF, artikel 58, stk. 1, litra a), EF og artikel 58, stk. 3, EF, effektivitetsprincippet og princippet om den effektive virkning til hinder for en lovgivning — som § 36, stk. 2, andet punktum, nr. 3, i Einkommensteuergesetz (herefter »EStG«) (i den affattelse, der var gældende i den for tvisten relevante periode) — hvorefter der i indkomstskatten foretages fradrag for selskabsskatten med 3/7 af bruttoudbyttet, for så vidt som dette ikke hidrører fra udlodninger, hvortil egenkapital som omhandlet i § 30, stk. 2, nr. 1, i Körperschaftsteuergesetz (herefter »KStG«) (i den affattelse, der var gældende i den for tvisten relevante periode) betragtes som anvendt, selv om det beløb, der udgøres af den faktisk betalte selskabsskat, der vedrører udbytte, som er modtaget fra et selskab, der er hjemmehørende i en anden medlemsstat, reelt ikke kan fastslås og kan udgøre et større beløb?
- 2) Er kapitalens frie bevægelighed i henhold til artikel 56, stk. 1, EF, artikel 58, stk. 1, litra a), EF og artikel 58, stk. 3, EF, effektivitetsprincippet og princippet om den effektive virkning til hinder for en lovgivning — som EStG's § 36, stk. 2, andet punktum, nr. 3, fjerde punktum, litra b), (i den affattelse, der var gældende i den for tvisten relevante periode) — hvorefter fradrag for selskabsskat er betinget af, at der fremlægges en selskabsskatteattest som omhandlet i KStG's §§ 44 ff. (i den affattelse, der var gældende i den for tvisten

relevante periode), som bl.a. skal indeholde oplysning om det beløb, der udgøres af den selskabsskat, som kan fradrages, samt udlodningens sammensætning af forskellige dele af den egenkapital, der kan udloddes, på grundlag af en særlig inddeling af egenkapitalen i henhold til KStG's § 30 (i den affattelse, der var gældende i den for tvisten relevante periode), selv om det beløb, der udgøres af den faktisk betalte selskabsskat, som kan fradrages, reelt ikke kan fastslås, og det reelt er umuligt at tilvejebringe en attest vedrørende udenlandsk udbytte?

- 3) Indebærer kapitalens frie bevægelighed i henhold til artikel 56, stk. 1, EF, artikel 58, stk. 1, litra a), EF og artikel 58, stk. 3, EF, at der i tilfælde af, at det reelt er umuligt at fremlægge en selskabsskatteattest som omhandlet i KStG's § 44 (i den affattelse, der var gældende i den for tvisten relevante periode), og det beløb, der udgøres af den faktisk betalte selskabsskat, der vedrører det udenlandske udbytte, ikke kan fastslås, et krav om, at størrelsen af selskabsskattebyrden fastsættes skønsmæssigt, og at der herved i givet fald også skal tages hensyn til den indirekte selskabsskattebyrde i tidligere led?

- 4) a) Såfremt spørgsmål 2 besvares benægtende, og en selskabsskatteattest er påkrævet:

Skal effektivitetsprincippet og princippet om den effektive virkning fortolkes således, at de er til hinder for en lovgivning — som § 175, stk. 2, andet punktum, i Abgabenordnung (herefter »AO«), sammenholdt med artikel 97, § 9, stk. 3, i Einführungsgesetz zur Abgabenordnung (herefter »EGAO«) — hvorefter bl.a. fremlæggelse af en selskabsskatteattest fra den 29. oktober 2004 ikke længere betragtes som en begivenhed med skattemæssig tilbagevirkende kraft (»rückwirkendes Ergebnis«), således at det gøres teknisk umuligt at fradrage udenlandsk selskabsskat, når der foreligger en endelig indkomstskatteansættelse, uden at der er fastsat en overgangsperiode, inden for hvilken der kan fremsættes krav om fradrag for udenlandsk selskabsskat?

- b) Såfremt spørgsmål 2 besvares bekræftende, og en selskabsskatteattest ikke er påkrævet:

Skal kapitalens frie bevægelighed i henhold til artikel 56 EF, effektivitetsprincippet og princippet om den effektive virkning fortolkes således, at de er til hinder for en lovgivning — som AO's § 175, stk. 1, nr. 2 — hvorefter en skatteopgørelse skal ændres, hvis der indtræder en begivenhed med skattemæssig tilbagevirkende kraft — såsom fremlæggelse af en selskabsskatteattest — og det dermed for så vidt angår indenlandsk udbytte også er muligt at fradrage selskabsskat i tilfælde, hvor der foreligger endelige indkomstskatteopgørelser, mens dette i mangel af en selskabsskatteattest ikke ville være muligt for så vidt angår udenlandsk udbytte?

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af College van Beroep voor het Bedrijfsleven (Nederlandene) den 10. juni 2009 — Stichting Natuur en Milieu, Vereniging Mileudéfensie og Vereniging Goede Waar & Co. mod College voor de toelating van gewasbeschermingsmiddele en biociden; øvrige parter: Bayer CropScience BV og Nederlandse Stichting voor Fytopharmacie

(Sag C-266/09)

(2009/C 267/47)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

College van Beroep voor het Bedrijfsleven

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Stichting Natuur en Milieu, Vereniging Mileudéfensie og Vereniging Goede Waar & Co.

Sagsøgt: College voor de toelating van gewasbeschermingsmiddele og biociden

Øvrige parter: Bayer CropScience BV og Nederlandse Stichting voor Fytopharmacie

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal udtrykket miljøoplysninger i artikel 2 i direktiv 2003/4/EF ⁽¹⁾ fortolkes således, at det også omfatter oplysninger, der er indgivet inden for rammerne af en national procedure til (udvidelse af) en godkendelse for et planteværnsmiddel med henblik på at fastsætte den maksimale mængde af et plantebeskyttelsesmiddel, bestanddele heraf eller nedbrydningsprodukter heraf, der kan tillades i føde- eller drikkevarer?
- 2) Såfremt spørgsmål 1 besvares bekræftende: Hvorledes er forholdet mellem artikel 14 i direktiv 91/414/EF ⁽²⁾ og direktiv 2003/4/EF for så vidt angår anvendelsen på sådanne oplysninger, som er beskrevet i det foregående spørgsmål, og især: indebærer dette forhold, at artikel 14 i direktiv 91/414/EF kun kan finde anvendelse, for så vidt som forpligtelserne i henhold til artikel 4, stk. 2, i direktiv 2003/4/EF ikke påvirkes?
- 3) Såfremt det af besvarelsen af de foregående spørgsmål fremgår, at indstævnte i det foreliggende tilfælde skal anvende artikel 4 i direktiv 2003/4/EF, har direktivets

artikel 4 da den virkning, at den i denne artikel foreskrevne afvejning mellem den almene interesse i offentlighed og det konkrete hensyn, der ligger bag afslaget på offentliggørelse, skal ske på anvendelsesniveauet, eller kan afvejningen også være foretaget på det nationale lovgivningsniveau?

-
- ⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv af 28.1.2003 om offentlig adgang til miljøoplysninger og om ophævelse af Rådets direktiv 90/313/EØF (EUT L 41, s. 26).
⁽²⁾ Rådets direktiv af 15.7.1991 om markedsføring af plantebeskyttelsesmidler (EFT L 230, s. 1).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Court of Session (Scotland), Edinburgh (Det Forenede Kongerige) den 14. juli 2009 — Macdonald Resorts Limited mod Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs

(Sag C-270/09)

(2009/C 267/48)

Processprog: engelsk

Den forelæggende ret

Court of Session (Scotland), Edinburgh

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Macdonald Resorts Limited

Sagsøgt: Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Når MRL i overensstemmelse med bestemmelserne i Klubbens statut og hermed forbundne kontrakter leverer kontraktuelle rettigheder (»pointrettigheder«), som giver køberen ret til point, som kan indløses årligt til benyttelse og brug af timeshareboliger på MRL's ferielejligheder, er der så tale om levering, der skal karakteriseres:
 - a) som bortforpagtning og udlejning af fast ejendom i den i sjette momsdirektivs artikel 13, punkt B, omhandlede forstand [nu artikel 135, stk. 1, litra l), i direktiv 2006/112 ⁽¹⁾], eller
 - b) som medlemskab af en klub, eller
 - c) på anden måde?

2) Har det betydning for besvarelsen af spørgsmål 1, at:

- a) de kontraktuelle rettigheder i visse tilfælde erhverves af kunden som vederlag for, at kunden hos MRL deponerer allerede eksisterende rettigheder til benyttelse af timeshareboliger på et bestemt sted i en eller flere faste uger, som kunden har?
 - b) kunden i et givet år helt eller delvist kan undlade at indløse sin ret til point for det pågældende år til brugsrettigheder og i stedet vælge at øge sin ret til point i det følgende år, eller i henhold til kontraktvilkårene for ordningen i et hvilket som helst år kan øge det pågældende års ret til point ved at »låne« fra sin ret til point i det følgende år?
 - c) de faste ejendomme, som boligpuljen omfatter, kan ændre sig fra det tidspunkt, hvor pointrettighederne erhverves, og det tidspunkt, hvor pointene indløses mod retten til at benytte den faste ejendom?
 - d) leverandøren kan ændre det antal point, som kunden har ret til hvert år, i overensstemmelse med ordningens kontraktvilkår?
 - e) appellanten fra tid til anden kan give personer, der har pointrettigheder, adgang til en ekstern timeshareordning?
 - f) appellanten fra tid til anden kan give indehavere, der har pointrettigheder, ret til at ombytte deres point til indkvartering på hoteller, som appellanten driver, eller andre fordele, som appellanten stiller til rådighed?
- 3) Når en afgiftspligtig leverer de ovenfor i spørgsmål 1 og 2 beskrevne tjenesteydelser,
- a) er disse »tjenesteydelser vedrørende fast ejendom« i den i sjette momsdirektivs artikel 9, stk. 2, litra a), omhandlede forstand (nu artikel 45 i direktiv 2006/112)?
 - b) Såfremt spørgsmål 3a) besvares bekræftende: under omstændigheder, hvor Klubbens medlemmer udøver deres kontraktuelle rettigheder ved at benytte timeshareboliger i mere end en medlemsstat, og det ikke vides på leveringstidspunktet, hvilken bolig, der vil blive benyttet, hvordan fastlægges leveringsstedet da?

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Rechtbank Haarlem (Nederlandene) den 16. juli 2009 — Premis Medical BV mod Inspecteur van de Belastingdienst/Douane Rotterdam, kantoor Rotterdam Laan op Zuid

(Sag C-273/09)

(2009/C 267/49)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Rechtbank Haarlem

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Premis Medical BV

Sagsøgt: Inspecteur van de Belastingdienst/Douane Rotterdam, kantoor Rotterdam Laan op Zuid

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Er Kommissionens forordning (EF) nr. 729/2004 ⁽¹⁾ af 15. april 2004, offentliggjort den 20. april 2004 i EUT L 113, s. 5, berigtiget i EUT L 173 af 7. maj 2004, s. 9, gyldig i den forstand, at det til berigtigelsen knyttede bilag er det gyldige bilag? Hvis ja,
- 2) Er Kommissionens forordning (EF) nr. 729/2004 af 15. april 2004, offentliggjort den 20. april 2004 i EUT L 113, s. 5, berigtiget i EUT L 173 af 7. maj 2004, s. 9, ugyldig, fordi Kommissionen i denne forordning har indskrænket anvendelsesområdet for pos. 9021? Såfremt forordningen er gyldig,
- 3) Er Kommissionens forordning (EF) nr. 729/2004 af 15. april 2004, offentliggjort den 20. april 2004 i EUT L 113, s. 5, berigtiget i EUT L 173 af 7. maj 2004, s. 9, ugyldig, fordi Kommissionen har tariferet rollatoren forkert i KN-nomenklaturen?

⁽¹⁾ Rådets direktiv 2006/112/EF af 28.11.2006 om det fælles merværdi-afgiftssystem (EUT L 347, s. 1).

⁽¹⁾ Kommissionens forordning (EF) nr. 729/2004 af 15.4.2004 om tarifiering af visse varer i den kombinerede nomenklatur (EUT L 113, s. 5).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Oberlandesgericht München (Tyskland) den 20. juli 2009 — Privater Rettungsdienst und Krankentransport Stadler mod Zweckverband für Rettungsdienst und Feuerwehralarmierung Passau — adciterede: Malteser Hilfsdienst e.V. og Bayerisches Rotes Kreuz

(Sag C-274/09)

(2009/C 267/50)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Oberlandesgericht München

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Privater Rettungsdienst und Krankentransport Stadler

Sagsøgt: Zweckverband für Rettungsdienst und Feuerwehralarmierung Passau

Adciterede: Malteser Hilfsdienst e.V. og Bayerisches Rotes Kreuz

Præjudicielle spørgsmål

De Europæiske Fællesskabers Domstol forelægges i medfør af artikel 234, stk. 1, EF følgende præjudicielle spørgsmål vedrørende fortolkningen af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv nr. 2004/18/EF om samordning af fremgangsmåderne ved indgåelse af offentlige vareindkøbskontrakter, offentlige tjenesteydelseskontrakter og offentlige bygge- og anlægskontrakter ⁽¹⁾ (herefter »direktivet«):

- 1) Skal en kontrakt om tjenesteydelser (i dette tilfælde vedrørende redningstjenesteydelser), hvorefter den ordregivende myndighed ikke umiddelbart skal udbetale et vederlag til leverandøren, men
 - a) vederlaget for de ydelser, der skal præsteres, fastsættes ved forhandling mellem leverandøren og tredjemand, som selv er ordregivende myndigheder (i dette tilfælde socialsikringsinstitutioner),
 - b) såfremt der ikke opnås enighed, træffes afgørelsen af en dertil indrettet voldgiftsinstans, hvis afgørelse er undergivet almindelig domstolsprøvelse, og
 - c) vederlaget ikke betales direkte af brugerne, men af et centralt afregningskontor, som leverandøren ifølge lov er forpligtet til at benytte, ved regelmæssige, ratevise betalinger til leverandøren,

alene af denne grund anses for en koncessionskontrakt om tjenesteydelser i henhold til direktivets artikel 1, stk. 4, til forskel fra en tjenesteydelseskontrakt i henhold til direktivets artikel 1, stk. 2, litra a) og d)?

- 2) Såfremt det første præjudicielle spørgsmål besvares benægtende, foreligger der da en koncessionskontrakt om tjenesteydelser, når den driftsrisiko, der er forbundet med den offentlige tjenesteydelse, er begrænset, fordi

a) vederlaget for ydelserne i henhold til lov skal fastsættes på grundlag af forventede omkostninger, der i overensstemmelse med driftsøkonomiske principper afspejler en behørig præstation af ydelsen, en rentabel og økonomisk forvaltning samt en effektiv organisation,

b) vederlaget betales af solvente socialsikringsinstitutioner,

c) der sikres en vis eneret til udnyttelsen i det distrikt, der er fastsat ved kontrakten,

men leverandøren fuldt ud påtager sig den begrænsede risiko?

⁽¹⁾ EUT L 134, s. 114.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Raad van State (Belgien) den 21. juli 2009 — Brussels Hoofdstedelijk Gewest m.fl. mod Vlaamse Gewest. Intervenant: Brussels International Airport Company NV, nu The Brussels Airport Company NV

(Sag C-275/09)

(2009/C 267/51)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Raad van State

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Brussels Hoofdstedelijk Gewest m.fl.

Sagsøgt: Vlaamse Gewest

Intervenant: Brussels International Airport Company NV, nu The Brussels Airport Company NV

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Såfremt der består et krav om forskellige godkendelser, dels for arbejder, som vedrører infrastrukturen i en lufthavn med en start- og landingsbane på mindst 2 100 m, dels for driften af lufthavnen, og sidstnævnte godkendelse — miljøgodkendelsen — kun meddeles for et bestemt tidsrum, skal begrebet »ny anlæg« i nr. 7, litra a), i bilaget til Rådets direktiv 85/337/EØF af 27. juni 1985 om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet ⁽¹⁾, som ændret ved Rådets direktiv 97/11/EF af 3. marts 1997, da fortolkes således, at der ikke alene skal gennemføres en miljørisikovurdering for arbejder, som vedrører infrastrukturen, men også for lufthavnens drift?
- 2) Gælder denne pligt til gennemførelse af en miljørisikovurdering også for en forlængelse af miljøgodkendelsen for lufthavnen, dvs. i det tilfælde, hvor forlængelsen ikke ledsages af en ændring eller udvidelse af driften, samt i det tilfælde, hvor der tilstræbes en sådan ændring eller udvidelse?
- 3) Skal pligten til at gennemføre en miljørisikovurdering inden for rammerne af en forlængelse af en miljøgodkendelse for en lufthavn bedømmes anderledes, såfremt en sådan miljørisikovurdering allerede er blevet gennemført på et tidligere tidspunkt som følge af meddelelsen af en driftsgodkendelse, eller såfremt lufthavnen allerede var i brug på det tidspunkt, hvor pligten til miljørisikovurdering blev indført af fællesskabslovgiver eller den nationale lovgiver?

⁽¹⁾ EFT L 175, s. 40.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af High Court of Justice (Chancery Division) (England & Wales) den 20. juli 2009 — T-Mobile (UK) Ltd mod Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs

(Sag C-276/09)

(2009/C 267/52)

Processprog: engelsk

Den forelæggende ret

High Court of Justice (Chancery Division)

Parter i hovedsagen

Sagsøger: T-Mobile (UK) Ltd

Sagsøgt: Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Hvad karakteriserer en fritagen tjenesteydelse, som »medfører, at der overføres beløb, og at der indtræder retlige og økonomiske ændringer«?, herunder:
 - a) Finder fritagelsen anvendelse på tjenesteydelser, som ellers ikke ville skulle præsteres af nogen af de finansielle institutioner, som (i) debiterer en konto, (ii) tilsvarende krediterer en anden konto, eller (iii) udfører en opgave, som ligger mellem (i) eller (ii)?
 - b) Finder fritagelsen anvendelse på tjenesteydelser, som ikke omfatter udførelse af opgaver, som består i at debitere en konto og tilsvarende kreditere en anden konto, men som, når resultatet er en overførsel af beløb, set i bakspejlet kan anses for at være årsagen til denne overførsel?
- 2) Finder fritagelsen i sjette direktivs ⁽¹⁾ artikel 13, punkt B, litra d), nr. 3, for »transaktioner vedrørende betalinger [eller] overførsler« anvendelse på en tjenesteydelse, der består i at modtage og behandle betalinger foretaget med kredit- og debetkort, såsom de tjenesteydelser, der er præsteret af skattemynder i denne sag? Det ønskes navnlig oplyst, om disse tjenesteydelser vil være omfattet af anvendelsesområdet for artikel 13, punkt B, litra d), nr. 3, når skattemynderens overførsel af afviklingsfiler ved dagens afslutning medfører, at kundens konto automatisk debiteres, og skattemynderens konto krediteres.
- 3) Afhænger besvarelsen af spørgsmål 2 af, hvorvidt skattemynderen selv indhenter autorisationskoder for videre overførsel eller indhenter disse koder gennem sin »acquiring banks« agent?
- 4) Finder fritagelsen i sjette direktivs artikel 13, punkt B, litra d), nr. 1, for »formidling af lån« anvendelse på tjenesteydelser såsom dem, skattemynderen i denne sag tilbyder vedrørende betalinger med kreditkort, hvorved kundens kreditkortkonti som følge af disse tjenesteydelser debiteres med yderligere kredit?
- 5) Finder fritagelsen for »transaktioner vedrørende betalinger [eller] overførsler« anvendelse på tjenesteydelser, der består i at modtage og behandle betalinger foretaget via tredjeparts-agenter såsom de tjenesteydelser, skattemynderen i denne sag tilbyder gennem Post Office og PayPoint?
- 6) Finder fritagelsen for »transaktioner vedrørende betalinger [eller] overførsler« anvendelse på tjenesteydelser, der består i at modtage og behandle betalinger foretaget med check, som sendes til skattemynderen eller dennes agent, idet disse betalinger skal behandles af skattemynderen og dennes bank?

7) Finder fritagelsen for »transaktioner vedrørende betalinger [eller] overførsler« anvendelse på tjenesteydelser såsom dem, skatteyderen i denne sag tilbyder, der består i at modtage og behandle betalinger foretaget ved skranken i en bank med henblik på, gennem banksystemet, at kreditere skatteyderens bankkonto?

8) Hvilke særlige faktorer skal tages i betragtning ved afgørelsen af, hvorvidt et gebyr (såsom betalingsbehandlingsgebyret i denne sag), som en skatteyder pålægger sin kunde i forbindelse med kundens valg af en særlig betalingsmetode til at foretage betaling til skatteyderen, og som er angivet særskilt i aftaledokumentet og specificeret i fakturaerne til kunderne, er en separat levering i momsmæssig henseende?

⁽¹⁾ Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17.5.1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag, EFT L 145, s. 1.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Court of Session (Scotland), Edinburgh (Det Forenede Kongerige) den 21. juli 2009 — Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs mod RBS Deutschland Holdings GmbH

(Sag C-277/09)

(2009/C 267/53)

Processprog: engelsk

Den forelæggende ret

Court of Session (Scotland), Edinburgh

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs

Sagsøgt: RBS Deutschland Holdings GmbH

Præjudicielle spørgsmål

Under omstændigheder som de i denne sag foreliggende, hvor:

a) et tysk datterselskab af en bank i Det Forenede Kongerige har købt biler i Det Forenede Kongerige med henblik på at lease dem til et selskab i Det Forenede Kongerige, som ikke tilhører den samme koncern, og har betalt merværdiafgift på disse køb;

b) leveringerne i form af udlejning af biler i henhold til den relevante lovgivning i Det Forenede Kongerige blev behandlet som levering af tjenesteydelser, der blev udført i Tyskland og derfor ikke blev pålagt merværdiafgift i Det Forenede Kongerige. I henhold til tysk lov blev disse leveringer behandlet som levering af goder foretaget i Det Forenede Kongerige og blev derfor ikke pålagt merværdiafgift i Tyskland. Konsekvensen var, at disse leveringer ikke blev pålagt udgående afgift i nogen af medlemsstaterne;

c) banken i Det Forenede Kongerige valgte sit tyske datterselskab som udlejer og fastsatte leasingkontrakternes varighed med henblik på at opnå skattefordelen ved, at der ikke skulle betales moms på lejen;

1) Skal sjette direktiv ⁽¹⁾ artikel 17, stk. 3, litra a) [nu hovedmomsdirektivets artikel 169, litra a)], fortolkes således, at Det Forenede Kongeriges skattemyndigheder har ret til at afvise at godkende det tyske datterselskabs fradrag for moms, der er betalt i Det Forenede Kongerige, vedrørende købet af bilerne?

2) Er det med henblik på at besvare det første spørgsmål nødvendigt, at den nationale ret udvider sin bedømmelse og også tager en eventuel anvendelse af princippet om forbud mod misbrug i betragtning?

3) Hvis spørgsmål 2 besvares bekræftende, vil fradrag for indgående afgift på købet af bilerne da være i strid med formålet med de relevante bestemmelser i sjette direktiv og herved opfylde det første krav, hvad angår misbrug, som er angivet i præmis 74 i Domstolens dom af 21. februar 2006, sag C-255/02, Halifax plc m.fl. mod Customs & Excise Commissioners, under hensyn — blandt andre principper — til princippet om afgiftsmæssig neutralitet?

4) Hvis spørgsmål 2 besvares bekræftende, bør retten ligeledes anse hovedformålet med transaktionerne for at være opnåelsen af en afgiftsfordel, således at også det andet krav i forbindelse med misbrug, som anført i ovennævnte doms præmis 75, er opfyldt, under omstændigheder, hvor der er tale om en forretningstransaktion mellem uafhængige parter, hvor valget af et tysk datterselskab som udlejer af biler til en kunde i Det Forenede Kongerige og valget af leasingaftalernes betingelser [org. s. 13] er foretaget med henblik på opnåelsen af en afgiftsfordel, idet lejen ikke pålægges udgående afgift?

⁽¹⁾ Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17.5.1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag (EFT L 145, s. 1).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Kammergericht Berlin (Tyskland) den 22. juli 2009 — DED Deutsche Energiehandels- und Beratungsgesellschaft mbH mod Bundesrepublik Deutschland

(Sag C-279/09)

(2009/C 267/54)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Kammergericht Berlin

Parter i hovedsagen

Sagsøger: DED Deutsche Energiehandels- und Beratungsgesellschaft mbH

Sagsøgt: Bundesrepublik Deutschland

Præjudicielt spørgsmål

Giver en national ordning, i henhold til hvilken sagsanlæg for de nationale retter er betinget af, at der betales en retsafgift, anledning til betænkeligheder for det tilfælde, at en juridisk person, som ikke er i stand til at tilvejebringe denne afgift, ikke kan bevilges fri proces, henset til at medlemsstaternes nationale udformning af betingelserne for skadeserstatning og proceduren for at gøre fællesskabsretligt erstatningsansvar for staten gældende ikke i praksis må gøre det umuligt eller uforholdsmæssigt vanskeligt at opnå erstatning i henhold til principperne om det fællesskabsretlige erstatningsansvar for staten?

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Bundesgerichtshof (Tyskland) den 24. juli 2009 — straffesag mod R

(Sag C-285/09)

(2009/C 267/55)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Bundesgerichtshof

Part i straffesagen

R

Præjudicielt spørgsmål

Skal sjette direktivs artikel 28c, punkt A, litra a) ⁽¹⁾, fortolkes således, at levering af goder i denne bestemmelses forstand er fritaget for merværdiafgift, når leveringen ganske vist faktisk er blevet gennemført, men det på grundlag af objektive omstændigheder er fastslået, at den afgiftspligtige sælger

a) vidste, at han med leveringen medvirkede til omsætning af varer, som har til formål at unddrage merværdiafgift, eller

b) har foretaget handlinger, der tilsigtede at sløre den reelle erhververs identitet, således at denne eller en tredjemand gives mulighed for at unddrage merværdiafgift?

⁽¹⁾ Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17.5.1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag (EFT L 145, s. 1).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Rechtbank van Koophandel te Brussel (Belgien) den 27. juli 2009 — Francesco Guarnieri & Cie mod Vandeveld Eddy VOF

(Sag C-291/09)

(2009/C 267/56)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Rechtbank van Koophandel te Brussel

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Francesco Guarnieri & Cie

Sagsøgt: Vandeveld Eddy VOF

Præjudicielt spørgsmål

Er artikel 28, 29 og 30 i traktaten om oprettelsen af De Europæiske Fællesskaber af 25. marts 1957 til hinder for, at en monegaskisk sagsøger, som har anlagt en sag i Belgien mod en belgisk sagsøgt om betaling af fakturaer for levering af »twisterglas« og fyrfadsllys med tilhør, på sagsøgtes begæring pålægges at stille sikkerhed for de sagsomkostninger og den erstatning, som den pågældende sagsøger eventuelt tilpligtes at betale?

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Hof van Cassatie van België (Belgien) den 29. juli 2009 — Vlaamse Gemeenschap mod M. Baesen

(Sag C-296/09)

(2009/C 267/57)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Hof van Cassatie van België

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Vlaamse Gemeenschap

Sagsøgt: M. Baesen

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal udtrykket »tjenestemænd og dermed ligestillede personer« i artikel 13, stk. 2, litra d), forordning nr. 1408/71 ⁽¹⁾ fortolkes på grundlag af det nationale system for social sikring, som den pågældende er tilsluttet?
- 2) Såfremt det første spørgsmål besvares bekræftende, er der da tale om en med en tjenestemand ligestillet person, i den betydning, der forudsættes i artikel 13, stk. 2, litra d), i forordning nr. 1408/71, når personen i medfør af en arbejdskontrakt er ansat hos en arbejdsgiver i den offentlige sektor og i henhold til den nationale lovgivning om social sikring er omfattet af visse sociale sikringsgrene, jf. artikel 4, stk. 1, i forordning nr. 1408/71, og således er omfattet af den almindelige ordning for social sikring, mens personen hvad angår andre sociale sikringsgrene som omhandlet i artikel 4, stk. 1, litra e), falder under særlige regler for tjenestemænd?

⁽¹⁾ Rådets forordning (EØF) nr. 1408/71 af 14.6.1971 om anvendelse af de sociale sikringsordninger på arbejdstagere, selvstændige erhvervsdrivende og deres familiemedlemmer, der flytter inden for Fællesskabet (EFT 1971 II, s. 366).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Fővárosi Bíróság Gazdasági Kollégium (Ungarn) den 29. juli 2009 — RANI Slovakia s.r.o. mod Hankook Tire Magyarorszá Kft

(Sag C-298/09)

(2009/C 267/58)

Processprog: ungarsk

Den forelæggende ret

Fővárosi Bíróság Gazdasági Kollégium

Parter i hovedsagen

Sagsøger: RANI Slovakia s.r.o.

Sagsøgt: Hankook Tire Magyarorszá Kft

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Kan betragtning 19 til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 96/71/EF om udstationering af arbejdstagere som led i udveksling af tjenesteydelser ⁽¹⁾ henset til Romtraktatens artikel 3, litra c), og artikel 59 fortolkes således, at det

står en medlemsstat frit for med hensyn til virksomhed som vikarbureau at fastsætte betingelser i national lovgivning for, at en arbejdsgiver (virksomhed) kan få adgang til at udøve sådan virksomhed på den omhandlede medlemsstats område, og i denne forbindelse forbeholde udøvelsen af virksomhed som vikarbureau for virksomheder med hjemsted på nævnte område?

- 2) Kan artikel 1, stk. 4, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 96/71/EF fortolkes således, at en virksomhed med hjemsted i den omhandlede medlemsstat med hensyn til godkendelse af udøvelsen af virksomheden kan få en gunstigere behandling end den, som gives virksomheder med hjemsted i en anden medlemsstat?
- 3) Kan bestemmelserne i Romtraktatens artikel 59, sammenholdt med artikel 62 og 63, fortolkes således, at restriktioner, der eksisterer på tidspunktet for tiltrædelsen af Den Europæiske Union, kan opretholdes og ikke skal anses for at være i strid med fællesskabsretten, så længe Rådet ikke har vedtaget en plan, som fastsætter betingelserne for liberalisering af denne kategori af tjenesteydelser, og de nødvendige direktiver til gennemførelse af nævnte plan?
- 4) Såfremt de foregående spørgsmål besvares benægtende, findes der da et alment hensyn, som kan begrunde den restriktion, der består i, at kun virksomheder, der har hjemsted og er registrerede i den omhandlede medlemsstat, kan udøve virksomhed som vikarbureau, og at nævnte restriktion dermed kan anses for at være forenelig med Romtraktatens artikel 59 og 65?

⁽¹⁾ EFT 1997 L 18, s. 1.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Nejvyšší správní soud (Den Tjekkiske Republik) den 30. juli 2009 — DAR Duale Abfallwirtschaft und Verwertung Ruhrgebiet GmbH mod Ministerstvo životního prostředí

(Sag C-299/09)

(2009/C 267/59)

Processprog: tjekkisk

Den forelæggende ret

Nejvyšší správní soud

Parter i hovedsagen

Sagsøger: DAR Duale Abfallwirtschaft und Verwertung Ruhrgebiet GmbH

Sagsøgt: Ministerstvo životního prostředí

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel 2, litra i) og k), i Rådets forordning (EØF) nr. 259/93 af 1. februar 1993 om overvågning af og kontrol med overførsel af affald inden for, til og fra Det Europæiske Fællesskab ⁽¹⁾, sammenholdt med artikel 1, litra e) og f), i Rådets direktiv 75/442/EØF af 15. juli 1975 om affald ⁽²⁾, og med punkt D10 i bilag IIA og punkt R1 i bilag IIB til dette direktiv, fortolkes således, at det første af kriterierne fastlagt af Domstolen i dommen af 13. februar 2003 i sag C-458/00, Kommissionen mod Luxembourg, Sml. I, s. 1553 — for at forbrænding af affald kan anses som nyttiggørelse af affald med henblik på fremstilling af energi, som omhandlet i punkt R1 i direktivets bilag IIB (dvs. at det primære formål med bortskaffelsen må være, at gøre det muligt at anvende affald på en nyttig måde, nemlig ved at fremstille energi) — også kan være opfyldt i en sag, hvori ingen af de omstændigheder foreligger, som Domstolen i dommen angav som faktorer, der godtgør, at der er tale om nyttiggørelse af affald, dvs. hvor en operatør af det anlæg, hvori der brændes affald, ikke betaler leverandøren af affald for bortskaffelsen, og anlægget ikke teknisk er egnet til at varetage bortskaffelse på grundlag af primære energikilder i tilfælde af mangel på affald?
- 2) Såfremt det foregående spørgsmål besvares bekræftende, under hvilke betingelser kan operationen da anses som nyttiggørelse af affald?
 - a) Kan der ses helt bort fra spørgsmålet om betaling for affaldsoperationen, eller er det i det mindste nødvendigt, for at kunne anse operationen som nyttiggørelse af affald, at anlægsoperatørens indkomst fra salg af varmeenergi eller elektrisk energi fra forbrænding af en vis mængde affald, overstiger anlægsoperatørens indkomst fra betaling for modtagelse af affald?
 - b) Kan det angående arten af affaldsmottagerens anlæg antages at være en tilstrækkelig faktor til at godtgøre, at der er tale om en operation til nyttiggørelse af affald, at det i beslutningen om tilladelse til anlæggets drift er formelt klassificeret som et anlæg til nyttiggørelse af affald til energiformål, og at anlægsoperatøren ved en kontrakt har forpligtet sig selv til at levere en vis mængde varmeenergi til netværket og ifalder kontraktansvar, hvis denne forpligtelse ikke overholdes, eller er det en minimumsbetingelse for at anse operationen som nyttiggørelse af affald, at anlægsoperatøren ud fra et retligt, teknisk og økonomisk synspunkt faktisk kan drive anlægget, i det mindste midlertidigt, på grundlag af andre brændstoffer end affald?

⁽¹⁾ EFT L 30, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 194, s. 39.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Raad van State (Nederlandene) den 30. juli 2009 — Staatssecretaris van Justitie mod F. Toprak

(Sag C-300/09)

(2009/C 267/60)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Raad van State

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Staatssecretaris van Justitie

Sagsøgt: F. Toprak

Præjudicielt spørgsmål

Skal artikel 13 i afgørelse nr. 1/80 [af 19. september 1980 om udvikling af associeringen vedtaget af det associeringsråd, der er oprettet ved aftalen om oprettelse af en associering mellem Det Europæiske Økonomiske Fællesskab og Tyrkiet] fortolkes således, at der foreligger en ny begrænsning i denne bestemmelses forstand, når der sker en skærpelse af en bestemmelse, der trådte i kraft efter den 1. december 1980, og som indeholdt en lempelse af den pr. 1. december 1980 gældende bestemmelse, og denne skærpelse ingen forringelse medfører i forhold til den pr. 1. december 1980 gældende bestemmelse?

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Raad van State (Nederlandene) den 30. juli 2009 — I. Oguz mod Staatssecretaris van Justitie

(Sag C-301/09)

(2009/C 267/61)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Raad van State

Parter i hovedsagen

Sagsøger: I. Oguz

Sagsøgt: Staatssecretaris van Justitie

Præjudicielt spørgsmål

Skal artikel 13 i afgørelse nr. 1/80 [af 19. september 1980 om udvikling af associeringen vedtaget af det associeringsråd, der er oprettet ved aftalen om oprettelse af en associering mellem Det Europæiske Økonomiske Fællesskab og Tyrkiet] fortolkes således, at der foreligger en ny begrænsning i denne bestemmelses forstand, når der sker en skærpelse af en bestemmelse, der trådte i kraft efter den 1. december 1980, og som indeholdt en lempelse af den pr. 1. december 1980 gældende bestemmelse, og denne skærpelse ingen forringelse medfører i forhold til den pr. 1. december 1980 gældende bestemmelse?

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Raad van State (Nederlandene) den 3. august 2009 — Vicoplus SC PUH, den anden part i sagen: Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid

(Sag C-307/09)

(2009/C 267/62)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Raad van State

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Vicoplus SC PUH

Den anden part i sagen: Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel 49 og 50 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab fortolkes således, at de er til hinder for en national bestemmelse som den, der er fastsat i artikel 2 i Wet arbeid vreemdelingen, sammenholdt med artikel 1e, stk. 1, litra c), i Besluit uitvoering Wet arbeid vreemdelingen, hvorefter tilrådighedsstillelse af arbejdstagere som omhandlet i artikel 1, stk. 3, litra c), i direktiv 96/71/EF⁽¹⁾ er underlagt et krav om en beskæftigelsestilladelse?
- 2) På grundlag af hvilke kriterier skal det afgøres, om der foreligger tilrådighedsstillelse af arbejdstagere som omhandlet i artikel 1, stk. 3, litra c), i direktiv 96/71/EF?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentet og Rådets Direktiv 96/71/EF af 16.12.1996 om udstationering af arbejdstagere som led i udveksling af tjenesteydelser (EFT 1997 L 18, s. 1).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Raad van State (Nederlandene) den 3. august 2009 — B.A.M. Vermeer Contracting sp. Zoo, den anden part i sagen: Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid

(Sag C-308/09)

(2009/C 267/63)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Raad van State

Parter i hovedsagen

Sagsøger: B.A.M. Vermeer Contracting sp. zoo

Den anden part i sagen: Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel 49 og 50 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab fortolkes således, at de er til hinder for en national bestemmelse som den, der er fastsat i artikel 2 i Wet arbeid vreemdelingen, sammenholdt med artikel 1e, stk. 1, litra c), i Besluit uitvoering Wet arbeid vreemdelingen, hvorefter tilrådighedsstillelse af arbejdstagere som omhandlet i artikel 1, stk. 3, litra c), i direktiv 96/71/EF⁽¹⁾ er underlagt et krav om en beskæftigelsestilladelse?
- 2) På grundlag af hvilke kriterier skal det afgøres, om der foreligger tilrådighedsstillelse af arbejdstagere som omhandlet i artikel 1, stk. 3, litra c), i direktiv 96/71/EF?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentet og Rådets Direktiv 96/71/EF af 16.12.1996 om udstationering af arbejdstagere som led i udveksling af tjenesteydelser (EFT 1997 L 18, s. 1).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Raad van State (Nederlandene) den 3. august 2009 — Olbek Industrial Services sp. Zoo, den anden part i sagen: Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid

(Sag C-309/09)

(2009/C 267/64)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Raad van State

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Olbek Industrial Services sp. zoo

Den anden part i sagen: Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel 49 og 50 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab fortolkes således, at de er til hinder for en national bestemmelse som den, der er fastsat i artikel 2 i Wet arbeid vreemdelingen, sammenholdt med artikel 1e, stk. 1, litra c), i Besluit uitvoering Wet arbeid vreemdelingen, hvorefter tilrådighedsstillelse af arbejdstagere som omhandlet i artikel 1, stk. 3, litra c), i direktiv 96/71/EF⁽¹⁾ er underlagt et krav om en beskæftigelsestilladelse?
- 2) På grundlag af hvilke kriterier skal det afgøres, om der foreligger tilrådighedsstillelse af arbejdstagere som omhandlet i artikel 1, stk. 3, litra c), i direktiv 96/71/EF?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentet og Rådets Direktiv 96/71/EF af 16.12.1996 om udstationering af arbejdstagere som led i udveksling af tjenesteydelser (EFT 1997 L 18, s. 1).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Oberster Gerichtshof (Østrig) den 7. august 2009 — Stadt Graz mod Strabag AG, Teerag-Asdag AG og Bauunternehmung Granit GesmbH

(Sag C-314/09)

(2009/C 267/65)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Oberster Gerichtshof

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Stadt Graz

Sagsøgt: Strabag AG, Teerag-Asdag AG og Bauunternehmung Granit GesmbH

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Er artikel 1, stk. 1, og artikel 2, stk. 1, litra c), i Rådets direktiv 89/665/EØF af 21. december 1989 om samordning af love og administrative bestemmelser vedrørende anvendelsen af klageprocedurerne i forbindelse med indgåelse af offentlige indkøbs- samt bygge- og anlægskontrakter⁽¹⁾ eller andre bestemmelser i dette direktiv også til hinder for natio-

nale retsfor skrifter, hvorefter krav om skadeserstatning som følge af, at den ordregivende myndighed har tilsidesat de fællesskabsretlige bestemmelser om offentlige kontrakter, er betinget af, at der foreligger culpa, når disse retsfor skrifter anvendes således, at der principielt skal antages at foreligge et organansvar hos den ordregivende myndighed, og denne ikke kan påberåbe sig manglende individuelle færdigheder og dermed for så vidt manglende subjektiv skyld?

- 2) Såfremt spørgsmål 1 besvares benægtende:

Skal artikel 2, stk. 7, i Rådets direktiv 89/665/EØF af 21. december 1989 om samordning af love og administrative bestemmelser vedrørende anvendelsen af klageprocedurerne i forbindelse med indgåelse af offentlige indkøbs- samt bygge- og anlægskontrakter fortolkes således, at en afgørelse truffet af en udbudskontrolmyndighed i henhold til det i direktivet fastsatte krav om sikring af, at afgørelser truffet som led i klageprocedurer gennemføres effektivt, har bindende virkning for alle parter i sagen og dermed også for den ordregivende myndighed?

- 3) Såfremt spørgsmål 2 besvares bekræftende:

Må den ordregivende myndighed i henhold til artikel 2, stk. 7, i Rådets direktiv 89/665/EØF af 21. december 1989 om samordning af love og administrative bestemmelser vedrørende anvendelsen af klageprocedurerne i forbindelse med indgåelse af offentlige indkøbs- samt bygge- og anlægskontrakter se bort fra en retskraftig afgørelse truffet af en udbudskontrolmyndighed, eller er den ordregivende myndighed endog forpligtet til at gøre dette; i bekræftende fald, på hvilket betingelser?

⁽¹⁾ EFT L 395, s. 33.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Bundesgerichtshof (Tyskland) den 10. august 2009 — MSD Sharp & Dohme GmbH mod Merckle GmbH

(Sag C-316/09)

(2009/C 267/66)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Bundesgerichtshof

Parter i hovedsagen

Sagsøger: MSD Sharp & Dohme GmbH

Sagsøgt: Merckle GmbH

Præjudicielle spørgsmål

De Europæiske Fællesskabers Domstol forelægges følgende præjudicielle spørgsmål vedrørende fortolkningen af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/83/EF af 6. november 2001 om oprettelse af en fællesskabskodeks for humanmedicinske lægemidler ⁽¹⁾, senest ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/29/EF af 11. marts 2008 ⁽²⁾:

Omfatter artikel 88, stk. 1, litra a), i direktiv 2001/83 om oprettelse af en fællesskabskodeks for humanmedicinske lægemidler også offentlig reklame for receptpligtige lægemidler, når reklamerne alene indeholder oplysninger, som forelå for godkendelsesmyndigheden i forbindelse med godkendelsesproceduren, og som under alle omstændigheder bliver tilgængelige for enhver, der køber præparatet, og når oplysningerne ikke tilbydes modtagerne uopfordret, men kun er tilgængelige på Internettet for dem, der selv søger de pågældende oplysninger?

⁽¹⁾ EFT L 311 af 28.11.2001, s. 67

⁽²⁾ EUT L 81 af 20.3.2008, s. 51

Appel iværksat den 10. august 2009 af ArchiMEDES til prøvelse af dom afsagt den 10. juni 2009 af Retten i Første Instans (Femte Afdeling) i de forenede sager T-396/05 og T-397/05, ArchiMEDES mod Kommissionen

(Sag C-317/09 P)

(2009/C 267/67)

Processprog: fransk

Parter

Appellant: Architecture, Microclimat, Énergies Douces Europe et Sud, sarl (ArchiMEDES) (ved avocat P.-P. Van Gehuchten)

Den anden part i appelsagen: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Appellanten har nedlagt følgende påstande

ArchiMEDES har nedlagt påstand om, at dom afsagt den 10. juni 2009 af Retten i Første Instans i de forenede sager T-396/05 og T-397/05 ophæves, og at der gives appellanten medhold i følgende påstande som formuleret i dennes oprindelige stævninger:

— Kommissionens beslutning om at nægte Archimedes at foretage modregning i deres gensidige fordringer indeholdt i skrivelse af 5. oktober 2005 og meddelt appellanten den 10. oktober 2005 annulleres.

— Beslutningen om tilbagesøgning indeholdt i skrivelserne af 30. august 2005 og i debetnotaen af 23. august 2005 nr. 3240705638 og meddelt appellanten den 2. september 2005 annulleres.

— Kommissionens beslutning om at ophæve kontrakten af 30. august 2005 annulleres.

— Kommissionen tilpligtes fra den 12. februar 2002 at betale 125 906 EUR med morarenter efter loven.

— Subsidiært tilpligtes Kommissionen fra den 12. februar 2002 at betale 103 551,90 EUR med morarenter efter loven.

Desuden tilpligtes Kommissionen at betale sagens omkostninger i sin helhed.

Anbringender og væsentligste argumenter

ArchiMEDES har påberåbt sig fire appelanbringender.

Med sit første appelanbringende vedrørende påstanden om annullation af beslutningen om modregning i gensidige fordringer indeholdt i Kommissionens skrivelse af 5. oktober 2005 påberåber appellanten sig Rettens tilsidesættelse af artikel 230 EF og af artikel 1291 i den franske code civil samt en fejl eller en manglende begrundelse i den appellerede dom. Ifølge appellanten er beslutningen om modregning nemlig en retsakt, som kan påklages i artikel 230 EF's forstand, og den af Kommissionen i nærværende sag truffede beslutning er ifølge appellanten blevet truffet under tilsidesættelse af de betingelser, der er fastsat i artikel 1291 i den franske code civil, som regulerer den mellem ArchiMEDES og Kommissionen indgåede kontrakt, hvoraf følger, at en fordring — hvis den bestrides — først er sikker fra det tidspunkt, da det ved dom pålægges debitor at betale kreditor denne fordring. Retten tilsidesatte således de ovennævnte bestemmelser, da den fastslog, at appellanten ikke længere havde nogen interesse i at påstå annullation af beslutningen af 5. oktober 2005, da denne udgjorde en ulovlig ensidig retsakt.

Med sit andet appelanbringende påberåber appellanten sig tilsidesættelsen af artikel 6 i den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder, af artikel 64 i procesreglementet for Retten i Første Instans, af det generelle princip vedrørende procesunderretning,

samt af retten til forsvar og til en retfærdig rettergang, idet Retten uden begrundelse afslog appellanten begæring om, at de andre kontraktparter skulle give møde for Retten, og om at dommen skulle være gældende i forhold til alle kontraktparter på lige fod. Dette afslag har i realiteten ophævet den procesuelle ligestilling mellem parterne til en kontrakt, som Kommissionen har indgået med en række kontraktparter, eftersom Kommissionen eventuelt kan anlægge sag mod samtlige sine medkontrahenter, hvorimod denne mulighed ikke foreligger for den medkontrahent, som måtte anlægge sag.

Med sit tredje appelanbringende, som består af to led, påberåber appellanten sig Rettens tilsidesættelse af artikel 1134 og 1165 i code civil, af princippet om sagsakters troværdighed, af artikel 1.1 og artikel 10 i kontrakt BU/209/95, af artikel 2.1, 2.2, 21.1 og 21.4 i bilag II til samme kontrakt samt manglende eller fejlagtig begrundelse i den appellerede dom. Appellanten har gjort gældende, at Retten har tilsidesat de ovennævnte bestemmelser dels ved at have adskilt de forskellige kontraktparter rettigheder og pligter, uanset at de hæfter solidarisk for opfyldelsen af kontrakt BU/209/95, dels ved at anse appellanten for i forhold til kontrakten at være en tredjemand på grund af dennes rolle som underleverandør, uanset at denne helt utvivlsomt var en kontraktpart.

Med sit fjerde appelanbringende påberåber appellanten sig Rettens tilsidesættelse af artikel 1134 og 1184 i code civil, af princippet om sagsakters troværdighed, af artikel 5 i kontrakt BU/209/95 samt en manglende begrundelse og en selvmodsigelse i den appellerede dom, eftersom Retten anerkendte Kommissionens ret til ensidigt at ophæve den nævnte kontrakt af 30. august 2005, uanset at den fastslog, at Kommissionen mere end tre år tidligere stiltiende havde godkendt den endelige rapport.

Appel iværksat den 11. august 2009 af A2A SpA, tidligere ASM Brescia SpA, til prøvelse af dom afsagt den 11. juni 2009 af Retten i Første Instans (Ottende Udvidede Afdeling) i sag T-189/03, ASM Brescia SpA mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag C-318/09 P)

(2009/C 267/68)

Processprog: italiensk

Parter

Appellant: A2A SpA, tidligere ASM Brescia SpA (ved avvocati A. Santa Maria, A. Giardina, C. Croff og G. Pizzonia)

Den anden part i appelsagen: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Dommen i sag T-189/03 ophæves på grund af en overtrædelse af fællesskabsretten, bl.a. artikel 87 EF, såvel som på grund af en begrundelsesmangel, for så vidt som Retten kvalificerer den treårige fritagelse for selskabsskat som statsstøtte.
- Dommen ophæves på grund af en forkert og selvmodsigende anvendelse af fællesskabsretten, for så vidt som Retten ikke kvalificerer den treårige fritagelse for selskabsskat som eksisterende statsstøtte.
- Dommen ophæves på grund af en tilsidesættelse af fællesskabsretten, for så vidt som den bekræfter, at pålægget om tilbagesøgning i beslutningen er lovligt.
- Følgelig annulleres beslutningen (¹), for så vidt som den bekræfter, at overgangsordningen til sikring af kontinuiteten i beskætningen af offentlige forsyningsværker med offentlig aktiemajoritet udgør statsstøtte og er uforenelig med fællesmarkedet (beslutningens artikel 2), og/eller for så vidt som beslutningen pålægger Italien at tilbagesøge den nævnte støtte fra modtagerne (beslutningens artikel 3).
- Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Anbringender og væsentligste argumenter

- 1) Med det første anbringende har A2A gjort gældende, at Retten har tilsidesat artikel 87, stk. 1, EF, og at der foreligger en begrundelsesmangel, for så vidt som Retten kvalificerer den treårige fritagelse for selskabsskat som statsstøtte. Appellanten har nærmere bestemt gjort gældende, at Kommissionen i beslutningen i det foreliggende tilfælde ikke har påvist, at to af betingelserne i artikel 87, stk. 1, EF, er opfyldt, dvs. forvriddningen af konkurrencen og påvirkningen af samhandelen mellem medlemsstaterne. Retten har heller ikke i tilstrækkeligt omfang kontrolleret de forudsætninger, som Kommissionen har lagt til grund for kvalificeringen som »støtte«, hvilket den imidlertid burde have gjort i overensstemmelse med den »fulde« kontrol, som kræves i Fællesskabets retspraksis.
- 2) Med det andet anbringende har appellanten subsidiært gjort gældende, at Retten har tilsidesat artikel 88 EF og begrundelsespligten, og har i denne forbindelse nedlagt påstand om ophævelse af dommen, for så vidt som den kvalificerer den treårige fritagelse for selskabsskat som »ny støtte«. Retten har især ved nøjagtigt at gentage Kommissionens påstande afvist, at foranstaltningerne vedrørende en treårig skattefritagelse til fordel for kommunale værker, som blev omdannet

til aktieselskaber, kan betragtes som »eksisterende støtte«. Man når derimod frem til det modsatte synspunkt under henvisning til, at den pågældende ordning vedrørende fritagelse for selskabsskat, der eksisterede inden ikrafttrædelsen af EF-traktaten, også fandt anvendelse på kommunale værker, der, som Kommissionen selv har erkendt, udgør den samme økonomiske enhed som selskaber i henhold til lov nr. 142/90.

- 3) Endelig har A2A med det tredje anbringende mere subsidiært nedlagt påstand om ophævelse af dommen på grund af tilsidesættelse af fællesskabsretten og dens principper, for så vidt som dommen bekræfter lovligheden af pålægget om tilbagesøgning i beslutningen. Ifølge appellanten bør dommen ophæves, for så vidt som den — i strid med fællesskabsretspraksis — støtter lovligheden af det generelle pålæg indeholdt i beslutningen og i det væsentlige bekræfter den fuldstændigt manglende skønsmæssige for de nationale myndigheder.

⁽¹⁾ Kommissionens beslutning 2003/193/EF af 5.6.2002 om skattefritagelser og lån på lempelige vilkår, som Italien har indrømmet til fordel for offentlige forsyningsværker med offentlig aktiemajoritet (EUT 2003 L 77, s. 21).

Appel iværksat den 11. august 2009 af ACEA SpA til prøvelse af dom afsagt den 11. juni 2009 af Retten i Første Instans (Ottende Udvidede Afdeling) i sag T-297/02, ACEA SpA mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag C-319/09 P)

(2009/C 267/69)

Processprog: italiensk

Parter

Appellant: ACEA SpA (ved avvocati L. Radicati di Brozolo, A. Giardina og T. Ubaldi)

De andre parter i appelsagen: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber, ACSM Como SpA og AEM — Azienda Energetica Metropolitana Torino — SPA

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Dommen i sag T-297/02 ophæves, for så vidt som Retten ikke kritiserer, at der ikke er foretaget en manglende diffe-

rentieret undersøgelse af forskellige situationer for anvendelse af den treårige fritagelse for selskabsskat, og bekræfter den generelle og abstrakte kvalificering af den treårige fritagelse som statsstøtte.

- Dommen ophæves, for så vidt som Retten ikke anerkender kvalificeringen af den treårige fritagelse for selskabsskat som eksisterende støtte i henhold til artikel 1, litra b), nr. v), i forordning (EF) nr. 659/1999 ⁽¹⁾.
- Dommen ophæves, for så vidt som Retten bekræfter, at pålægget om tilbagesøgning i beslutningens artikel 3 er lovligt ⁽²⁾.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger for begge retsinstanser.

Anbringender og væsentligste argumenter

Appellanten har påberåbt sig fire appelanbringender til støtte for sine påstande:

Det første anbringende vedrører en retlig fejl i anvendelsen af artikel 88 EF og forordning (EF) nr. 659/1999, såvel som en manglende begrundelse i den appellerede dom med henvisning til en manglende differentieret undersøgelse af forskellige situationer for anvendelse af den treårige fritagelse for selskabsskat i henhold til artikel 3, stk. 70, i lov nr. 549/1995, og artikel 66, stk. 14, i lovdekret nr. 331/93. Retten har i virkeligheden foretaget urigtig retsanvendelse og undladt at anføre en begrundelse, for så vidt som Retten i betragtning af de konkrete omstændigheder i den foreliggende sag og de oplysninger, der forelå for Kommissionen, ikke har forkastet den abstrakte og ufuldstændige karakter af undersøgelsen og Kommissionens konklusioner i den anfægtede beslutning med hensyn til de forskellige situationer, som skattefritagelsen fandt anvendelse på.

Det andet anbringende vedrører fejlagtig anvendelse fra Rettens side af artikel 87, stk. 1, EF, såvel som en begrundelsesmangel, i det omfang hvor Retten har bekræftet den generelle og abstrakte kvalificering af den treårige fritagelse for selskabsskat som statsstøtte. Særligt har Retten ikke undersøgt omstændighederne i den foreliggende sag og de forudsætninger, under hvilke Kommissionen har kvalificeret den pågældende foranstaltning som støtte, korrekt, således som den imidlertid burde have gjort under overholdelse af den fulde kontrolbeføjelse, som den råder over. Retten tiltrådte derfor Kommissionens beslutning, selv om det ikke er godtgjort — for så vidt angår indvirkningen af fritagelsen for visse sektorer — at to af betingelserne i artikel 87, stk. 1, EF, er opfyldt: Muligheden for en forvridding af konkurrencen og en hindring for samhandelen inden for Fællesskabet.

Det tredje anbringende vedrører mangelfuld og selvmodsigende begrundelse, såvel som en retlig fejl i fortolkningen og anvendelsen af artikel 88, stk. 1, EF og artikel 1, litra b), nr. v), i forordning (EF) nr. 659/1999, på grund af kvalificeringen af den treårige fritagelse for selskabsskat som ny støtte. Retten har i virkeligheden ikke kritiseret den manglende anvendelse i det foreliggende tilfælde af kvalificeringen som eksisterende støtte, som omhandlet i artikel 1, litra b), nr. v), i forordning (EF) nr. 659/1999, selv om det fremgår af sagens omstændigheder og dens sammenhæng, at kvalificeringen som ny støtte — for så vidt angår i hvert fald indvirkningen af den treårige fritagelse for visse sektorer — ikke var begrundet.

Det fjerde anbringende vedrører en retlig fejl og en begrundelsesmangel vedrørende lovligheden af pålægget om tilbagesøgning i den anfægtede beslutnings artikel 3. I betragtning af sagens konkrete omstændigheder har Retten således med urette lagt til grund, at pålægget om tilbagesøgning i beslutningens konklusion kunne have maksimal rækkevidde og være fuldstændig ubetinget, selv om beslutningen kun indeholder en abstrakt, generel og ufuldstændig undersøgelse af skattefritagelsen.

- (¹) Rådets forordning (EF) nr. 659/1999 af 22.3.1999 om fastlæggelse af regler for anvendelsen af EF-traktatens artikel 93 (EFT L 83, s. 1).
 (2) Kommissionens beslutning 2003/193/EF af 5.6.2002 om skattefritagelser og lån på lempelige vilkår, som Italien har indrømmet til fordel for offentlige forsyningsværker med offentlig aktiemajoritet (EUT 2003 L 77, s. 21).

Appel iværksat den 11. august 2009 af A2A SpA, tidligere ASM Brescia SpA til prøvelse af dom afsagt den 11. juni 2009 af Retten i Første Instans (Ottende Udvidede Afdeling) i sag T-301/02, AEM mod Kommissionen

(Sag C-320/09 P)

(2009/C 267/70)

Processprog: italiensk

Parter

Appellant: A2A SpA, tidligere ASM Brescia SpA (ved avvocati A. Giardina, A. Santa Maria, C. Croff og G. Pizzonia)

Den anden part i appelsagen: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Dommen i sag T-301/02 ophæves på grund af en tilsidesættelse af fællesskabsretten, navnlig artikel 87 EF, såvel som

på grund af en begrundelsesmangel, for så vidt som Retten kvalificerer den treårige fritagelse for selskabsskat som statsstøtte.

- Dommen ophæves på grund af en forkert og selvmodsigende anvendelse af fællesskabsretten, for så vidt som Retten ikke kvalificerer den treårige fritagelse for selskabsskat som eksisterende støtte.
- Dommen ophæves på grund af en tilsidesættelse af fællesskabsretten, for så vidt som den bekræfter, at pålægget om tilbagesøgning i beslutningen (¹) er lovligt.
- Følgelig annulleres beslutningen, for så vidt som den bekræfter, at overgangsordningen til sikring af kontinuiteten i beskatningen af offentlige forsyningsværker med offentlig aktiemajoritet udgør ulovlig statsstøtte og er uforenelig med fællesmarkedet (beslutningens artikel 2), og/eller for så vidt som beslutningen pålægger Italien at tilbagesøge den nævnte støtte fra modtagerne (beslutningens artikel 3).

- Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Anbringender og væsentligste argumenter

Med det første anbringende har A2A gjort gældende, at Retten har tilsidesat artikel 87, stk. 1, EF, og at der foreligger en begrundelsesmangel, for så vidt som Retten kvalificerer den treårige fritagelse for selskabsskat som statsstøtte. Appellanten har nærmere bestemt gjort gældende, at Kommissionen i beslutningen i det foreliggende tilfælde ikke har påvist, at to af betingelserne i artikel 87, stk. 1, EF, er opfyldt, dvs. forvridningen af konkurrencen og påvirkningen af samhandelen mellem medlemsstaterne. Retten har ikke i tilstrækkeligt omfang kontrolleret de forudsætninger, som Kommissionen har lagt til grund for kvalificeringen som »støtte«, hvilket den imidlertid burde have gjort i overensstemmelse med den »fulde« kontrol, som kræves i henhold til Fællesskabets retspraksis.

Med det andet anbringende har appellanten subsidært gjort gældende, at Retten har tilsidesat artikel 88 EF og begrundelsespligten, og har i denne forbindelse nedlagt påstand om ophævelse af dommen, for så vidt som den kvalificerer den treårige fritagelse for selskabsskat som »ny støtte«. Retten har især ved nøjagtigt at gentage Kommissionens påstande afvist, at foranstaltningerne vedrørende en treårig skattefritagelse til fordel for kommunale værker, som blev omdannet til aktieselskaber, kan betragtes som »eksisterende støtte«. Man når derimod frem til det modsatte synspunkt, under henvisning til, at den pågældende ordning vedrørende fritagelse for selskabsskat, der eksisterede inden ikrafttrædelsen af EF-traktaten, også fandt anvendelse på kommunale værker, der, som Kommissionen selv har erkendt, udgør den samme økonomiske enhed som selskaber i henhold til lov nr. 142/90.

Endelig har A2A med det tredje anbringende mere subsidiært nedlagt påstand om ophævelse af dommen på grund af tilside-sættelse af fællesskabsretten og dens principper, for så vidt som dommen bekræfter lovligheden af pålægget om tilbagesøgning i beslutningen. Ifølge appellantens bør dommen ophæves, for så vidt som den — i strid med fællesskabsretspraksis — støtter lovligheden af det generelle pålæg indeholdt i beslutningen og i det væsentlige bekræfter den fuldstændigt manglende skønsebeføjelse for de nationale myndigheder.

⁽¹⁾ Kommissionens beslutning 2003/193/EF af 5.6.2002 om skattefri-tagelser og lån på lempelige vilkår, som Italien har indrømmet til fordel for offentlige forsyningsværker med offentlig aktiemajoritet (EUT 2003 L 77, s. 21).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af High Court of Justice (England & Wales), Chancery Division (Det Forenede Kongerige), den 12. august 2009 — L'Oreal SA, Lancôme parfums et beauté & Cie SNC, Laboratoire Garnier & Cie og L'Oreal (UK) Limited mod eBay International AG, eBay Europe SARL, eBay (UK) Limited, Stephan Potts, Tracy Ratchford, Marie Ormsby, James Clarke, Joanna Clarke, Glen Fox og Rukhsana Bi

(Sag C-324/09)

(2009/C 267/71)

Processprog: engelsk

Den forelæggende ret

High Court of Justice (England & Wales), Chancery Division

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: L'Oreal SA, Lancôme parfums et beauté & Cie SNC, Laboratoire Garnier & Cie og L'Oreal (UK) Limited

Sagsøgte: eBay International AG, eBay Europe SARL, eBay (UK) Limited, Stephan Potts, Tracy Ratchford, Marie Ormsby, James Clarke, Joanna Clarke, Glen Fox og Rukhsana Bi

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Såfremt parfume- og kosmetikprøver (dvs. vareprøver, som anvendes til demonstration af produkter for forbrugere i detailforretninger) samt genopfyldningsflasker (dvs. beholdere fra hvilke der kan udtages prøver som gratis vareprøver til forbrugere), som ikke er beregnet til salg til forbrugere (og som ofte er forsynet med angivelsen »ikke til salg« eller »ikke til detailsalg«), leveres gratis til den registrerede varemærkeindehavers autoriserede distributører, er disse varer da »markedsført« i den forstand, hvori dette udtryk er anvendt i artikel 7, stk. 1, i Rådets direktiv 89/104/EØF ⁽¹⁾ af 21. december 1988 (herefter »varemærkedirektivet«) og i artikel 13, stk. 1, i Rådets forordning (EF) nr. 40/94 ⁽²⁾ af 20. december 1993 om EF-varemærker (herefter »varemærkeforordningen«)?
- 2) Såfremt æsker (eller anden ydre indpakning) er fjernet fra parfumer og kosmetiske præparater uden varemærkeindehaverens samtykke, udgør dette da en »skellig grund« for varemærkeindehaveren til at modsætte sig fortsat markedsføring af de uindpakkede varer, i den forstand, hvori udtrykket er anvendt i artikel 7, stk. 2, i varemærkedirektivet og i artikel 13, stk. 2, i varemærkeforordningen?
- 3) Skal spørgsmål 2 ovenfor besvares anderledes, såfremt:
 - a) de uindpakkede varer som følge af fjernelsen af æskerne (eller anden ydre indpakning) ikke længere er forsynet med de oplysninger, der kræves i henhold til artikel 6, stk. 1, i Rådets direktiv 76/768/EØF af 27. juli 1976 (om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om kosmetiske midler) (herefter »direktivet om kosmetiske produkter«) og særligt ikke angiver en ingrediensliste eller en »bedst før-dato«?
 - b) udbuddet til salg eller det faktiske salg af uindpakkede varer udgør et straffbart forhold i henhold til lovgivningen i den medlemsstat i Fællesskabet, hvori de udbydes til salg eller sælges af tredjeparter?
- 4) Skal spørgsmål 2 besvares anderledes, såfremt den fortsatte markedsføring skader eller kan skade varens renommé og således varemærkets omdømme? Hvis dette er tilfældet, skal denne følge lægges til grund, eller skal den godtgøres af varemærkeindehaveren?
- 5) Såfremt en erhvervsdrivende, der driver en online markedsplads, erhverver ret til brug af et tegn, der er identisk med et registreret varemærke, som et nøgleord fra en søgemaskineoperator, således at tegnet vises for en bruger af søgemaskinen i et sponsoreret link til den hjemmeside, som indehaves af operatøren af online markedspladsen, udgør visningen af tegnet i det sponsorerede link da en »brug« af tegnet i den forstand, hvori udtrykket er anvendt i artikel 5, stk. 1, litra a), i varemærkedirektivet og i artikel 9, stk. 1, litra a), i varemærkeforordningen?
- 6) Såfremt brugeren ved at klikke på det i spørgsmål 5 ovenfor nævnte sponsorerede link ledes direkte hen til reklamer for eller salgsudbud af varer, der er identiske med dem, som varemærket er registreret for, under det tegn, som andre parter har anbragt på hjemmesiden, og hvoraf nogle krænker varemærket og nogle ikke krænker

varemærket, alt efter varenes forskellige karakter, udgør dette da brug af tegnet af operatøren af online markedspladsen »for« de varemærkekrænkende varer i den forstand, hvori udtrykket er anvendt i artikel 5, stk. 1, litra a), i varemærkedirektivet og i artikel 9, stk. 1, litra a), i EF-varemærkeforordningen?

7) Såfremt de varer, der reklameres for, og som udbydes til salg på den i spørgsmål 6 ovenfor nævnte hjemmeside, inkluderer varer, der ikke er markedsført i EØF af varemærkeindehaveren eller med dennes samtykke, er det da tilstrækkeligt til, at en sådan brug falder ind under anvendelsesområdet for varemærkedirektivets artikel 5, stk. 1, litra a), og varemærkeforordningens artikel 9, stk. 1, litra a), samt uden for varemærkedirektivets artikel 7, stk. 1 og varemærkeforordningens artikel 13, stk. 1, at reklameringen eller udbuddet til salg er henvendt til forbrugere i det område, som er omfattet af varemærket, eller skal varemærkeindehaveren godtgøre, at reklameringen eller udbuddet til salg nødvendigvis medfører, at de pågældende varer markedsføres i det område, som er omfattet af varemærket?

8) Skal spørgsmål 5-7 ovenfor besvares anderledes, såfremt den brug, som varemærkeindehaveren har anfægtet, består i, at selve tegnet vises på selve den hjemmeside, der tilhører operatøren af selve online markedspladsen, og ikke i et sponsoreret link.

9) Såfremt det er tilstrækkeligt til at falde inden for anvendelsesområdet for varemærkedirektivets artikel 5, stk. 1, litra a), og varemærkeforordningens artikel 9, stk. 1, litra a), samt uden for varemærkedirektivets artikel 7, stk. 1, og varemærkeforordningens artikel 13, stk. 1, at reklameringen eller udbuddet til salg er henvendt til forbrugere i det område, som er omfattet af varemærket:

a) består en sådan brug af eller inkluderer den »oplagring af information leveret af en tjenestemodtager« i den forstand, hvori dette begreb er anvendt i artikel 14, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/31/EF af 8. juni 2000 om visse retlige aspekter af informationssamfundstjenester, navnlig elektronisk handel, i det indre marked (herefter »direktivet om elektronisk handel«)?

b) Såfremt brugen ikke udelukkende består af aktiviteter, der falder inden for anvendelsesområdet for artikel 14, stk. 1, i direktivet om elektronisk handel, men inkluderer sådanne aktiviteter, er operatøren af online markedspladsen da fritaget for ansvar, for så vidt som brugen består af sådanne aktiviteter, og hvis det er tilfældet, kan der tilkendes erstatning eller anden økonomisk godtgørelse for en sådan brug, i det omfang brugen ikke er fritaget for ansvar?

c) Udgør det »konkret kendskab« eller »kendskab« i den forstand, hvori udtrykkene er anvendt i artikel 14, stk. 1, i direktivet om elektronisk handel, når operatøren af online markedspladsen har kendskab til, at der reklameres for varer, og at disse udbydes til salg og sælges

på operatørens hjemmeside under krænkelse af registrerede varemærker, og at krænkelse af sådanne registrerede varemærker fortsat vil ske, mens der reklameres, udbydes til salg samt sker faktisk salg af samme eller tilsvarende varer af samme eller af andre af hjemmesidens brugere?

10) Består der i det tilfælde, hvor tjenesteydelser fra en mellemmand, som f.eks. en operatør af en hjemmeside, er blevet benyttet af en tredjemand til at krænke et registreret varemærke, i henhold til artikel 11 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/48 af 29. april 2004 om håndhævelsen af intellektuelle ejendomsrettigheder (herefter »håndhævelsesdirektivet«) en pligt for medlemsstaterne til at sikre, at varemærkeindehaveren kan opnå, at der pålægges formidleren et forbud mod yderligere krænkelse af det ovennævnte varemærkemodsat et forbud mod fastsættelse af den konkret krænkende adfærd, og såfremt det er tilfældet, hvilket omfang skal det forbud, der er mulighed for at få udstedt, have?

(¹) Rådets første direktiv 89/104/EØF af 21.12.1988 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om varemærker, EFT 1989 L 40, s. 1.

(²) EFT L 11, s. 1.

Appel iværksat den 17. august 2009 af Iride SpA, tidligere AMGA SpA, til prøvelse af dom afsagt den 11. juni 2009 af Retten i Første Instans (Ottende Udvidede Afdeling) i sag T-300/02, AMGA mod Kommissionen

(Sag C-329/09 P)

(2009/C 267/72)

Processprog: italiensk

Parter

Appellant: Iride SpA, tidligere AMGA SpA (ved advocati L. Radiati di Brozolo og T. Ubaldi)

De andre parter i appelsagen: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber og A2A SpA, tidligere ASM Brescia SpA

Appellanten har nedlagt følgende påstande

— Dommen i sagen T-300/02 ophæves, idet omstændighederne i henhold til sagens akter er gengivet urigtigt, og de retlige konklusioner, Retten har draget af disse forhold, er urigtige, for så vidt som den erklærer, at Azienda Mediteranea Gas e Acqua SpA (AMGA) ikke er individuelt berørt af den anfægtede beslutning (¹), og at det af denne anlagte søgsmål i sag T-300/02 ikke kan antages til realitetsbehandling.

- Stævningen indgivet i sag T-300/02 antages til realitetsbehandling, og sagen hjemvises til Retten i Første Instans med henblik på stillingtagen til realiteten i henhold til artikel 61 i Statutten for Domstolen.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger for begge instanser.

Anbringender og væsentligste argumenter

Appellanten har til støtte for sin appel fremsat et enkelt appellanbringende vedrørende Rettens urigtige gengivelse af omstændighederne i henhold til sagens akter og de urigtige retlige følger, den har draget af de urigtige konstateringer i dommen i henhold til artikel 230, stk. 4, EF og den relevante fællesskabsretspraksis. Det er særligt Irides opfattelse, at Retten fuldstændig har fordrejet de forhold, som selskabet havde forelagt den for at bekræfte, at AMGA skal kvalificeres som den egentlige modtager af en individuel støtte, der er ydet i henhold til den anfægtede ordning, og som Kommissionen har krævet tilbagesøgt. Som følge af denne urigtige gengivelse af de i sagens akter beskrevne omstændigheder har Retten draget den urigtige retlige følge, at selskabet ikke er individuelt berørt af den anfægtede beslutning, og dermed at dets søgsmål måtte afvises.

(¹) Kommissionens beslutning 2003/193/EF af 5.6.2002 om skattefri-tagelser og lån på lempelige vilkår, som Italien har indrømmet til fordel for offentlige forsyningsværker med offentlig aktiemajoritet (EUT 2003 L 77, s. 21).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Verwaltungsgericht Meiningen (Tyskland) den 24. august 2009 — Frank Scheffler mod Landkreis Wartburgkreis

(Sag C-334/09)

(2009/C 267/73)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Verwaltungsgericht Meiningen

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Frank Scheffler

Sagsøgt: Landkreis Wartburgkreis

Præjudicielt spørgsmål

Kan en medlemsstat i overensstemmelse med artikel 1, stk. 2, og artikel 8, stk. 2 og 4, i direktiv 91/439/EØF (¹) udøve sin

kompetence i henhold til artikel 8, stk. 2, i direktiv 91/439/EØF — og på indehaveren af et kørekort, der udstedt af en anden medlemsstat, anvende nationale bestemmelser vedrørende begrænsning, suspension, inddragelse eller annullation af førerretten — når der foreligger en erklæring om trafikegnethed, der er fremlagt af indehaveren af et kørekort, som er udstedt af en anden medlemsstat, hvis erklæringen ganske vist blev udstedt efter tidspunktet for kørekortets udstedelse og desuden beror på en undersøgelse af den berørte, der blev gennemført, efter at kørekortet blev udstedt, men som vedrører omstændigheder, der forelå inden kørekortet blev udstedt?

(¹) Rådets direktiv 91/439/EØF af 29.7.1991 om kørekort, EFT L 237, s. 1.

Appel iværksat den 21. august 2009 af Acegas-APS SpA, tidligere Acqua, Elettricità, Gas e servizi SpA (Acegas) til prøvelse af dom afsagt den 11. juni 2009 af Retten i Første Instans (Ottende Udvidede Afdeling) i sag T-309/02, Acegas mod Kommissionen

(Sag C-341/09 P)

(2009/C 267/74)

Processprog: italiensk

Parter

Appellant: Acegas-APS SpA, tidligere Acqua, Elettricità, Gas e servizi SpA (Acegas) (ved avvocati F. Ferletic og F. Spitaleri samt professore L. Daniele)

Den anden part i appelsagen: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Ophævelse af dom af 11. juni 2009 (sag T-309/02, ACEGAS APS mod Kommissionen) fra Retten i Første instans og hjemvisning af sagen til fornyet behandling ved Retten for så vidt angår afgørelsen om sagens realitet.
- Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber tilpligtes at betale sagsomkostningerne i appelsagen, og afgørelsen om sagsomkostningerne for førsteinstansen udsættes.

Såfremt Domstolen måtte finde sagen moden til påkendelse, nedlægges der påstand om

- annullation i det hele af Kommissionens beslutning 2003/193/EF af 5. juni 2002 om skattefritagelser og lån på lempelige vilkår, som Italien har indrømmet til fordel for offentlige forsyningsværker med offentlig aktiemajoritet ⁽¹⁾ og
- subsidiært, annullation af artikel 3 i den anfægtede beslutning for så vidt som den pålægger den italienske stat at kræve den tildelte støtte tilbagebetalt fra modtagerne heraf, ligesom der nedlægges påstand om, at
- Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber tilpligtes at betale sagsomkostningerne i appelsagen samt i første instans.

Anbringender og væsentligste argumenter

Det første anbringende: tilsidesættelse af artikel 230, stk. 4, EF — Acegas-APS ikke antaget individuelt berørt på grundlag af fejlagtige og irrelevante faktiske omstændigheder

Acegas-APS fremhæver, at i henhold til Domstolens faste praksis foreligger der søgsmålskompetence til prøvelse af en Kommissionsbeslutning om statsstøtte, såfremt to betingelser er opfyldt: sagsøgeren skal reelt være modtager af støtten i henhold til den støtteordning, som beslutningen vedrører, og beslutningen skal indeholde et krav om tilbagebetaling af støtten. Acegas-APS har anført, at begge disse betingelser er opfyldt i den foreliggende sag. Retten har således urigtigt afvist, at realitetspåkende søgsmålet under henvisning til senere faktiske omstændigheder, som var fejlagtige og irrelevante, og som ikke henhørte under Rettens kompetence.

Det andet anbringende: tilsidesættelse af artikel 230, stk. 4, EF — omstændigheder, som vedrører tiden efter beslutningens vedtagelse urigtigt taget i betragtning i forbindelse med vurderingen af, om sagsøgeren er individuelt berørt

Acegas-APS har anført, at betingelserne for søgsmålskompetence skal være opfyldt på tidspunktet for vedtagelsen af den anfægtede beslutning. Retten har derfor urigtigt nægtet Acegas-APS søgsmålskompetence under henvisning til senere faktiske omstændigheder vedrørende den procedure, som de italienske myndigheder har indledt for at kræve den bevilligede støtte tilbagebetalt.

Det tredje anbringende: tilsidesættelse af sagsøgerens ret til forsvar — rettergangsfejl ved Retten til skade for sagsøgerens interesser — forkert gengivelse af beviserne — manglende og modstridende begrundelse

Under sagens behandling i første instans har Retten fremsat to skriftlige spørgsmål, et til Acegas-APS og et til Den Italienske Republik, hvorved den anmodede om, at størrelsen af den bevilligede støtte blev angivet. Med disse spørgsmål har Retten tilsi-

desat Acegas-APS' ret til forsvar. Desuden har Retten misforstået indholdet af de afgivne svar, hvorved det bekræftedes, at sagsøgeren »reelt var modtager af« den undtagelsesordning vedrørende IRPEG (indkomstskat for juridiske personer), som Kommissionen havde rejst indvendinger imod.

⁽¹⁾ EUT 2003 L 77, s. 21.

Appel iværksat den 26. august 2009 af Victor Guedes — Indústria e Comércio, SA til prøvelse af dom afsagt af Retten i Første Instans (Ottende Afdeling) den 11. juni 2009 i sag T-151/08 — Victor Guedes — Indústria e Comércio mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) og Consorci de l'Espai Rural de Gallecs

(Sag C-342/09 P)

(2009/C 267/75)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: Victor Guedes — Indústria e Comércio, SA (ved advokado B. Braga da Cruz)

De andre parter i appelsagen: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) og Consorci de l'Espai Rural de Gallecs

Appellanten har nedlagt følgende påstande

— Dom afsagt den 11. juni 2009 af Retten i Første Instans i sag T-151/08 (på baggrund af afgørelse truffet den 16.1.2008 af Andet Appellationskammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 986/2007-2) og afgørelse truffet den 27.4.2007 af Afdelingen for administration af varemærker ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) i indsigelsessag nr. B 828634) ophæves i overensstemmelse med gældende fællesskabsretlige bestemmelser.

— Registrering af EF-varemærke nr. 3710597 for varer i klasse 29 og 31 afslås.

— Indstævnte tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Anbringender og væsentligste argumenter

I afgørelsen truffet af Afdelingen for administration af varemærker ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) anses nogle af de omhandlede varer for at være af samme art eller udvise klare lighedstræk, mens de omtvistede varemærker anses for at være forskellige, uden at der herved er taget hensyn til det ældre varemærke »GALLO«s renommé.

Andet Appellkammer stadfæstede denne afgørelse, idet det anførte, at de omtvistede varemærker er forskellige, uanset at det ældre varemærke »GALLO« har et behørigt påvist renommé.

De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans stadfæstede appelkammerets afgørelse med hensyn til, at de omtvistede varemærker er forskellige på det fonetiske, grafiske og begrebsmæssige plan.

Appellanten bestrider dette resultat, idet selskabet er af den opfattelse, at varemærkerne GALLO og GALLECS betegner varer af samme eller lignende art, eller som udviser klare lighedstræk.

Der foreligger således adskillige afgørelser fra Fællesskabets retsinstanser, hvorefter mærker, hvis første bestanddele er ens, har en sådan lighed, at de kan forveksles og således ikke begge må bruges på markedet.

Desuden er det undersøgt og fastslået, at varemærket GALLO har et renommé, som tillægger dette ældre varemærke et forstærket særpræg i Portugal.

Der består en reel risiko for, at indstævnte vil udnytte appellan- tens ældre portugisiske renommerede varemærke »GALLO« util- børligt.

Derfor har appellanten gjort gældende, at den appellerede dom tilsidesætter bestemmelserne i artikel 8, stk. 1, litra b), og artikel 8, stk. 5, i EF-varemærkeforordningen.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court) (Det Forenede Kongerige), den 26. august 2009 — Afton Chemical Limited mod Secretary of State for Transport

(Sag C-343/09)

(2009/C 267/76)

Processprog: engelsk

Den forelæggende ret

High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court)

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Afton Chemical Limited

Sagsøgt: Secretary of State for Transport

Præjudicielle spørgsmål

I henhold til bestemmelserne om metalbaserede additiver i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/30/EF om ændring af direktiv 98/70/EF for så vidt angår specifikationerne for benzin, diesel og gasolie og om indførelse af en mekanisme for overvågning og reduktion af emissionerne af drivhusgasser og om ændring af Rådets direktiv 1999/32/EF for så vidt angår specifikationerne for brændstof, der benyttes i fartøjer til sejlads på indre vandveje, og om ophævelse af direktiv 93/12/EØF ⁽¹⁾ (herefter »direktivet«):

1) Med henvisning til den del af artikel 1, stk. 8, der indsætter en ny artikel 8a, stk. 2, i direktiv 98/70 ⁽²⁾, som begrænser anvendelsen af methylcyclopentadienyl-mangan tricarbonyl i brændstof til 6 mg Mn pr. liter fra den 1. januar 2011 og til 2 mg fra den 1. januar 2014, er indførelsen af sådanne grænser da:

1) ulovlig, da den bygger på et åbenbart fejlskøn?

2) ulovlig, da det udgør en tilsidesættelse af kravene i henhold til forsigtighedsprincippet?

3) ulovlig, da den er uforholdsmæssig?

4) ulovlig, da den er i strid med ligebehandlingsprincippet?

5) ulovlig, da den er i strid med retssikkerhedsprincippet?

2) Med henvisning til den del af artikel 1, stk. 8, som indsætter en ny artikel 8a, stk. 4, artikel 8a, stk. 5, og artikel 8a, stk. 6, i direktiv 98/70, som kræver, at alle brændstoffer, som indeholder metalbaserede additiver, skal mærkes med sætningen »indeholder metalbaserede additiver«, er indførelsen af et sådant mærkningskrav da:

1) ulovlig, da den bygger på et åbenbart fejlskøn?

2) ulovlig, da den er uforholdsmæssig?

⁽¹⁾ EFT L 140, s. 88.

⁽²⁾ Europa-parlamentets og Rådets direktiv 98/70/EF af 13.10.1998 om kvaliteten af benzin og dieselolie og om ændring af Rådets direktiv 93/12/EØF, EFT L 350, s. 58.

Sag anlagt den 28. august 2009 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Republikken Malta**(Sag C-351/09)**

(2009/C 267/77)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved S. Pardo Quintillán og K. Xuereb, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Republikken Malta

Sagsøgerens påstande

— Det fastslås at Republikken Malta har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 8 og 15 i direktiv 2000/60/EF ⁽¹⁾, idet den

a) ikke har opstillet programmer for overvågning af overfladevandet i dens vandløb og søer og gjort dem operationelle i overensstemmelse med dette direktivs artikel 8, stk. 1 og 2, og

b) idet den heller ikke har efterkommet sin forpligtelse til at forelægge sammenfattende rapporter om overvågningsprogrammer for overfladevandet i dens vandløb og søer i overensstemmelse med direktivets artikel 15, stk. 2.

— Republikken Malta tilpligtes af betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Det følger af direktivets artikel 15, stk. 2, at sidste frist for fremlæggelse af sammenfattende rapporter om overvågningsprogrammer var den 22. marts 2007. Endvidere er forpligtelsen til at fremlægge den sammenfattende rapport angående overvågningsprogrammer for vandløb og søer uafhængig af enhver forpligtelse til at fremlægge den første »Water Catchment Management Plan«. Endnu er den sammenfattende rapport angående overvågningsprogrammer for overfladevandet i vandløb og søer ikke blevet fremlagt. Som følge heraf er Kommissionen af den opfattelse, at Republikken Malta har tilsidesat de forpligtelser, der påhviler den i henhold til direktivets artikel 15, stk. 2.

På grundlag af de ovenstående oplysninger, som Republikken Malta har givet, og af de manglende oplysninger vedrørende den sammenfattende rapport, som Republikken Malta skulle have fremlagt vedrørende overvågningsprogrammer for overfladevandet i dens vandløb og søer, er Kommissionen desuden — i konsekvens heraf — af den opfattelse, at Republikken Malta indtil nu har tilsidesat sin forpligtelse til at opstille programmer for overvågning af overfladevandet i sine vandløb og søer og gøre dem operationelle i overensstemmelse med direktivets

artikel 8, stk. 1 og 2. Disse programmer er af væsentlig betydning for at kunne udarbejde en sammenhængende og overordnet oversigt over vandtilstanden inden for hvert vandområdedistrikt ⁽²⁾.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/60/EF af 23.10.2000 om fastlæggelse af en ramme for Fællesskabets vandpolitiske foranstaltninger, EFT L 327, s. 1.

⁽²⁾ Artikel 8, stk. 1, i direktiv 2000/60/EF.

Appel iværksat den 2. september 2009 af Perfetti van Melle SpA til prøvelse af dom afsagt den 1. juli 2009 af Retten i Første Instans (Ottende Afdeling) i sag T-16/08, Perfetti Van Melle SpA mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM), Cloetta Fazer AB**(Sag C-353/09 P)**

(2009/C 267/78)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: Perfetti Van Melle SpA (ved advokati P. Perani og P. Pozzi)

De andre parter i appelsagen: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM), Cloetta Fazer AB

Appellanten har nedlagt følgende påstande

— Appelsagen antages til realitetsbehandling og den appellerede dom afsagt af Retten i Første Instans i sag T-16/08 ophæves i sin helhed i overensstemmelse med artikel 61 i statuttens for Domstolen og procesreglementets artikel 113.

— Domstolen træffer endelig afgørelse, hvis sagen er moden til påkendelse, således at afgørelsen truffet af annullationsafdelingen ved KHIM den 24. november 2005 vedrørende ugyldighedsbegæring nr. 941 C 973065 annulleres, og således at de sagsøgte tilpligtes at betale sagsomkostningerne for Retten i Første Instans og Domstolen såvel som sagsomkostningerne i forbindelse med sagen om ugyldighed ved KHIM.

Anbringender og væsentligste argumenter**1. Anbringender**

I den foreliggende sag har Perfetti Van Melle SpA iværksat appel til prøvelse af dom afsagt af Retten i Første Instans den 1. juli 2009 i sag T-16/08, forkyndt den 2. juli 2009.

Til støtte for appellen gør appellanten gældende, at den appellerede dom afsagt af Retten i Første Instans i dette tilfælde er behæftet med urigtig fortolkning og retsanvendelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i Rådets forordning (EF) nr. 40/94 af 20. december 1993 om EF-varemærker⁽¹⁾, sammenholdt med samme forordnings artikel 53, stk. 1.

1.1 Første indsigelse. Appellanten gør gældende, at Retten i Første Instans ikke har undersøgt de omhandlede mærker ud fra en »helhedsvurdering« eller et »helhedsindtryk«.

Det er et vedtaget princip, at helhedsvurderingen af risikoen for forveksling vedrørende den visuelle, lydmæssige eller begrebsmæssige lighed af de omhandlede mærker, skal baseres på et helhedsindtryk af mærkerne, navnlig under hensyntagen til de bestanddele, der har særpræg eller er dominerende. Appellanten gør gældende, at Retten i Første Instans undlod at anvende ovennævnte princip, og navnlig at Retten fandt, at der bestod en risiko for forveksling, idet Retten udelukkende baserede sin vurdering på, at mærkerne havde fællestrækket »CENTER«.

I den appellerede dom har man forsømt at foretage en vurdering af mærkerne ud fra en »helhedsvurdering« og et »helhedsindtryk« af disse. I stedet er der i den appellerede dom anvendt en analytisk tilgang og foretaget en vurdering af på den ene side mærket »CENTER« og på den anden side den første orddel »CENTER« af det anfægtede mærke, uden at tillægge den anden orddel »SHOCK« nogen betydning. Det er korrekt, at kriterierne helhedsvurdering og helhedsindtryk nævnes i den appellerede dom, men er også korrekt, at det ikke er tilstrækkeligt at nævne og gengive et kriterium fra retspraksis. For at gøre det rigtige er det vigtigt at handle i overensstemmelse med princippet og anvende det korrekt i det konkrete tilfælde. Dette er ikke sket i den appellerede dom. I den appellerede dom har man indskrænket sig til at konstatere, at de to mærker, der sammenlignes, begge har ord delen »CENTER«, uden at forklare, hvorfor ord delen »SHOCK« ikke er tilstrækkelig til at udelukke en risiko for forveksling.

Af de ovennævnte grunde gør appellanten også gældende, at man i den appellerede dom forvrænger faktum og tilsidesætter begrundelsespligten.

1.2 Anden indsigelse. Appellanten gør gældende, at Retten i Første Instans i den appellerede dom har forsømt at tage visse meget vigtige og relevante omstændigheder i betragtning.

Ved den appellerede dom er artikel 8, stk. 1, litra b), overtrådt, idet Retten ikke foretog en vurdering af omstændigheder, der var særdeles relevante med henblik på at afgøre, om der forelå en risiko for forveksling mellem mærkerne. Retten i Første Instans har navnlig ikke taget højde for den lange eksistens side om side af de mærker, der sammenlignes, og for det forhold, at der ikke har været nogen konkret forveksling som nøje redegjort for i stævningen indgivet til Retten i Første Instans.

Hertil kommer, at Retten i Første Instans ikke har foretaget en korrekt vurdering af en anden vigtig omstændighed i form af den relevante kundekreds' grad af opmærksomhed. Det er ulogisk, når Retten i Første Instans finder, at en almindeligt oplyst, rimeligt opmærksom og velunderrettet forbruger ikke ville bemærke tilstedeværelsen af ordet »SHOCK«, og anerkender, at de mærker, der vurderes, ikke alene har visuelle og fonetiske forskelle, men også forskellig betydning, idet mærket »CENTER« er et ord, der fremkalder ideen om »midterpunktet af noget«, og idet mærket »CENTER SHOCK« i kraft af tilstedeværelsen af den mest karakteristiske del »SHOCK« er et udtryk, der fremkalder ideen om en stærk fornemmelse (shock), som forbrugeren vil føle, når denne tygger i midten af tyggegummi.

2. Påstande

- Appelsagen antages til realitetsbehandling, således at den appellerede dom afsagt af Retten i Første Instans i sag T-16/08 ophæves i sin helhed i overensstemmelse med artikel 61 i statuten for Domstolen og procesreglementets artikel 113.
- Domstolen træffer endelig afgørelse, hvis sagen er moden til påkendelse, således at afgørelsen truffet af annullationsafdelingen ved KHM den 24. november 2005 vedrørende ugyldighedsbegæring nr. 941 C 973065 annulleres, og således at de sagsøgte tilpligtes at betale sagsomkostningerne for Retten i Første Instans og for Domstolen såvel som sagsomkostningerne i forbindelse med sagen om ugyldighed ved KHM i overensstemmelse med procesreglementets artikel 122.
- Subsidiært, såfremt sagen ikke er moden til påkendelse, hjemvises sagen til Retten i Første Instans til fornyet behandling i overensstemmelse med de bindende kriterier, der er fastsat af Domstolen.

⁽¹⁾ EFT 1994 L 11, s. 1.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Administrativen sad Sofia-grad (Bulgarien) den 7. september 2009 — Said Shamilovich Kadzoev mod Ministerstvo na vatreshnite raboti

(Sag C-357/09)

(2009/C 267/79)

Processprog: bulgarsk

Den forelæggende ret

Administrativen sad Sofia-grad

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Said Shamilovich Kadzoev

tvivl om hans identitet, når han ikke havde midler til sit underhold, og når han udviser en aggressiv adfærd?

Sagsøgt: Ministerstvo na vatreshnite raboti

- 3) Skal artikel 15, stk. 4, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/115/EF af 16. december 2008 om fælles standarder og procedurer i medlemsstaterne for tilbagesendelse af tredjelandsstatsborgere med ulovligt ophold fortolkes således, at der ikke er rimelige udsigter til udsendelse, når:

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel 15, stk. 5 og 6, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/115/EF af 16. december 2008 om fælles standarder og procedurer i medlemsstaterne for tilbagesendelse af tredjelandsstatsborgere med ulovligt ophold ⁽¹⁾ fortolkes således, at
 - a) når den nationale ret i en medlemsstat inden gennemførelsen af kravene i dette direktiv ikke forskrev hverken en maksimal periode for frihedsberøvelsen eller grunde til forlængelse af frihedsberøvelsen, og det ved gennemførelsen af direktivet ikke blev bestemt, at de nye bestemmelser skulle have tilbagevirkende kraft, da finder kravene i direktivet først anvendelse fra tidspunktet for direktivets gennemførelse i medlemsstatens nationale ret og gælder kun for den efterfølgende periode
 - b) de tidsfrister, der i direktivet er fastsat for frihedsberøvelse i særlige faciliteter med henblik på udsendelse, ikke omfatter den periode, i hvilken fuldbyrdelse af en afgørelse om udsendelse fra medlemsstaten er udsat i henhold til en udtrykkelig retsforskrift på grund af gennemførelse af en asylansøgningsprocedure efter ansøgning fra en tredjelandsstatsborger, selv om den pågældende under denne procedure fortsat opholdt sig i de samme særlige faciliteter for frihedsberøvede, når dette er tilladt i henhold til medlemsstatens lovgivning?
- 2) Skal artikel 15, stk. 5 og 6, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/115/EF af 16. december 2008 om fælles standarder og procedurer i medlemsstaterne for tilbagesendelse af tredjelandsstatsborgere med ulovligt ophold fortolkes således, at der til de tidsfrister, der ifølge direktivet gælder for frihedsberøvelse i særlige faciliteter med henblik på udsendelse, ikke medregnes den periode, i hvilken fuldbyrdelse af en afgørelse om udsendelse fra en medlemsstat er udsat i henhold til en udtrykkelig bestemmelse på grund af et søgsmål til prøvelse af den nævnte afgørelse, selv om den pågældende under denne procedure fortsat opholdt sig i de samme særlige faciliteter for frihedsberøvede, når han ikke var i besiddelse af gyldige identitetspapirer, og der derfor er
 - a) tredjelandsstatsborgeren ikke skal løslades omgående, når følgende forhold samtidigt foreligger: Den pågældende har ikke et gyldigt identitetsdokument, uanset med hvilken gyldighedsperiode, og derfor er der tvivl om hans identitet, han udviser en aggressiv adfærd, han har ingen midler til sit underhold, og der er ingen tredjemand, som vil indstå for hans underhold
- 3) Skal artikel 15, stk. 4, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/115/EF af 16. december 2008 om fælles standarder og procedurer i medlemsstaterne for tilbagesendelse af tredjelandsstatsborgere med ulovligt ophold fortolkes således, at der ikke er rimelige udsigter til udsendelse, når:
 - a) den stat, som den pågældende tilhører, på tidspunktet for domstolsprøvelsen af frihedsberøvelsen ikke vil udstede et rejsedokument til denne med henblik på hans tilbagesendelse, og der indtil dette tidspunkt ikke er indgået nogen aftale med et tredjeland om at modtage den pågældende, selv om medlemsstatens administrative myndigheder fortsat bestræber sig herpå
 - b) der på tidspunktet for domstolsprøvelsen af frihedsberøvelsen forelå en overenskomst mellem Det Europæiske Fællesskab og den stat, som den pågældende er statsborger i, men medlemsstaten på grund af et nyt bevis — den pågældendes fødselsattest — ikke har henvist til bestemmelserne i denne overenskomst, idet den pågældende ikke vil vende tilbage dertil
 - c) mulighederne for forlængelse af perioden for frihedsberøvelse, jf. direktivets artikel 15, stk. 6, er udtømt, i det tilfælde hvor der ikke er indgået nogen aftale om tilbagetagelse med et tredjeland på tidspunktet for domstolsprøvelsen af frihedsberøvelsen, jf. direktivets artikel 15, stk. 6, litra b)?
- 4) Når det under en domstolsprøvelse af frihedsberøvelsen med henblik på udsendelse af den pågældende til et tredjeland konstateres, at der ikke er rimelige udsigter til udsendelse, og at mulighederne for forlængelse er udtømt, skal artikel 15, stk. 4 og 6, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/115/EF af 16. december 2008 om fælles standarder og procedurer i medlemsstaterne for tilbagesendelse af tredjelandsstatsborgere med ulovligt ophold da fortolkes således, at:
 - a) tredjelandsstatsborgeren ikke skal løslades omgående, når følgende forhold samtidigt foreligger: Den pågældende har ikke et gyldigt identitetsdokument, uanset med hvilken gyldighedsperiode, og derfor er der tvivl om hans identitet, han udviser en aggressiv adfærd, han har ingen midler til sit underhold, og der er ingen tredjemand, som vil indstå for hans underhold

- b) det i forbindelse med afgørelsen om løsladelse skal vurderes, om tredjelandsstatsborgeren i henhold til medlemsstatens nationale ret råder over tilstrækkelige midler til opholdet i medlemsstaten og har en adresse, hvor han kan tage ophold?

(¹) EUT L 348, s.98.

**Sag anlagt den 11. september 2009 — Kommissionen for
De Europæiske Fællesskaber mod Kongeriget Spanien**

(Sag C-363/09)

(2009/C 267/80)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøger: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved L. Parpala og F. Jimeno Fernández, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Kongeriget Spanien

Sagsøgerens påstande

- Det fastslås, at Kongeriget Spanien har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 13 i direktiv 91/414/EØF (¹), idet det har opretholdt artikel 38 i lov nr. 43/2002 af 20. november 2002 om plantesundhed.
- Kongeriget Spanien tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Direktiv 91/414/EØF er blevet udstedt i erkendelse af nødvendigheden af at harmonisere de nationale bestemmelser om markedsføring af plantebeskyttelsesmidler. I dette øjemed er der i direktivet fastsat ensartede forskrifter for betingelserne og fremgangsmåden for godkendelse af disse produkter.

I direktivets artikel 13 fastsættes regler dels om de oplysninger, der skal fremlægges af de virksomheder, der søger om godkendelse af et bestemt plantebeskyttelsesmiddel, dels om anvendelsen og beskyttelsen af sådanne oplysninger, idet det, bortset fra konkrete undtagelsestilfælde, sikres, at disse oplysninger behandles fortroligt.

Ved direktivet indføres en totalharmonisering, og en medlemsstat kan følgelig ikke vedtage en national lovgivning, hvorefter de erhvervsdrivende er forpligtet til at dele de oplysninger, der fremlægges af den virksomhed, der først indgiver en ansøgning om godkendelse, medmindre det sker på de betingelser, der er fastsat i artikel 13, stk. 7.

Dette til trods giver artikel 38 i lov nr. 43/2002 adgang til oplysninger hidrørende fra undersøgelser og forsøg i videre omfang end i de tilfælde, der udtrykkeligt er fastsat i direktivet.

Kommissionen er af den opfattelse, at eftersom den spanske stat ikke havde nogen skønsebeføjelse i relation til gennemførelsen af artikel 13 i direktiv 91/414/EØF i national ret, og den ikke har indledt nogen procedure med henblik på at få bestemmelsen annulleret, udgør indsættelsen af en undtagelse fra ordningen med adgang til de oplysninger, der er indeholdt i sager vedrørende godkendelse af plantebeskyttelsesmidler, en tilsidesættelse af fællesskabsretten, i tilfælde hvor en sådan undtagelse ikke er hjemlet i direktivet.

(¹) Rådets direktiv af 15.7.1991 om markedsføring af plantebeskyttelsesmidler (EFT L 230, s. 1)

Appel iværksat den 14. september 2009 af Mineralbrunnen Rhön-Sprudel Egon Schindel GmbH til prøvelse af dom afsagt af Retten i Første Instans (Ottende Afdeling) den 8. juli 2009 i sag T-226/08 — Mineralbrunnen Rhön-Sprudel Egon Schindel GmbH mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design); andre parter i appelsagen: Schwarzbräu GmbH

(Sag C-364/09 P)

(2009/C 267/81)

Processprog: tysk

Parter

Appellant: Mineralbrunnen Rhön-Sprudel Egon Schindel GmbH (ved Rechtsanwalt P. Wadenbach)

De andre parter i appelsagen:

- Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)
- Schwarzbräu GmbH

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Dommen afsagt af De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans den 8. juli 2009 i sag T-226/08 ophæves.
- Afgørelse truffet den 8. april 2008 af Fjerde Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 1124/2004-4) annulleres.
- EF-varemærke nr. 505 503 »ALASKA« slettes fuldstændigt, da der foreligger en absolut registreringshindring.
- Appellindstævnte betaler sagens omkostninger.

I forhold til den tredje påstand nedlægger appellanten subsidiært påstand om, at EF-varemærke nr. 505503 »ALASKA« i hvert fald erklæres ugyldigt for følgende varer: »Mineralvand og kulsyreholdige vande og andre ikke-alkoholholdige drikke i klasse 32«.

Anbringender og væsentligste argumenter

Denne appel er iværksat til prøvelse af Retten i Første Instans' dom, hvorved Harmoniseringskontoret blev frifundet i en sag, som appellanten havde anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 8. april 2008 af Harmoniseringskontorets Fjerde Appellationskammer. Ved denne afgørelse afslog appellationskammeret appellansens begæring om at få EF-varemærket »ALASKA« erklæret ugyldigt for alle de af registreringen omfattede varer (Mineralvand og kulsyreholdige vande og andre ikke-alkoholholdige drikke; frugtdrikke og frugtsaft; saft og andre præparater til fremstilling af drikke).

Mellem parterne er det i det væsentlige omtvistet, hvorvidt der foreligger en absolut registreringshindring i form af et friholdelsesbehov for en angivelse vedrørende en geografisk oprindelse.

Appellanten gør i appelskriftet gældende, at Retten har anlagt en urigtig fortolkning af artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning (EF) nr. 40/94 (herefter »varemærkeforordningen«), hvilket navnlig begrundes ud fra de i retspraksis udviklede principper.

Ifølge ordlyden af den ovennævnte bestemmelse i EF-varemærkeforordningen kræver et EF-varemærkes udelukkelse fra registrering blot, at varemærket udelukkende består af tegn eller angivelser, der i omsætningen kan tjene til at betegne de af registreringen omfattede varers geografiske oprindelse. Heraf følger, at også geografiske betegnelser, som vil kunne anvendes af virksomheder, i forhold til sidstnævnte skal friholdes som angivelser vedrørende den geografiske oprindelse for den pågældende varegruppe. Anvendelsen af den nævnte bestemmelse i EF-varemærkeforordningen afhænger ikke af, at der består et konkret, aktuelt eller tungtvejende friholdelsesbehov.

Hvis Retten i det foreliggende tilfælde havde anvendt EF-varemærkeforordningens artikel 7, stk. 1, litra c), og de i retspraksis udviklede principper rigtigt, skulle den have fastslået, at Alaska er det største drikkevandsreservoir i USA, at den relevante kundekreds forbinder Alaska med en naturlig overflod af rent vand i dets forskellige former, at der i Alaska finder fremstilling af mineralvand sted i et erhvervsmæssigt relevant omfang, og at en markedsføring inden for Fællesskabet allerede gennemføres, hvorfor en fortsat markedsføring reelt kommer i betragtning. Heraf følger entydigt, at betegnelsen »ALASKA« fremover af konkurrenter vil kunne anvendes som oprindelsesbetegnelse.

Retten har derimod anvendt bestemmelsen i EF-varemærkeforordningens artikel 7, stk. 1, litra c), og de i retspraksis udviklede

principper retsstridigt, idet den ved at foretage en opportunitetsefterprøvelse — det vil sige, om markedsføringen af mineralvand fra Alaska inden for Fællesskabet ud fra et erhvervsmæssigt synspunkt (konkurrencesituationen, transportomkostningerne) giver mening — har opstillet yderligere krav, som gå videre end de ovennævnte principper. Disse yderligere krav er i henseende til EF-varemærkeforordningens artikel 7, stk. 1, litra c), til ordlyden heraf, og navnlig i henseende til de i retspraksis udviklede principper for strenge og vil føre til en alt for vidtgående fortolkning, som ikke er forenelig med formålet med den fællesskabsretlige regulering.

Appel iværksat den 14. september 2009 af Mineralbrunnen Rhön-Sprudel Egon Schindel GmbH til prøvelse af dom afsagt af Retten i Første Instans (Ottende Afdeling) den 8. juli 2009 i sag T-225/08 — Mineralbrunnen Rhön-Sprudel Egon Schindel GmbH mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design); andre parter i appelsagen: Schwarzbräu GmbH

(Sag C-365/09 P)

(2009/C 267/82)

Processprog: tysk

Parter

Appellant: Mineralbrunnen Rhön-Sprudel Egon Schindel GmbH (ved Rechtsanwalt P. Wadenbach)

De andre parter i appelsagen:

— Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

— Schwarzbräu GmbH

Appellanten har nedlagt følgende påstande

— Dommen afsagt af De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans den 8. juli 2009 i sag T-225/08 ophæves.

— Afgørelse truffet den 8. april 2008 af Fjerde Appellationskammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 877/2004-4) annulleres.

— EF-varemærke nr. 505 552 »ALASKA« slettes fuldstændigt, da der foreligger en absolut registreringshindring.

— Appelindstævnte betaler sagens omkostninger.

Anbringender og væsentligste argumenter

Denne appel er iværksat til prøvelse af Retten i Første Instans' dom, hvorved Harmoniseringskontoret blev frifundet i en sag, som appellanten havde anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 8. april 2008 af Harmoniseringskontorets Fjerde Appellkammer. Ved denne afgørelse tiltrådte appelkammeret Annulationsafdelingens afslag på den af appellanten fremsatte begæring om at erklære EF-figurmærket »ALASKA« ugyldigt. Appellanten begæring var rettet mod alle de af registreringen omfattede varer i klasse 32 (Mineralvand og kulsyreholdige vande og andre ikke-alkoholholdige drikke; frugtdrikke og frugtsaft; saft og andre præparater til fremstilling af drikke).

Mellem parterne er det i det væsentlige omtvistet, hvorvidt der foreligger en absolut registreringshindring i form af et friholdelsesbehov for en angivelse vedrørende en geografisk oprindelse.

Appellanten gør i appelskriftet gældende, at Retten har anlagt en urigtig fortolkning af artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning (EF) nr. 40/94 (herefter »varemærkeforordningen«), hvilket navnlig begrundes ud fra de i retspraksis udviklede principper.

Ifølge ordlyden af den ovennævnte bestemmelse i varemærkeforordningen kræver et varemærkes udelukkelse fra registrering blot, at varemærket udelukkende består af tegn eller angivelser, der i omsætningen kan tjene til at betegne de af registreringen omfattede varers geografiske oprindelse. Heraf følger, at også geografiske betegnelser, som vil kunne anvendes af virksomheder, i forhold til sidstnævnte skal friholdes som angivelser vedrørende den geografiske oprindelse for den pågældende varegruppe. Anvendelsen af den nævnte bestemmelse i varemærkeforordningen afhænger ikke af, at der består et konkret, aktuelt eller tungtvejende friholdelsesbehov.

Hvis Retten i det foreliggende tilfælde havde anvendt varemærkeforordningens artikel 7, stk. 1, litra c), og de i retspraksis udviklede principper rigtigt, skulle den have fastslået, at Alaska er det største drikkevandsreservoir i USA, at den relevante kundekreds forbinder Alaska med en naturlig overflod af rent vand i dets forskellige former, at der i Alaska finder fremstilling af mineralvand sted i et erhvervsmæssigt relevant omfang, og at en markedsføring inden for Fællesskabet allerede gennemføres, hvorfor en fortsat markedsføring reelt kommer i betragtning. Heraf følger entydigt, at betegnelsen »ALASKA« fremover af konkurrenter vil kunne anvendes som oprindelsesbetegnelse.

Retten har derimod anvendt bestemmelsen i varemærkeforordningens artikel 7, stk. 1, litra c), og de i retspraksis udviklede principper retsstridigt, idet den ved at foretage en opportunitetsefterprøvelse — det vil sige, om markedsføringen af mineralvand fra Alaska inden for Fællesskabet ud fra et erhvervsmæssigt synspunkt (konkurrencesituationen, transportomkostningerne) giver mening — har opstillet yderligere krav, som gå videre end de ovennævnte principper. Disse yderligere krav er i henseende til varemærkeforordningens artikel 7, stk. 1, litra c), til ordlyden heraf, og navnlig i henseende til de i retspraksis udviklede principper for strenge og vil føre til en alt for vidt-

gående fortolkning, som ikke er forenelig med formålet med den fællesskabsretlige regulering.

Sag anlagt den 15. september 2009 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Hellske Republik

(Sag C-370/09)

(2009/C 267/83)

Processprog: græsk

Parter

Sagsøger: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved A. Margeli og M. Karanasou Apostolopoulou)

Sagsøgt: Den Hellske Republik

Sagsøgerens påstande

- Det fastslås, at Den Hellske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/21/EF ⁽¹⁾ af 15. marts 2006 om håndtering af affald fra udvindingsindustrien og om ændring af direktiv 2004/35/EF — Erklæring vedtaget af Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen, idet den ikke inden for den fastsatte frist har vedtaget de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme direktivet.
- Den Hellske Republik tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Fristen for gennemførelse af direktiv 2006/21/EF udløb den 1. maj 2008.

⁽¹⁾ EUT L 102 af 11.4.2006, s. 15.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af High Court of Justice (England and Wales), Chancery Division (Det Forenede Kongerige) den 14. september 2009 — Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs mod Isaac International Limited

(Sag C-371/09)

(2009/C 267/84)

Processprog: engelsk

Den forelæggende ret

High Court of Justice (England and Wales), Chancery Division

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs

Sagsøgt: Isaac International Limited

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Involverer den bevilling til særligt anvendelsesformål, som kræves, for at der kan opnås fritagelse for antidumpingtold i henhold til artikel 14, litra c), i Kommissionens forordning nr. 88/97, mere end én toldmyndighed i henhold til artikel 292, stk. 3, i Kommissionens forordning nr. 2454/93 under omstændigheder som de i denne sag foreliggende, hvor en importør har hjemsted og driver forretning i to medlemsstater og importerer varer til én medlemsstat for umiddelbart derefter at transportere dem til en anden medlemsstat?
- 2) Under omstændigheder som de i denne sag foreliggende, hvor en importør undlod at indhente den nødvendige bevilling til brug efter fremgangsmåden for særligt anvendelsesformål, som fastsat i artikel 14, litra c), i Kommissionens forordning nr. 88/97, kan der da stadig gælde en fritagelse for antidumpingtold i henhold til artikel 212a i Rådets forordning nr. 2913/92?
- 3) Hvis det andet spørgsmål besvares bekræftende, anmodes Domstolen om at besvare følgende spørgsmål i forbindelse med vurderingen af, om en handlende i en situation som Isaacs har udvist åbenbar forsømmelighed:
 - a) Fremgår det tilstrækkeligt klart af bestemmelserne i artikel 14, litra c), i Kommissionens forordning nr. 88/97 og artikel 292, stk. 3, i Kommissionens forordning nr. 2454/93, at en handlende, som har undladt at konsultere EU-Tidende og derfor ikke har konstateret, at denne ikke havde mulighed for at opnå en forenklet bevilling, fordi mere end én toldmyndighed var involveret, skal anses for at have udvist åbenbar forsømmelighed?
 - b) Hvis de relevante bestemmelser derimod skal anses for at være indviklede, påhviler det da en handlende at indhente nærmere oplysninger fra skattemyndighederne, inden han gennemfører importen? Afhænger svaret på dette spørgsmål af, hvorvidt den handlende subjektivt, men fejlagtigt, konkluderede, at der ikke var tvivl om de relevante bestemmelsers anvendelse?
 - c) Hvordan skal en handlendes erfaring betegnes, når der er tale om en handlende i en situation som Isaacs, hvis hovedvirksomhed består i import af dele til cykler fra Kina, som har fem ansatte til at varetage import og har gennemført 33 lignende importtransaktioner i et

tidsrum på 16 måneder? Det ønskes navnlig oplyst, om en sådan handlende skal anses for erfaren?

- d) Når en medlemsstats skattemyndigheder skal vurdere, hvorvidt en handlende i en situation som Isaacs har udvist åbenbar forsømmelighed, kan de da påberåbe sig en offentliggjort lovgivning såsom Det Forenede Kongeriges toldtarif, som der ganske vist er gratis adgang til i visse af skattemyndighedernes kontorer og andre offentlige biblioteker, men som kun er til rådighed på internettet ved betaling af et årsabonnement?

Sag anlagt den 22. september 2009 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Republikken Malta

(Sag C-376/09)

(2009/C 267/85)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved A. Alcover San Pedro og E. Depasquale, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Republikken Malta

Sagsøgerens påstande

— Det fastslås, at Republikken Malta har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 4, stk. 4, nr. v), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 2037/2000 af 29. juni 2000 om stoffer, der nedbryder ozonlaget ⁽¹⁾, idet den ikke har taget brandslukningssystemer og brandslukkere, der indeholder haloner, og som ikke er til kritiske anvendelser, ud af brug på skibe, og ved ikke at genvinde disse haloner.

— Republikken Malta tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Det følger af forordningens artikel 4, stk. 4, nr. v), og artikel 16 sammenholdt med tiltrædelsesaktens artikel 2, at Republikken Malta — med undtagelse af de i bilag VII til forordningen opregnede kritiske anvendelser — inden den 1. maj 2004 skulle tage brandslukningssystemer og brandslukkere, der indeholder haloner, ud af brug og genvinde disse haloner ved hjælp af egnede teknologier.

I mangel på oplysninger om, at Republikken Malta har taget brandslukningssystemer og brandslukkere, der indeholdt haloner, og som ikke er til kritiske anvendelser, ud af brug på alle de skibe, der var opregnet på den formular, der var vedlagt dennes svar på åbningsskrivelsen, og om at Republikken Malta har genvundet disse haloner, konkluderer Kommissionen, at Republikken Malta har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til forordningens artikel 4, stk. 4, nr. v), og artikel 16.

(¹) EFT L 244, s. 1.

Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 29. juni 2009 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Republikken Polen

(Sag C-547/07) (¹)

(2009/C 267/86)

Processprog: polsk

Domstolens præsident har besluttet, at sagen skal slettes af registeret.

(¹) EUT C 51 af 23.2.2008.

Kendelse afsagt af formanden for Domstolens Ottende Afdeling den 1. juli 2009 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Republikken Polen

(Sag C-72/08) (¹)

(2009/C 267/87)

Processprog: polsk

Formanden for Ottende Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registeret.

(¹) EUT C 92 af 12.4.2008.

Kendelse afsagt af formanden for Domstolens Syvende Afdeling den 4. juni 2009 — Carlos Cloet og Jacqueline Cloet mod Westvlaamse Intercommunale voor Economische Expansie, Huisvestingsbeleid en Technische Bijstand CVBA (WVI) (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Rechtbank van eerste aanleg te Brugge (Belgien))

(Sag C-129/08) (¹)

(2009/C 267/88)

Processprog: nederlandsk

Formanden for Syvende Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registeret.

(¹) EUT C 142 af 7.6.2008.

RETTE I FØRSTE INSTANS

Dom afsagt af Retten i Første Instans den 23. september 2009 — Spanien mod Kommissionen

(Sag T-341/05) ⁽¹⁾

(Landbrug — den fælles markedsordning for mælk og mejeriprodukter — afskaffelsen af eksportrestitutioner for alle mejeriprodukter til Ceuta og Melilla — betingelser — princippet om forbud mod forskelsbehandling — forholdsmæssighed)

(2009/C 267/89)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøger: Kongeriget Spanien (ved abogados del Estado J. Cárcamo og M. Muñoz Pérez)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved C. Cattabriga og F. Jimeno Fernández, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Påstand om annullation af Kommissionens forordning (EF) nr. 909/2005 af 16. juni 2005 om fastsættelse af eksportrestitutioner for mælk og mejeriprodukter (EUT L 154, s. 10), for så vidt som Ceuta og Melilla angives blandt de destinationer, der er samlet under kategori L 01 i bilaget til forordningen

Konklusion

1) Bilaget til Kommissionens forordning (EF) nr. 909/2005 af 16. juni 2005 om fastsættelse af eksportrestitutioner for mælk og mejeriprodukter annulleres, for så vidt som det angiver Ceuta og Melilla blandt de destinationer, der er samlet under kategori L 01.

2) Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 271 af 29.10.2005.

Dom afsagt af Retten i Første Instans den 23. september 2009 — Transnautica mod Kommissionen

(Sag T-385/05) ⁽¹⁾

(Toldunion — eksterne fællesskabsforsendelser — ladninger af tobak og ethanol til tredjelande — svig — ansøgning om godtgørelse af importafgifter — artikel 239 i forordning (EØF) nr. 2913/92 — artikel 905 i forordning (EØF) nr. 2454/93 — billighedsklausul — en særlig situation — samlet kaution)

(2009/C 267/90)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Transnautica — Transportes e Navegação, SA (Mato-sinhos, Portugal) (ved advokats C. Fernández Vicién, I. Moreno-Tapia Rivas, D. Ortigão Ramos og B. Aniceto Silva)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved X. Lewis og J. Hottiaux, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Påstand om annullation af Kommissionens beslutning REM 05/2004 af 6. juli 2005, hvormed der blev givet afslag på godtgørelse og fritagelse for visse toldafgifter.

Konklusion

1) Kommissionens beslutning REM 05/2004 af 6. juli 2005 annulleres.

2) Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 330 af 24.12.2005.

Dom afsagt af Retten i Første Instans den 23. september 2009 — Phildar mod KHIM — Comercial Jacinto Parera (FILDOR)

(Sag T-99/06) ⁽¹⁾

(EF-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EF-ordmærket FILDOR — det ældre nationale delvise figurmærke PHILDAR — det ældre nationale ordmærke FILDOR — de ældre internationale ord- og delvise figurmærker PHILDAR — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), artikel 62 og 73 i forordning (EF) nr. 40/94 [nu artikel 8, stk. 1, litra b), artikel 64 og 75 i forordning (EF) nr. 207/2009])

(2009/C 267/91)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Phildar SA (Roubaix, Frankrig) (ved avocat E. Baud)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (ved A. Folliard-Monguiral, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved Harmoniseringskontoret: Comercial Jacinto Parera SA (Barcelona, Spanien)

Sagens genstand

Påstand om annullation af afgørelse truffet den 16. januar 2006 af Andet Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 245/2004-2) vedrørende en indsigelsessag mellem Phildar SA og Comercial Jacinto Parera SA.

Konklusion

- 1) Afgørelsen truffet den 16. januar 2006 af Andet Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 245/2004-2) annulleres.
- 2) Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 121 af 20.5.2006.

Dom afsagt af Retten i Første Instans den 16. september 2009 — Hipp & Co mod KHIM — Laboratorios Ordesa (Bebimil)

(Sag T-221/06) ⁽¹⁾

(EF-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EF-ordmærket Bebimil — ældre EF-ordmærke og ældre nationalt ordmærke BLEMIL — ældre nationalt ordmærke BLEMIL 1 — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 40/94 (nu artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009) — risiko for forveksling)

(2009/C 267/92)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Hipp & Co KG (Sachseln, Schweiz) (ved avocats M. Kinkeldey og A. Bognár)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (ved S. Laitinen og A. Folliard-Monguiral, som befuldmægtigede)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved Harmoniseringskontoret og intervenient ved Retten: Laboratorios Ordesa, SL (Sant Boi de Llobregat, Spanien) (ved avocats R. Thierie og E. Sugrañes Coca)

Sagens genstand

Påstand om annullation af afgørelse truffet den 2. juni 2006 af Første Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 571/2005-1) vedrørende en indsigelsessag mellem Laboratorios Ordesa, SL og Hipp & Co. KG.

Konklusion

- 1) Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) frifindes.
- 2) Hipp & Co. KG betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 237 af 30.9.2006.

Dom afsagt af Retten i Første Instans den 23. september 2009 — Dongguan Nanzha Leco Stationery mod Rådet(Sag T-296/06) ⁽¹⁾

(Dumping — import af bueformede ringmekanismer med løftearm med oprindelse i Folkerepublikken Kina — fastsættelsen af dumpingmargenen — status som virksomhed, der opererer under markedsøkonomiske vilkår — sammenligningen af den normale værdi og eksportprisen — anvendelse af en metode, som adskiller sig fra den, som blev anvendt ved den oprindelige undersøgelse — artikel 2, stk. 7, litra a), og stk. 10, i forordning (EF) nr. 384/96)

(2009/C 267/93)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Dongguan Nanzha Leco Stationery Mfg. Co., Ltd (Dongguan, Kina) (ved A. Bentley, QC)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union (ved J.-P. Hix, som befuldmægtiget, bistået af avocat G. Gerrisch)

Intervenienter til støtte for sagsøgte: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved H. van Vliet og T. Scharf, som befuldmægtigede), IML Industria Meccanica Lombarda Srl (Offanengo, Italien); Interkov spol. s r.o. (Bráník, Den Tjekkiske Republik); MLME.CA. Srl (Ricengo, Italien), og NIKO — kovinarsko podjetje, d.d., Železniki (Železniki, Republikken Slovenien) (ved avocat R. Bierwagen)

Sagens genstand

Påstand om delvis annullation af Rådets forordning (EF) nr. 1136/2006 af 24. juli 2006 om indførelse af en endelig antidumpingtold og endelig opkrævning af den midlertidige told på importen af bueformede ringmekanismer med løftearm med oprindelse i Folkerepublikken Kina (EUT L 205, s. 1), for så vidt som den finder anvendelse på sagsøgeren.

Konklusion

- 1) Rådet for Den Europæiske Union frifindes.
- 2) Dongguan Nanzha Leco Stationery Mfg. Co., Ltd bærer sine egne omkostninger og betaler de omkostninger, der er afholdt af Rådet, IML Industria Meccanica Lombarda Srl, Interkov spol. s r.o., MLME.CA Srl og NIKO — kovinarsko podjetje, d.d., Železniki.
- 3) Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber bærer sine egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 310 af 16.12.2006.

Dom afsagt af Retten i Første Instans den 23. september 2009 — Arcandor mod KHIM — dm drogerie markt (S-HE)(Sag T-391/06) ⁽¹⁾

(EF-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EF-ordmærket S-HE — det ældre nationale ordmærke SHE, det ældre nationale figurmærke She og det ældre internationale figurmærke She — relativ registreringshindring — ingen risiko for forveksling — ingen lighedspunkter mellem mærkerne — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 40/94 [nu artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009])

(2009/C 267/94)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Arcandor AG, tidligere Karstadt Quelle AG (Essen, Tyskland) (ved avocats V. von Bomhard, W. Renck og T. Dolde)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (ved R. Pethke, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved Harmoniseringskontoret og intervenient ved Retten: dm drogerie markt GmbH (Wals, Østrig) (ved avocats N. Dick og M. Dyck)

Sagens genstand

Påstand om annullation af afgørelse truffet den 26. september 2006 af Første Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 301/2006-1) vedrørende en indsigelsessag mellem Karstadt Quelle AG og dm drogerie markt GmbH.

Konklusion

- 1) Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) frifindes.
- 2) Arcandor AG, tidligere Karstadt Quelle AG, betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 42 af 24.2.2007.

Dom afsagt af Retten i Første Instans den 16. september 2009 — Zero Industry mod KHIM — zero Germany (zerorh+)

(Sag T-400/06) ⁽¹⁾

(EF-varemærker — indsigelsesprocedure — ansøgning om EF-figurmærket zerorh+ — de ældre nationale figur- og ordmærker zero — risiko for forveksling — lighed mellem tegnene — lighed mellem varerne — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 40/94 [nu artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009])

(2009/C 267/95)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Zero Industry Srl (Mariano Comense, Italien) (ved advokats M. Rapisardi og N. Colombo)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (ved D. Botis, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved Harmoniseringskontoret og intervenient ved Retten: zero Germany GmbH & Co. KG, tidligere zero International Holding GmbH & Co. KG (Bremen, Tyskland) (ved advokat W.-D. Kuntze)

Sagens genstand

Påstand om annullation af afgørelse truffet den 5. oktober 2006 af Første Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 958/2005-1) vedrørende en indsigelsessag mellem zero Germany GmbH & Co. KG og Zero Industry Srl

Konklusion

- 1) Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) frifindes.
- 2) Zero Industry Srl betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 56 af 10.3.2007.

Dom afsagt af Retten i Første Instans den 16. september 2009 — JanSport Apparel mod KHIM (BUILT TO RESIST)

(Sag T-80/07) ⁽¹⁾

(EF-varemærker — ansøgning om EF-ordmærket BUILT TO RESIST — absolut registreringshindring — beskrivende karakter — artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning (EF) nr. 40/94 (nu artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning (EF) nr. 207/2009))

(2009/C 267/96)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: JanSport Apparel Corp. (Wilmington, Delaware, De Forenede Stater) (ved advokats C. Bercial Arias, C. Casalonga og K. Dimidjian-Lecompte)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (først ved S. Laitinen, derefter ved O. Mondéjar Ortuño)

Sagens genstand

Påstand om annullation af afgørelse truffet den 12. januar 2007 af Andet Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 1090/2006-2) vedrørende en ansøgning om registrering af ordmærket BUILT TO RESIST som EF-varemærke

Konklusion

- 1) Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) frifindes.
- 2) JanSport Apparel Corp. betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 95 af 28.4.2007.

Dom afsagt af Retten i Første Instans den 23. september 2009 — Fratex Indústria e Comércio mod KHIM — USA Track & Field (TRACK & FIELD USA)

(Sag T-103/07) ⁽¹⁾

(EF-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EF-figurmærket TRACK & FIELD USA — det ældre nationale figurmærke TRACK & FIELD — relativ registreringshindring — ingen risiko for forveksling — manglende lighed mellem tegnene — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 40/94 (nu artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009))

(2009/C 267/97)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøger: Fratex Indústria e Comércio, Ltda (São Paulo, Brasilien) (ved advokat B. Braga da Cruz)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (ved O. Mondéjar Ortuño, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved Harmoniseringskontoret: USA Track & Field, Inc. (Indiana, De Forenede Stater)

Sagens genstand

Påstand om annullation af afgørelse truffet den 18. januar 2007 af Fjerde Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 1061/2005-4) vedrørende en indsigelsessag mellem Fratex Indústria e Comércio Ltda og USA Track & Field, Inc.

Konklusion

1) Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) frifindes.

2) Fratex Indústria e Comércio Ltda betaler sagens omkostninger.

(¹) EUT C 140 af 23.6.2007.

Dom afsagt af Retten i Første Instans den 16. september 2009 — Pigasos Alieftiki Naftiki Etaireia mod Rådet og Kommissionen

(Sag T-162/07) (¹)

(Ansvar uden for kontraktforhold — toldunion — bevis for fællesskabskarakter af produkter som hidrører fra havfiskeri — fremlæggelse af bestemte dokumenter som bevis umulig — tilstrækkeligt kvalificeret tilsidesættelse af en bestemmelse, der tillægger borgerne rettigheder — Fællesskabets ansvar når dets organer ikke har udvist retsstridig adfærd)

(2009/C 267/98)

Processprog: græsk

Parter

Sagsøgere: Pigasos Alieftiki Naftiki Etaireia (Moschato, Grækenland) (ved dikigori N. Skandamis og E. Perakis)

Sagsøgte: Rådet for Den Europæiske Union (først ved F. Florindo Gijón og M.-M. Joséphidès, derefter ved F. Florindo Gijón og M. Balta, som befuldmægtigede), og Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (først ved E. Cujo, S. Schønberg og M. Konstantinidis, derefter ved S. Schønberg og M. Patakia, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål med påstand om erstatning for det tab, som sagsøgeren angiveligt har lidt som følge af den omstændighed, at Rådet og Kommissionen ikke har vedtaget bestemmelser, der giver en medlemsstats toldmyndigheder mulighed for at acceptere andre dokumenter som bevis for fællesskabskarakteren af produkter, som hidrører fra havfiskeri, end T2M-formularen, som er foreskrevet i Kommissionens forordning (EØF) nr.

2454/93 af 2. juli 1993 om visse gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 om indførelse af en EF-toldkodeks (EFT L 253, s. 1).

Konklusion

1) Rådet for Den Europæiske Union og Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber frifindes.

2) Pigasos Alieftiki Naftiki Etaireia betaler sagens omkostninger.

(¹) EUT C 155 af 7.7.2007.

Dom afsagt af Retten i Første Instans den 16. september 2009 — Promomadrid mod KHIM (MADRIDEXPORTA)

(Sag T-180/07) (¹)

(EF-varemærker — anmodning om EF-figurmærket MADRIDEXPORTA — absolutte registreringshindringer — beskrivende karakter — artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning (EF) nr. 40/94 [nu artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning (EF) nr. 207/2009])

(2009/C 267/99)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøger: Promomadrid Desarrollo Internacional de Madrid, SA (Madrid, Spanien) (ved avocat M. Aznar Alonso)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (ved S. Palmero Cabezas, som befuldmægtiget)

Sagens genstand

Påstand om annullation af afgørelse truffet den 7. marts 2007 af Første Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 1130/2006-1) vedrørende en ansøgning om registrering af MADRIDEXPORTA som EF-varemærke.

Konklusion

1) Afgørelsen truffet den 7. marts 2007 af Første Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 1130/2006-1) annulleres.

2) Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) betaler sagens omkostninger.

(¹) EUT C 155 af 7.7.2007.

Dom afsagt af Retten i Første Instans den 23. september 2009 — Polen mod Kommissionen(Sag T-183/07) ⁽¹⁾

(Miljø — direktiv 2003/87/EF — ordning for handel med kvoter for drivhusgasemissioner — Polens nationale plan for tildeling af drivhusgasemissionskvoter for perioden 2008-2012 — tremånedersfrist — medlemsstaternes og Kommissionens respektive kompetencer — ligebehandling — begrundelsespligt — artikel 9, stk. 1 og 3, og artikel 11, stk. 2, i direktiv 2003/87)

(2009/C 267/100)

Processprog: polsk

Parter

Sagsøger: Republikken Polen (først ved E. Ośniecka-Tamecka, derefter ved T. Nowakowski, derefter ved T. Kozek, derefter ved M. Dowgielewicz og endelig ved M. Dowgielewicz, M. Jarosz og M. Nowacki, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved U. Wölker og K. Herrmann, som befuldmægtigede)

Intervenienter til støtte for sagsøgeren: Republikken Ungarn (ved J. Fazekas, R. Somssich og M. Fehér, som befuldmægtigede), Republikken Litauen (ved D. Kriauciūnas, som befuldmægtiget), og Den Slovakiske Republik (ved J. Čorba og B. Ricziová, som befuldmægtigede)

Intervenient til støtte for sagsøgte: Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland (ved Z. Bryanston-Cross og C. Gibbs, som befuldmægtigede, bistået af barrister H. Mercer, derefter ved I. Rao og S. Ossowski, som befuldmægtigede, bistået af barrister J. Maurici)

Sagens genstand

Påstand om hel eller delvis annullation af Kommissionens beslutning K(2007) 1295 endelig udg. af 26. marts 2007 vedrørende den nationale plan for tildeling af drivhusgasemissionskvoter, som Republikken Polen har fremlagt for 2008-2012 i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF af 13. oktober 2003 om en ordning for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i Fællesskabet og om ændring af Rådets direktiv 96/61/EF (EUT L 275, s. 32).

Konklusion

- 1) Kommissionens beslutning K(2007) 1295 endelig udg. af 26. marts 2007 vedrørende den nationale plan for tildeling af drivhusgasemissionskvoter, som Republikken Polen har fremlagt for 2008-2012 i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF af 13. oktober 2003 om en ordning for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i Fællesskabet og om ændring af Rådets direktiv 96/61/EF annulleres.

- 2) Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber bærer sine egne omkostninger og betaler de af Republikken Polen afholdte omkostninger.

- 3) Republikken Ungarn, Republikken Litauen, Den Slovakiske Republik og Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland bærer deres egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 155 af 7.7.2007.

Dom afsagt af Retten i Første Instans den 29. september 2009 — Thomson Sales Europe mod Kommissionen(Forenede sager T-225/07 og T-346/07) ⁽¹⁾

(Toldunion — import af farvefjernsynsmodtagere fremstillet i Thailand — fritagelse for importafgifter — åbenbar forsømelighed — manglende efteroprævning af importafgifter — annulationsøgsmål — akt, der indeholder et klagepunkt — afvisning)

(2009/C 267/101)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Thomson Sales Europe (Boulogne-Billancourt, Frankrig) (ved avocats F. Goguel og F. Foucault)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (i sag T-225/07 ved X. Lewis, H. van Vliet og S. Schønberg, og i sag T-364/07 ved X. Lewis og M. Patakia, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

I sag T-225/07, påstand om annullation af Kommissionens beslutning REM nr. 03/05 af 7. maj 2007, hvori det over for de franske myndigheder fastslås, at det ikke var berettiget at fritage de farvefjernsynsmodtagere fremstillet i Thailand, der var omfattet af deres anmodning af 14. september 2005, for importafgifter, og i sag T-364/07, påstand om annullation af Kommissionens skrivelse af 20. juli 2007 for så vidt som sagsøgerens anmodning om at blive fritaget for at efteropræve importafgifter ikke imødekommes.

Konklusion

- 1) Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber frifindes.
- 2) Thomson Sales Europe bærer sine egne omkostninger og betaler Kommissionens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 211 af 8.9.2007.

Dom afsagt af Retten i Første Instans den 23. september 2009 — Estland mod Kommissionen

(Sag T-263/07) ⁽¹⁾

(Miljø — direktiv 2003/87/EF — ordning for handel med drivhusgasemissionskvoter — national plan for tildeling af drivhusgasemissionskvoter, som Estland har fremlagt for perioden 2008-2012 — medlemsstaternes og Kommissionens respektive kompetencer — ligebehandling — artikel 9, stk. 1 og 3, og artikel 11, stk. 2, i direktiv 2003/87)

(2009/C 267/102)

Processprog: estisk

Parter

Sagsøger: Republikken Estland (ved L. Uiibo, som befuldmægtiget)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved avocats U. Wölker og T. Tamme)

Intervenienter til støtte for sagsøgeren: Republikken Litauen (ved D. Kriauciūnas, som befuldmægtiget) og Den Slovakiske Republik (først ved J. Čorba, derefter ved B. Ricziová, som befuldmægtigede)

Intervenient til støtte for sagsøgte: Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland (først ved Z. Bryanston-Cross, derefter ved L. Seeboruth og endelig ved S. Ossowski, som befuldmægtigede, bistået af barrister J. Maurici)

Sagens genstand

Annulation af Kommissionens beslutning af 4. maj 2007 om den nationale plan for tildeling af drivhusgasemissionskvoter, som Estland har fremlagt for perioden 2008-2012 i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF af 13. oktober 2003 om en ordning for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i Fællesskabet og om ændring af Rådets direktiv 96/61/EF (EUT L 275, s. 32).

Konklusion

1) Kommissionens beslutning af 4. maj 2007 om den nationale plan for tildeling af drivhusgasemissionskvoter, som Estland har fremlagt for perioden 2008-2012 i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF af 13. oktober 2003 om en ordning for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i Fællesskabet og om ændring af Rådets direktiv 96/61/EF annulleres.

2) Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber bærer sine egne omkostninger og betaler de omkostninger, der er afholdt af Republikken Estland.

3) Republikken Litauen, Den Slovakiske Republik og Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland bærer deres egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 223 af 22.9.2007 (berigtigelse i EUT C 247 af 20.10.2007).

Dom afsagt af Retten i Første Instans den 23. september 2009 — Viñedos y Bodegas Príncipe Alfonso de Hohenlohe mod KHIM — Byass (ALFONSO)

(Sag T-291/07) ⁽¹⁾

(EF-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EF-ordmærket ALFONSO — de ældre EF-ordmærker og nationale ordmærker PRINCIPE ALFONSO — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 40/94 [nu artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009] — omfanget af den undersøgelse, der skal foretages af appelkammeret — pligt til at træffe afgørelse om klagen i sin helhed — artikel 62, stk. 1, i forordning (EF) nr. 40/94 [nu artikel 64, stk. 1, i forordning (EF) nr. 207/2009])

(2009/C 267/103)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøger: Viñedos y Bodegas Príncipe Alfonso de Hohenlohe, SA (Cenicero, Spanien) (ved avocats M. Lobato García-Miján og B. Díaz de Escauriaza)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (ved S. Palmero Cabezas og J. Laporta Insa, som befuldmægtigede)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved Harmoniseringskontoret: González Byass, SA (Cádiz, Spanien)

Sagens genstand

Påstand om annullation af afgørelse truffet den 29. maj 2007 af Andet Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 1110/2006-2) vedrørende en indsigelsessag mellem Viñedos y Bodegas Príncipe Alfonso de Hohenlohe, SA og González Byass, SA

Konklusion

1) Afgørelsen truffet den 29. maj 2007 af Andet Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 1110/2006-2) annulleres.

2) Harmoniseringskontoret betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 235 af 6.10.2007.

Dom afsagt af Retten i Første Instans den 16. september 2009 — Offshore Legends mod KHIM — Acteon (OFFSHORE LEGENDS i sort og hvid samt OFFSHORE LEGENDS i blå, sort og grøn)

(Forenede sager T-305/07 og T-306/07) ⁽¹⁾

(EF-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om to EF-figurmærker OFFSHORE LEGENDS, det ene i sort og hvid, det andet i blå, sort og grøn — det ældre nationale figurmærke OFFSHORE 1 — relative registreringshindringer — risiko for forveksling — lighed mellem varerne og tegnene — ingen begæring om bevis for reel brug af det ældre varemærke — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 40/94 (nu artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009) — artikel 43, stk. 2 og 3, i forordning nr. 40/94 sammenholdt med artikel 15, stk. 2, litra a), i forordning nr. 40/94 (nu artikel 42, stk. 2 og 3, og artikel 15, stk. 1, andet afsnit, litra a), i forordning nr. 207/2009))

(2009/C 267/104)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Offshore Legends (Nevele, Belgien) (ved avocats P. Maeyaert og N. Clarembeaux)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (ved A. Folliard-Monguiral, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved Harmoniseringskontoret og intervenient ved Retten: Acteon (Saint-Tropez, Frankrig) (ved avocat M. Milon)

Sagens genstand

To søgsmål med påstand om annullation af to afgørelser truffet den 29. maj 2007 af Andet Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 1031/2006-2 og R 1038/2006-2) vedrørende indsigelsessager mellem Acteon og Offshore Legends.

Konklusion

1) Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) frifindes.

2) Offshore Legends betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 269 af 10.11.2007.

Dom afsagt af Retten i Første Instans den 16. september 2009 — Alber mod KHIM (håndtag)

(Sag T-391/07) ⁽¹⁾

(EF-varemærker — ansøgning om et tredimensionelt EF-varemærke — håndtag — absolut registreringshindring — manglende fornødent særpræg — artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 40/94 (nu artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009) — begrundelsespligt — artikel 73 i forordning nr. 40/94 (nu artikel 75 i forordning nr. 207/2009) — princippet om ex officiooprøvelse af de faktiske omstændigheder — artikel 74, stk. 1, i forordning (EF) nr. 40/94 (nu artikel 76, stk. 1, i forordning (EF) nr. 207/2009))

(2009/C 267/105)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Alfons Alber (Verano, Italien) (ved avocat S. Schneller)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (ved G. Schneider, som befuldmægtiget)

Sagens genstand

Påstand om annullation af afgørelse truffet den 16. august 2007 af Fjerde Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 361/2007-4) samt af afgørelse truffet den 16. januar 2007 truffet af undersøgeren ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) i samme sag, for så vidt som den afslår EF-varemærkeansøgning nr. 4396727 for visse varer, der er omfattet af mærket

Konklusion

- 1) Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) frifindes.
- 2) Alfons Alber betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 315 af 22.12.2007.

Dom afsagt af Retten i Første Instans den 23. september 2009 — France Télécom mod KHIM (UNIQUE)

(Sag T-396/07) ⁽¹⁾

(EF-varemærker — ansøgning om EF-ordmærket UNIQUE — absolut registreringshindring — mangel på fornødent særpræg — artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 40/94 [nu artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009])

(2009/C 267/106)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: France Télécom (Paris, Frankrig) (ved avocats B. Potot og C. Bertheux Scotte)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (ved A. Folliard-Monguiral, som befuldmægtiget)

Sagens genstand

Påstand om annullation af afgørelse truffet den 3. september 2007 af Andet Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 585/2007-2) vedrørende en ansøgning om registrering af ordmærket UNIQUE som EF-varemærke

Konklusion

1) Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) frifindes.

2) France Télécom betaler sagens omkostninger.

(¹) EUT C 315 af 22.12.2007.

Dom afsagt af Retten i Første Instans den 23. september 2009 — Cohausz mod KHIM — Izquierdo Faces (acopat)

(Sag T-409/07) (¹)

(EF-varemærker — ugyldighedssag — EF-figurmærket acopat — de ældre nationale ordmærker COPAT — relativ registreringshindring — ingen reel brug af de ældre varemærker — artikel 56, stk. 2 og 3, i forordning (EF) nr. 40/94 (nu artikel 57, stk. 2 og 3, i forordning (EF) nr. 207/2009))

(2009/C 267/107)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Helge B. Cohausz (Düsseldorf, Tyskland) (først ved avocat I. Friedhoff, derefter ved advocats S. von Petersdorff-Campen og H. Timmann)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (ved D. Botis, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved Harmoniseringskontoret og intervenient ved Retten: José Izquierdo Faces (Bilbao, Spanien) (ved avocat H. Bock)

Sagens genstand

Påstand om annullation af afgørelse truffet den 6. september 2007 af Første Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 289/2006-1) vedrørende en indsigelsessag mellem Helge B. Cohausz og José Izquierdo Faces

Konklusion

1) Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) frifindes.

2) Helge B. Cohausz betaler sagens omkostninger.

(¹) EUT C 8 af 12.1.2008.

Dom afsagt af Retten i Første Instans den 16. september 2009 — Dominio de la Vega mod KHIM — Ambrosio Velasco (DOMINIO DE LA VEGA)

(Sag T-458/07) (¹)

(EF-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EF-figurmærket DOMINIO DE LA VEGA — det ældre EF-figurmærke PALACIO DE LA VEGA — risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 40/94 (nu artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009))

(2009/C 267/108)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøger: Dominio de la Vega, SL (Requena, Spanien) (ved advocats E. Caballero Oliver og A. Sanz-Bermell y Martínez)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (ved J. Laporta Martínez, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved Harmoniseringskontoret og intervenient ved Retten: Ambrosio Velasco, SA (Dicastillo, Spanien) (ved advocats E. Armijo Chávarri og A. Castán Pérez-Gómez)

Sagens genstand

Påstand om annullation af afgørelse truffet den 3. oktober 2007 af Andet Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 1431/2006-2) vedrørende en indsigelsessag mellem Ambrosio Velasco, SA og Dominio de la Vega, SL.

Konklusion

1) Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) frifindes.

2) Dominio de la Vega, SL betaler sagens omkostninger.

(¹) EUT C 51 af 23.2.2008.

Dom afsagt af Retten i Første Instans den 23. september 2009 — GlaxoSmithkline m.fl. mod KHIM — Sero Genetics Institute (FAMOXIN)

(Sagerne T-493/07, T-26/08 og T-27/08) ⁽¹⁾

(EF-varemærker — ugyldighedssag — EF-ordmærket FAMOXIN — de ældre nationale ordmærker LANOXIN — relativ registreringshindring — ingen risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), og artikel 52, stk. 1, litra a), i forordning (EF) nr. 40/94 (nu artikel 8, stk. 1, litra b), og artikel 53, stk. 1, litra a), i forordning (EF) nr. 207/2009) — bevis for brugen — artikel 56, stk. 2 og 3, i forordning (EF) nr. 40/94 (nu artikel 57, stk. 2 og 3, i forordning (EF) nr. 207/2009))

(2009/C 267/109)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøgere: GlaxoSmithkline SpA (Verona, Italien), Laboratórios Wellcome de Portugal, Lda (Algés, Portugal), og The Wellcome Foundation Ltd (Greenford, Middlesex, Det Forenede Kongerige) (ved avocat R. Gilbey)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (ved A. Folliard-Monguiral og D. Botis, som befuldmægtigede)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved Harmoniseringskontoret: Sero Genetics Institute SA (Évry, Frankrig)

Sagens genstand

Påstande i tre søgsmål om annullation af afgørelser truffet den 14. september 2007 (sag R 8/2007-1), den 20. november 2007 (sag R 10/2007-1) og den 19. november 2007 (sag R 9/2007-1) af Første Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) vedrørende sager om annullation mellem på den ene side GlaxoSmithkline SpA, Laboratórios Wellcome de Portugal, Lda og The Wellcome Foundation Ltd og på den anden side Sero Genetics Institute SA.

Konklusion

- 1) Sagerne T-493/07, T-26/08 og T-27/08 forenes med henblik på denne dom.
- 2) Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) frifindes.
- 3) GlaxoSmithkline SpA, Laboratórios Wellcome de Portugal, Lda og The Wellcome Foundation Ltd betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 51 af 23.2.2008.

Dom afsagt af Retten i Første Instans den 23. september 2009 — Evets mod KHIM (DANELECTRO og QWIK TUNE)

(Forenede sager T-20/08 og T-21/08) ⁽¹⁾

(EF-varemærker — EF-ordmærket DANELECTRO og EF-figurmærket QWIK TUNE — manglende overholdelse af fristen for at indgive ansøgning om fornyelse af varemærker — begæring om restitutio in integrum — reformatio in pejus — ret til forsvar — ret til kontradiktion — artikel 61, stk. 2, artikel 73, andet punktum, og artikel 78 i forordning (EF) nr. 40/94 (nu artikel 63, stk. 2, artikel 75, andet punktum, og artikel 81 i forordning (EF) nr. 207/2009))

(2009/C 267/110)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Evets Corp. (Irvine, Californien, De Forenede Stater) (ved solicitor S. Ryan)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (ved A. Folliard-Monguiral, som befuldmægtiget)

Sagens genstand

Påstand om annullation af to afgørelser truffet den 5. november 2007 af Fjerde Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 603/2007-4 og R 604/2007-4) vedrørende en begæring om restitutio in integrum indgivet af sagsøgeren

Konklusion

- 1) Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) frifindes.
- 2) Evets Corp. betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 64 af 8.3.2008.

Dom afsagt af Retten i Første Instans den 16. september 2009 — Gres La Sagra mod KHIM — Ceramicalcora (VENATTO MARBLE STONE)

(Sag T-130/08) ⁽¹⁾

(EF-varemærker — indsigelsesprocedure — ansøgning om EF-figurmærket VENATTO MARBLE STONE — de ældre nationale figurmærker VENETO CERÁMICAS — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 40/94 (nu artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009))

(2009/C 267/111)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøger: Gres La Sagra, SL (Alameda de la Sagra, Spanien) (ved advocats T. Villate Consonni og J. Calderón Chavero)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (ved J. Crespo Carillo, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved Harmoniseringskontoret og intervenient ved Retten: Ceramicalcora, SA (Alcora, Spanien)

Sagens genstand

Påstand om annullation af afgørelse truffet den 30. januar 2008 af Fjerde Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 1609/2006-4) vedrørende en indsigelsessag mellem Ceramicalcora, SA og Gres La Sagra, SL.

Konklusion

- 1) Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) frifindes.
- 2) Gres La Sagra, SL betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 116 af 9.5.2008.

Dom afsagt af Retten i Første Instans den 29. september 2009 — The Smiley Company mod KHIM (Gengivelse af en halv smilende smiley)

(Sag T-139/08) ⁽¹⁾

(EF-varemærker — international registrering, hvor Det Europæiske Fællesskab er designeret — EF-figurmærke, som gengiver en halv smilende smiley — absolut registreringshindring — mangel på fornødent særpræg — artikel 146, stk. 1, og artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 40/94 (nu artikel 151, stk. 1, og artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009)

(2009/C 267/112)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: The Smiley Company SPRL (Bruxelles, Belgien) (ved avocat A. Deutsch)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (ved J. Crespo Carrillo, som befuldmægtiget)

Sagens genstand

Påstand om annullation af afgørelse truffet den 7. februar 2008 af Fjerde Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 958/2007) vedrørende en ansøgning om registrering af figurmærket, der består af et »smiley«-smil.

Konklusion

- 1) Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) frifindes.
- 2) The Smiley Company SPRL betaler sagens omkostninger, herunder omkostningerne forbundet med selskabets indtræden i sagen i stedet for Franklin Loufrani.

⁽¹⁾ EUT C 142 af 7.6.2008.

Dom afsagt af Retten i Første Instans den 16. september 2009 — Boudova m.fl. mod Kommissionen

(Sag T-271/08 P) ⁽¹⁾

(Appel — personalesag — tjenestemænd — tidligere hjælpeansatte — udnævnelse — indplacering i lønklasse — meddelelse om udvælgelsesprøve offentliggjort før den nye vedtægts ikrafttræden — en anden institutions omplacering af sine tjenestemænd — afslag på omplacering — ligebehandlingsprincippet — annullationssøgsmål — retsakt, der ikke kan anfægtes — bekræftende retsakt — ingen væsentlige nye faktiske omstændigheder — ingen undskyldelig fejl — afvisning)

(2009/C 267/113)

Processprog: fransk

Parter

Appellanter: Stanislava Boudova (Howald, Luxembourg), Iveta Adovica (Luxembourg, Luxembourg), Juraj Kuba (Konz, Tyskland), Heinrichs Puciriuss (Luxembourg), Agnieszka Strzelecka (Arlon, Belgien), Izabela Szyprowska (Berbourg, Luxembourg), Timea Tibai (Luxembourg) og Birute Vaituleviciene (Luxembourg) (ved avocat M.-A. Lucas)

Den anden part i appelsagen: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved J. Currall og G. Berscheid, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Appel af kendelse afsagt af EU-personaleretten (Anden Afdeling) den 21. april 2008 i sag F-78/07, Boudova m.fl. mod Kommissionen, endnu ikke trykt i Samling af Afgørelser, med påstand om ophævelse denne kendelse

Konklusion

- 1) Appellen forkastes.
- 2) Stanislava Boudova, Iveta Adovica, Juraj Kuba, Heinrichs Puciriuss, Agnieszka Strzelecka, Izabela Szyprowska, Timea Tibai og Birute Vaituleviciene betaler deres egne omkostninger og bærer Kommissionens omkostninger ved appelinstansen.

⁽¹⁾ EUT C 260 af 11.10.2008.

Kendelse afsagt af Retten i Første Instans den 2. september 2009 — E.ON Ruhrgas og E.ON Földgáz Trade mod Kommissionen(Sag T-57/07) ⁽¹⁾

(Annullationssøgsmål — konkurrence — fusion — beslutning, hvorved en fusion erklæres forenelig med fællesmarkedet — tilsagn — skrivelser fra Kommissionen vedrørende tilsagnene — akter, der ikke kan være genstand for søgsmål — afvisning)

(2009/C 267/114)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøgere: E.ON Ruhrgas International AG (Essen, Tyskland) og E.ON Földgáz Trade Zrt (Budapest, Ungarn) (ved advokats G. Wiedemann og T. Lübbig)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved A. Bouquet og V. Di Bucci, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Påstand om annullation af flere beslutninger, som ifølge sagsøgerne er indeholdt i Kommissionens skrivelser af 19. december 2006 og 16. januar 2007 vedrørende E.ON Ruhrgas International AG's tilsagn, der er omhandlet i artikel 3 i Kommissionens beslutning af 21. december 2005, hvorved denne har erklæret en fusion forenelig med fællesmarkedet og EØS-aftalen (sag COMP/M.3696 — E.ON/MOL).

Konklusion

- 1) Sagen afvises.
- 2) E.ON Ruhrgas International AG og E.ON Földgáz Trade Zrt bærer deres egne omkostninger og betaler de af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber afholdte omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 95 af 28.4.2007.

Kendelse afsagt af Retten i Første Instans den 4. september 2009 — Pioneer Hi-Bred International mod Kommissionen(Sag T-139/07) ⁽¹⁾

(Tilnærmelse af lovgivningerne — udsætning i miljøet af genetisk modificerede organismer — godkendelsesproceduren for markedsføring — Kommissionens undladelse af at fremsætte forslag for forskriftsudvalget — passivitetssøgsmål — bortfald af sagens genstand — afgørelse i sagen uforuden)

(2009/C 267/115)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Pioneer Hi-Bred International, Inc. (Iowa, De Forenede Stater) (ved solicitor J. Temple Lang)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (først ved D. Lawunmi og C. Zadra, som befuldmægtigede, derefter ved P. Oliver og C. Zadra, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Påstand om, at det i medfør af artikel 232 EF fastslås, at Kommissionen undladt at opfylde sine forpligtelser i henhold til artikel 18, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/18/EF af 12. marts 2001 om udsætning i miljøet af genetisk modificerede organismer og om ophævelse af Rådets direktiv 90/220/EØF (EFT L 106, s. 1), idet den har undladt i henhold til artikel 5, stk. 2, i Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen at forelægge forskriftsudvalget et udkast til de foranstaltninger, der skal træffes med hensyn til sagsøgerens anmeldelse om markedsføring af genetisk modificeret 1507-majs (EFT L 184, s. 23).

Konklusion

- 1) Det er uforuden at træffe afgørelse i sagen.
- 2) Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber bærer sine egne omkostninger og betaler de omkostninger, der er afholdt af Pioneer Hi-Bred International, Inc.

⁽¹⁾ EUT C 155 af 7.7.2007.

Kendelse afsagt af Retten i Første Instans den 7. september 2009 — LPN mod Kommissionen(Sag T-186/08) ⁽¹⁾

(Annullations- og erstatningssøgsmål — miljø — direktiv 92/43/EØF — henlæggelse af en klage — undladelse af at indlede en traktatbrudsprocedure — aktindsigt — forordning (EF) nr. 1049/2001 — åbenbart afvisningsgrundlag — uforuden at træffe afgørelse)

(2009/C 267/116)

Processprog: portugisisk

Parter

Sagsøger: Liga para Protecção da Natureza (LPN) (Lissabon, Portugal) (ved advokat P. Vinagre e Silva)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved P. Costa de Oliveira og D. Recchia, som befuldmægtigede)

Intervenant til støtte for sagsøgte: Den Portugisiske Republik (ved L. Inez Fernandes, T. Moreira og A. de Oliveira Mendonça, som befuldmægtigede, bistået af advokats D. Abecasis og A. Marques)

Sagens genstand

Påstand om annullation af for det første Kommissionens beslutning af 28. februar 2008 som anført i Kommissionens skrivelse af 3. april 2008 til sagsøgeren under journal nr. ENV.A.2/MAS/mm/D(2008) 5542, hvori Kommissionen erklærede at ville henlægge sagsøgerens klage over den påståede uoverensstemmelse mellem et projekt om opførelse af en dæmning ved floden Sabor i Portugal og Rådets direktiv 92/43/EØF af 21. maj 1992 om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter (EFT L 206, s. 7) (klage nr. 2003/4523 — Projekt om en dæmning ved »Baixo Sabor«), og for det andet af Kommissionens stiltiende afslag på aktindsigt i visse dokumenter såvel som et krav om erstatning.

Konklusion

- 1) Det er uforholdsmæssigt at træffe afgørelse vedrørende søgsmålet, for så vidt som det tilsigter annullation af et påstået stiltiende afslag på aktindsigt i medfør af artikel 8, stk. 3, i Rådets og Europa-Parlamentets forordning (EF) nr. 1049/2001 af 30. maj 2001 om aktindsigt i Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens dokumenter.
- 2) I øvrigt afvises sagen.
- 3) Liga para Protecção da Natureza (LPN) bærer sine egne omkostninger og betaler Kommissionen for De Europæiske Fællesskabers omkostninger.
- 4) Den Portugisiske Republik bærer sine egne omkostninger.

(¹) EUT C 183 af 19.7.2008.

Kendelse afsagt af Retten i Første Instans den 9. september 2009 — Nijs mod Revisionsretten

(Sag T-375/08 P) (¹)

(Appel — personalesag — tjenestemænd — Revisionsrettens afgørelse om at forny generalsekretærens mandat — afgørelse om ikke at forfremme appellanten i forfremmelsesåret 2004 — åbenbart, at appellen delvis ikke kan antages til realitetsbehandling, delvis er ugrundet)

(2009/C 267/117)

Processprog: fransk

Parter

Appellant: Bart Nijs (Bereldange, Luxembourg) (ved advokats F. Rollinger og A. Hertzog)

Den anden part i appelsagen: Revisionsretten for De Europæiske Fællesskaber (ved T. Kennedy, J.-M. Stenier og G. Corstens, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Appel af kendelse afsagt af EU-Personaleretten (Anden Afdeling) den 26. juni 2008 i sag T-108/07, Nijs mod Revisionsretten, endnu ikke trykt i Samling af Afgørelser, med påstand om ophævelse af denne kendelse

Konklusion

- 1) Appellen forkastes.
- 2) Bart Nijs bærer sine egne omkostninger og betaler Revisionsretten for De Europæiske Fællesskabers omkostninger ved appelinstansen.

(¹) EUT C 301 af 22.11.2008.

Sag anlagt den 4. august 2009 — Sanyō Denki mod KHIM — Telefónica O2 Germany (eneloop)

(Sag T-309/09)

(2009/C 267/118)

Stævningen er affattet på tysk

Parter

Sagsøger: Sanyō Denki Kabushiki Kaisha (Osaka, Japan) (ved Rechtsanwältin M. De Zorti, M. Koch og T. Grimm)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Telefónica O2 Germany GmbH & Co. OHG (München, Tyskland)

Sagsøgerens påstande

- Afgørelse truffet den 6. maj 2009 af Andet Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 794/2008-2) annulleres.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.
- Intervenienten tilpligtes at betale sagens omkostninger, herunder de omkostninger, der er afholdt under klagesagen.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Ansøger om EF-varemærket: Sanyō Denki Kabushiki Kaisha

Det omhandlede EF-varemærke: Ordmærket »eneloop« for varer i klasse 9 (ansøgning nr. 4 620 225)

Indehaver af det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: Telefónica O2 Germany GmbH & Co. OHG

Det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: bl.a. det tyske ordmærke »LOOP« for varer og tjenesteydelser i klasse 9, 38 og 42 (EF-varemærke nr. 30 416 654,5)

Indsigelsesafdelingens afgørelse: Medhold i indsigelsen

Appelkammerets afgørelse: Afvisning af klagen.

Søgsmålsgrunde: Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning nr. 207/2009 ⁽¹⁾, idet der ikke er risiko for forveksling mellem de omhandlede varemærker.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 207/2009 af 26.2.2009 om EF-varemærker (EUT L 78, s. 1).

Sag anlagt den 10. august 2009 — Hoelzer mod KHIM (SAFELOAD)

(Sag T-315/09)

(2009/C 267/119)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Oliver Hoelzer (Remscheid, Tyskland) (ved Rechtsanwältin G. Rother og J. Vogtmeier)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

Sagsøgerens påstande

- Afgørelse truffet den 3. juni 2009 af Fjerde Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 1157/2008-4) annulleres.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger, herunder omkostningerne ved sagens behandling for appelkammeret.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Det omhandlede EF-varemærke: Figurmærket »SAFELOAD« for varer i klasse 6 og 12 (ansøgning nr. 6 330 831)

Undersøgerens afgørelse: Afslag på ansøgningen

Appelkammerets afgørelse: Afslag på klagen

Søgsmålsgrunde: Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning (EF) nr. 207/2009 ⁽¹⁾, da det ansøgte varemærkes ordbestandsdel ikke beskriver de omfattede varers egenskaber.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 207/2009 af 26.2.2009 om EF-varemærker (EUT L 78, s. 1).

Sag anlagt den 14. august 2009 — Concord Power Nordal mod Kommissionen

(Sag T-317/09)

(2009/C 267/120)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Concord Power Nordal GmbH (Hamburg, Tyskland) (ved Rechtsanwältin C. von Hammerstein, C.-S. Schweer og C. Wünschmann)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Sagsøgerens påstande

- Kommissionens afgørelse af 12. juni 2009, Az. CAB D(2009) annulleres, for så vidt som den vedrører gasledningsprojektet Ostseepipeline-Anbindungsleitung (herefter »OPAL«).
- Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgeren, der er indehaver af gasledningsprojektet NORDAL, har nedlagt påstand om annullation af en af Kommissionen til den tyske energireguleringsmyndighed, Bundesnetzagentur, rettet skrivelse af 12. juni 2009, hvori Kommissionen har opfordret Bundesnetzagentur til at foretage visse ændringer i den af myndigheden i medfør af artikel 22 i direktiv 2003/55/EF ⁽¹⁾ til OPAL meddelte dispensation. Sagsøgeren har anfægtet, at Kommissionen ikke har rejst nogen materiel indsigelse vedrørende den dispensation fra regulering, der er meddelt vedrørende en del af OPAL's kapacitet til at foretage transport til Tjekkiet.

Til støtte for den nedlagte påstand har sagsøgeren gjort fem anbringender gældende.

Sagsøgeren har for det første gjort gældende, at OPAL ikke opfylder de i artikel 22, stk. 1, i direktiv 2003/55/EF opstillede betingelser, idet foretagendet ikke udgør en sammenkoblingslinje, ikke øger konkurrencen i gasforsyningen eller forsynings-sikkerheden, ikke indebærer nogen usædvanlig investeringsrisiko og udgør en tilsidesættelse af princippet om at bringe dominerende stillinger til ophør. Sagsøgeren har i den henseende gjort gældende, at dispensationen er til skade for konkurrencen, fællesmarkedets og de regulerede nets effektive funktion.

Sagsøgeren har for det andet gjort gældende, at de til undtagelsen knyttede betingelser ikke kan afhjælpe skadevirkningerne på konkurrencen eller ikke kan gennemføres.

Endvidere har sagsøgeren gjort gældende, at der er sket tilsidesættelse af artikel 82 EF, af selskabets grundrettigheder (nemlig friheden til at drive erhvervsvirksomhed og retten til frit at råde over sin ejendom) og af princippet om fællesskabsloyalitet.

(¹) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/55/EF af 26.6.2003 om fælles regler for det indre marked for naturgas og om ophævelse af direktiv 98/30/EF (EUT L 176, s. 57).

Sag anlagt den 14. august 2009 — Audi og Volkswagen mod KHIM (TDI)

(Sag T-318/09)

(2009/C 267/121)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøgere: Audi AG (Ingolstadt, Tyskland), Volkswagen AG (Wolfsburg, Tyskland) (ved Rechtsanwalt P. Kather)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

Sagsøgernes påstande

- Afgørelse truffet den 14. maj 2009 af Første Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 226/2007-1) annulleres.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Det omhandlede EF-varemærke: Ordmærket »TDI« for varer i klasse 12 (ansøgning nr. 3 179 058)

Undersøgerens afgørelse: Afslag på ansøgningen.

Appellkammerets afgørelse: Afslag på klagen.

Søgsmålsgrunde:

- Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 3, i forordning (EF) nr. 207/2009 (¹), idet det ansøgte varemærke har opnået den nødvendige indarbejdelse i omsætningen.
- Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra b) og c), i forordning nr. 207/2009, idet det ansøgte varemærke har fornødent særpræg.

— Tilsidesættelse af artikel 76, stk. 1, første punktum, i forordning nr. 207/2009, idet sagsøgte ikke har taget hensyn til den af sagsøgerne tilbudte bevisførelse.

— Tilsidesættelse af artikel 75 i forordning nr. 207/2009.

(¹) Rådets forordning (EF) nr. 207/2009 af 26.2.2009 om EF-varemærker (EUT L 78, s. 1).

Sag anlagt den 14. august 2009 — Planet mod Kommissionen

(Sag T-320/09)

(2009/C 267/122)

Processprog: græsk

Parter

Sagsøger: Planet AE, rådgivende aktieselskab (ved advokat V. Christianos)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Sagsøgerens påstande

- Annul创新 af de to afgørelser fra Kommissionen (OLAF) indeholdende en anmodning om, at sagsøgeren først optages i kategori W1a og senere i kategori W1b i systemet for tidlig varsling;
- Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Ved dette søgsmål tilsigtes en annullation af for det første Kommissionens afgørelse indeholdende en anmodning om, at sagsøgeren optages i kategori W1a i systemet for tidlig varsling og for det andet Kommissionens afgørelse indeholdende en anmodning om, at den førstnævnte afgørelse ændres, og at sagsøgeren med virkning fra den 25. maj 2009 optages i den mindre favorable kategori W1b i systemet for tidlig varsling.

Sagsøgeren har gjort gældende, at de anfægtede afgørelser er behæftet med væsentlige formelle mangler, eftersom de ikke overholder de betingelser, som er fastsat i afgørelse 2008/969/EF (¹) med hensyn til de formkrav, som skal overholdes, for at optagelser i systemet for tidlig varsling er i overensstemmelse med fællesskabsretten. Sagsøgeren har navnlig fremhævet, at i medfør af denne afgørelses 8, stk. 1 har det kompetente organ hos Kommissionen, som har ansvaret for indgåelsen af aftaler, pligt til forudgående at informere den fysiske eller moralske person, hvis navn ønskes optaget i systemet for tidlig varsling, om, at oplysninger om vedkommende vil blive optaget i dette system. Desuden følger det af denne afgørelses artikel 3, stk. 1, litra a), at optagelsen i dette system skal ledsages af en begrundelse.

Sagsøgeren har desuden anført, at en manglende overholdelse af betingelserne fastsat i artikel 8 i afgørelse 2008/969/EF ligeledes udgør en tilsidesættelse af grundlæggende principper og rettigheder, som er anerkendt i fællesskabsretten. Ifølge sagsøgeren er Kommissionens adfærd i strid med god forvaltningsskik som fastsat i artikel 41 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, for så vidt som Kommissionen ikke forudgående og med jævne mellemrum som omhandlet i artikel 8, stk. 1, i afgørelse 2008/969/EF har informeret sagsøgeren herom, og dermed har frataget sagsøgeren muligheden for at blive hørt. Samtidigt har Kommissionen ifølge sagsøgeren også tilsidesat sin pligt til omhu. Kommissionens adfærd er desuden i strid med artikel 1 i den administrative adfærdskodeks for Europa-kommissionens medarbejdere hvad angår deres forbindelser med offentligheden.

Endelig har sagsøgeren gjort gældende, at Kommissionen har tilsidesat retten til forudgående at blive hørt, retten til kontradiktion samt formodningen om uskyld, eftersom sagsøgeren ikke har haft mulighed for at blive hørt og fremsætte sine indsigelser vedrørende de afgørelser om sagsøgerens optagelse i systemet for tidlig varsling, som det kompetente organ hos Kommissionen tilsigtede at vedtage.

(¹) 2008/969/EF, Euratom: Kommissionens afgørelse af 16.12.2008 om det system for tidlig varsling, der skal anvendes af Kommissionens anvisningsberettigede og af forvaltningsorganerne (EUT L 344, s. 125).

Sag anlagt den 14. august 2009 — skytron energy mod KHIM (arraybox)

(Sag T-321/09)

(2009/C 267/123)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: skytron energy GmbH & Co. KG (Berlin, Tyskland) (ved Rechtsanwalt H.-J. Omsels)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

Sagsøgerens påstande

- Afgørelse truffet den 4. juni 2009 af Første Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 1680/2008-1) annulleres.
- Subsidiært, sagen hjemvises til Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Det omhandlede EF-varemærke: Ordmærket »arraybox« for varer og tjenesteydelser i klasse 9, 37, 38 og 42 (ansøgning nr. 6 710 479)

Undersøgerens afgørelse: Afslag på registrering

Appellkammerets afgørelse: Afvisning af klagen

Søgsmålsgrunde: Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra b) og c), i forordning nr. 207/2009 (¹), eftersom det ansøgte tegn ikke er beskrivende og besidder det fornødne særpræg.

(¹) Rådets forordning (EF) nr. 207/2009 af 26.2.2009 om EF-varemærker (EUT L 78, s. 1).

Sag anlagt den 18. august 2009 — Connefroy m.fl. mod Kommissionen

(Sag T-327/09)

(2009/C 267/124)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøgere: Philippe Connefroy (Le Rozel, Frankrig), Jean-Guy Gueguen (Carantec, Frankrig) og EARL de Cavagnan (Bouglon, Frankrig) (ved avocat C. Galvez)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Sagsøgernes påstande

- Annulatio af den anfægtede beslutning i henhold til artikel 230, stk. 4, i EF-traktaten.
- Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgerne har nedlagt påstand om annullation af Kommissionens beslutning K(2009) 203 endelig udg. af 28. januar 2009 (¹), hvorved statsstøtte ydet af Den Franske Republik til producenterne af frugt og grøntsager i forbindelse med »salgsfremmeplanerne« med henblik på at lette markedsføringen af landbrugsprodukter dyrket i Frankrig blev erklæret for uforenelig med fællesmarkedet, og Den Franske Republik blev pålagt at tilbagebetale den omhandlede støtte.

De af sagsøgerne påberåbte søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter er identiske med dem, der er påberåbt i sag T-243/09, Fedecom mod Kommissionen (²).

(¹) EUT L 127, s. 11 — offentliggjort under nr. 2009/402/EF.

(²) EUT 2009 C 205, s. 43.

Sag anlagt den 19. august 2009 — Producteurs de Légumes de France mod Kommissionen

(Sag T-328/09)

(2009/C 267/125)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Les Producteurs de Légumes de France (Paris, Frankrig)
(ved avocat O. Fachin)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Sagsøgerens påstande

- Annulatio af den anfægtede beslutning i henhold til artikel 230, stk. 4, i EF-traktaten.
- Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgeren har nedlagt påstand om annullation af Kommissionens beslutning K(2009) 203 endelig udg. af 28. januar 2009 ⁽¹⁾, hvorved statsstøtte ydet af Den Franske Republik til producenterne af frugt og grøntsager i forbindelse med »salgsfremmeplanerne» med henblik på at lette markedsføringen af landbrugsprodukter dyrket i Frankrig blev erklæret for uforenelig med fællesmarkedet, og Den Franske Republik blev pålagt at tilbagesøge den omhandlede støtte.

Sagsøgeren har fremsat to anbringender til støtte for søgsmålet:

- Tilsidesættelse af princippet om beskyttelse af den berettigede forventning, for så vidt som det forhold, at Kommissionen i perioden fra 1992 til 2002 fik kendskab til tilstedeværelsen af salgsfremmeplanerne, uden dog at indlede en procedure, skabte en forventning hos producenterne om lovligheden af disse planer.
- En fejl med hensyn til størrelsen af de restitutionsbeløb, der var ansøgt om i 2001, som påvirker størrelsen af det samlede restitutionsbeløb og renterne.

⁽¹⁾ EUT L 127, s. 11 — offentliggjort under nr. 2009/402/EF.

Sag anlagt den 24. august 2009 — Fédération Internationale des Logis mod KHIM (firkant med udadbuede sider i farven kastaniebrun)

(Sag T-329/09)

(2009/C 267/126)

Stævningen er affattet på fransk

Parter

Sagsøger: Fédération Internationale des Logis (Paris, Frankrig)
(ved avocat C. Champagner Katz)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

Sagsøgerens påstande

- Afgørelse truffet den 11. juni 2009 af Første Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 0202/2009-1) annulleres.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Det omhandlede EF-varemærke: Et mærke udvisende en firkant med udadbuede sider i farven kastaniebrun for varer og tjenesteydelser i klasse 3, 18, 24, 43 og 44 — ansøgning nr. 6468722

Undersøgerens afgørelse: Afslag på ansøgningen om registrering

Appelkammerets afgørelse: Afvisning af klagen

Søgsmålsgrunde: Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning nr. 207/2009, idet afbildningen af en firkant med udadbuede sider i en særegen og karakteristisk kastaniebrun farve har det fornødne særpræg for de tjenesteydelser og varer, ansøgningen om registrering angår, da disse elementer giver mærket en særegen fremtræden for disse varer og tjenesteydelser.

Sag anlagt den 19. august 2009 — RapidEye mod Kommissionen

(Sag T-330/09)

(2009/C 267/127)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: RapidEye AG (Brandenburg an der Havel, Tyskland)
(ved Rechtsanwalt T. Jestaedt)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Sagsøgerens påstande

- Kommissionens beslutning, der er indeholdt i skrivelse af 9. juni 2009 under nummer »Statsstøtte CP 183/2009 — Tyskland, RapidEye AG (Efterfølgende kontrol MSR 1998 — N 416/2002)«, annulleres, for så vidt som Kommissionen i skrivelsen har fastslået, at en støtte med en støtteintensitet på 35 % af bruttosubventionsækvivalentet og et støttebeløb på 44 199 321,36 EURO er ulovlig, og at der kræves en ny anmeldelse af en støtte, som overstiger en støtteintensitet på 30,22 % eller et maksimalt støttebeløb på 37 316 000 EUR.
- Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Kommissionen godkendte ved beslutning K(2002) 3570 endelig udg. af 2. oktober 2002 en statsstøtte til fordel for RapidEye AG (Statsstøtte nr. N 416/2002 — Tyskland [Brandenburg], støtte til RapidEye AG) i henhold til de multisektorale rammebestemmelser for regionalstøtte til store investeringsprojekter⁽¹⁾, hvori der er fastsat en maksimal støtteintensitet og et maksimalt støttebeløb (herefter »Kommissionens beslutning af 2. oktober 2002«).

Sagsøgeren har i den foreliggende sag anfægtet Kommissionens skrivelse D(2009) 569 af 9. juni 2009 vedrørende statsstøtte CP 183/2009 — Tyskland, RapidEye AG (Efterfølgende kontrol MSR 1998 — N 416/2002). I denne skrivelse blev de tyske myndigheder navnlig opfordret til at overholde den støtteintensitet og det støtteomfang, som er godkendt ved Kommissionens beslutning af 2. oktober 2002, og til at bekræfte, at samtlige udbetalte beløb, som overstiger disse maksimale værdier, er krævet tilbagebetalt af støttemodtageren.

Sagsøgeren har gjort fem anbringender gældende til støtte for søgsmålet.

Sagsøgeren har for det første anført, at der foreligger en tilsidesættelse af artikel 87 EF og 88 EF samt af artikel 2, stk. 1, i forordning (EF) nr. 659/1999⁽²⁾, eftersom en statsstøtte med en støtteintensitet på indtil 35 % ifølge sagsøgeren er omfattet af Kommissionens beslutning af 2. oktober 2002.

Sagsøgeren har endvidere anført, at Kommissionen har misbrugt sin skønsmagt ved kun at ville tillade en støtte med en støtteintensitet på indtil 35 %, hvis der indgives en ny anmeldelse, hvilket er i strid med beslutningen af 2. oktober 2002.

For det tredje har sagsøgeren gjort gældende, at der foreligger en tilsidesættelse af princippet om beskyttelse af den berettigede forventning, eftersom sagsøgeren har fuldført de investeringer, der skulle fremmes ved støtten, i tillid til, at der var godkendt en støtte med en støtteintensitet på indtil 35 %.

Herudover gøres subsidiært en krænkelse af artikel 88, stk. 3, gældende. Sagsøgeren har i den forbindelse gjort gældende, at selv om Kommissionens beslutning af 2. oktober 2002 skulle fortolkes således, at den kun tillader en maksimal støtteinten-

sitet på 30,22 %, udgør en forhøjelse til en intensitet på 35 % en så uvæsentlig ændring af støtten, at der ikke er behov for en fornyet anmeldelse.

Endelig gør sagsøgeren mere subsidiært gældende, at der foreligger en tilsidesættelse af artikel 3 i forordning nr. 800/2008⁽³⁾. Sagsøgeren foreholder navnlig Kommissionen, at den insisterer på en fornyet anmeldelse ved en forhøjelse af støtten til 35 % af den maksimale støtteintensitet uden at prøve, om støtten er fritaget i medfør af artikel 3 i forordning nr. 800/2008.

⁽¹⁾ EFT 1998 C 107, s. 7.

⁽²⁾ Rådets forordning (EF) Nr. 659/1999 af 22.3.1999 om fastlæggelse af regler for anvendelsen af EF-traktatens artikel [88 EF]. (EFT L 83, s. 1).

⁽³⁾ Kommissionens forordning (EF) nr. 800/2008 af 6.8.2008 om visse former for støttes forenelighed med fællesmarkedet i henhold til traktatens artikel 87 og 88 (Generel gruppefritagelsesforordning) (EUT L 214, s. 3).

Sag anlagt den 25. august 2009 — Novartis mod KHIM — Sanochemia Pharmazeutika (TOLPOSAN)

(Sag T-331/09)

(2009/C 267/128)

Stævningen er affattet på tysk

Parter

Sagsøger: Novartis AG (Basel, Schweiz) (ved Rechtsanwalt N. Hebeis)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Sanochemia Pharmazeutika AG

Sagsøgerens påstande

- Afgørelse truffet den 18. juni 2009 af Første Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 1601/2007-1) annulleres.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Ansøger om EF-varemærket: Sanochemia Pharmazeutika AG

Det omhandlede EF-varemærke: Ordmærket »TOLPOSAN« for varer i klasse 5 (ansøgning nr. 4 134 383)

Indehaver af det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: Novartis AG

Det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: Den internationale registrering af ordmærket »TONOPAN« for varer i klasse 5 (nr. 227 508)

Indsigelsesafdelingens afgørelse: Indsigelsen forkastet

Appelkammerets afgørelse: Afslag på klagen

Søgsmålsgrunde: Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 ⁽¹⁾, da der er risiko for forveksling mellem de omtvistede varemærker.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 207/2009 af 26.2.2009 om EF-varemærker (EUT L 78, s. 1).

Sag anlagt den 20. august 2009 — Electrabel mod Kommissionen

(Sag T-332/09)

(2009/C 267/129)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Electrabel (ved avocats M. Pittie og P. Honoré)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Sagsøgerens påstande

- Sagen antages til realitetsbehandling.
- Principalt annulleres beslutningen i det hele.
- Subsidiært annulleres den anfægtede beslutnings artikel 2 og 3, eller i hvert fald nedsættes den bøde, sagsøgeren blev pålagt i henhold til den anfægtede beslutnings artikel 2.
- Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber betaler sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Ved dette søgsmål har sagsøgeren principalt nedlagt påstand om annullation af Kommissionens beslutning af 10. juni 2009 K(2009) 4416 endelig udg., hvorved Kommissionen fastslog, at sagsøgeren havde overtrådt artikel 7, stk. 1, i Rådets forordning (EØF) nr. 4064/89 ⁽¹⁾ ved at foretage en fusion på fællesskabsplan, inden den anmeldte den, og inden den blev erklæret forenelig med fællesmarkedet. Sagsøgeren har subsidiært nedlagt påstand om annullation eller i hvert fald nedsættelse af den bøde, virksomheden blev pålagt i henhold til den anfægtede beslutnings artikel 2.

Sagsøgeren har til støtte for søgsmålet påberåbt sig fire anbringender:

- Den pågældende overtrædelse er kvalificeret urigtigt, da der er sket en sammenblanding af overtrædelse som følge af manglende anmeldelse og den antciperede gennemførelse af fusionen, og begrundelsen er derfor selvmodsigende i forhold til kvalificeringen af overtrædelsen og fastsættelsen af dens reelle varighed.
- Der er sket en tilsidesættelse af artikel 3, stk. 3, og artikel 14, stk. 2, i forordning nr. 4064/89 samt af retningslinjerne vedrørende fusionsbegrebet, da det er fastslået, at Electrabel overtog enekontrollen på et faktisk grundlag med Compagnie Nationale du Rhône den 23. december 2003. Sagsøgeren gør gældende, at Kommissionen i) har udeladt væsentlige forhold i sagen, navnlig Compagnie Nationale du Rhône's offentlige karakter, ii) ufuldstændig og urigtigt har anvendt definitionen af begrebet enekontrol på et faktisk grundlag, som den har fastlagt i sine retningslinjer om begrebet fusion, (iii) flere gange har anlagt åbenbart urigtige skøn vedrørende særligt Compagnie Nationale du Rhône's ledende organer.
- Kommissionens beføjelser til at pålægge en sanktion i denne sag er forældede.
- Der er sket en tilsidesættelse af proportionalitetsprincippet, princippet om god forvaltningsskik og princippet om beskyttelse af den berettigede forventning, da sagsøgeren er pålagt en så stor bøde for en overtrædelse, der ikke har påvirket konkurrencen.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EØF) nr. 4064/89 af 21.12.1989 om kontrol med fusioner og virksomhedsovertagelser (EFT L 395, s. 1, genoptrykt i sin helhed i EFT 1990, L 257, s. 13, som berigtiget).

Sag anlagt den 20. august 2009 — Republikken Polen mod Kommissionen

(Sag T-333/09)

(2009/C 267/130)

Processprog: polsk

Parter

Sagsøger: Republikken Polen (ved M. Dowgielewicz, som befuldmægtiget)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Sagsøgerens påstande

- Bilag I til Kommissionens beslutning 2009/444/EF af 10. juni 2009 om fastsættelse af tildelingen til medlemsstaterne af de beløb, der er en følge af den graduering, der er fastsat i artikel 7 og 10 i Rådets forordning (EF) nr. 73/2009 for perioden 2009-2012 (meddelt under nummer K[2009] 4375) ⁽¹⁾, annulleres, for så vidt som medlemsstaterne herved tildeles de beløb for 2012, der er en følge af gradueringen i henhold artikel 9, stk. 2, og stk. 3, i forordning nr. 73/2009.
- Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgeren har nedlagt påstand om delvis annullation af Kommissionens beslutning 2009/444/EF og støtter søgsmålet på følgende anbringender.

For det første er der med vedtagelsen af foranstaltninger, som er uforenelige med artikel 9, stk. 2, i forordning nr. 73/2009 ⁽²⁾, sket en tilsidesættelse af princippet om retsreglernes rangfølge. Den anfægtede beslutning fordeler udelukkende de beløb, som er fastsat for det samlede tidsrum fra 2009 til 2012, på de 15 gamle medlemsstater, uagtet disse stater i henhold til artikel 9, stk. 2, i forordning nr. 73/2009 fra 2012 ikke længere er de eneste medlemsstater, der er berørt af gradueringen. Den nævnte ordning skal for så vidt angår 2012 derfor også gælde for de nye medlemsstater.

For det andet er der sket en tilsidesættelse af det princip, der følger af betragtning 14 til forordning nr. 73/09 og forordningens artikel 9, stk. 2, og som vedrører fordelingen af de midler, der er en følge af gradueringen, efter objektive kriterier, ligesom solidaritetsprincippet er tilsidesat.

For det tredje er lighedsgrundsætningen blevet tilsidesat, da de kriterier, som Kommissionen har anvendt ved fordelingen af de midler, der stammer fra gradueringen for 2012 (f.eks. datoen for en medlemsstats tiltrædelse til Den Europæiske Union og størrelsen på en medlemsstats bidrag med henblik på at kunne opnå midler fra gradueringen), og som har medført, at Republikken Polen og andre nye medlemsstater er udelukket fra at få del i disse midler, ikke er objektive, ligesom de heller ikke sikrer en proportional fordeling af de byrder og fordele, der følger af gradueringsordningen.

For det fjerde er den anfægtede beslutning i strid med artikel 253 EF, da Kommissionen ikke har angivet begrundelsen for, at de nye medlemsstater i 2012 udelukkes fra at få en del af de midler, der er en følge af gradueringen, og som skal fordeles efter objektive kriterier på alle de medlemsstater, der anvender gradueringsordningen, hverken i den anfægtede beslutning, særligt i betragtningerne til beslutningen, eller i forbindelse med forberedelsen af beslutningen.

For det femte har Kommissionen tilsidesat en væsentlig procedureforskrift, da den har vedtaget den anfægtede beslutning under tilsidesættelse af bestemmelserne i forretningsordenen for Forvaltningskomitéen for Direkte Betalinger og af artikel 3 i Rådets forordning om den ordning, der skal gælde for Det Europæiske Økonomiske Fællesskab på det sproglige område ⁽³⁾. Kommissionen har ikke fremsendt et udkast til den anfægtede beslutning affattet på polsk til den polske repræsentant, trods anmodning herom, hvilket har besværliggjort sagsøgerens bedømmelse af udkastet og gennemførelsen af de nødvendige konsultationer.

⁽¹⁾ EUT L 148 af 11.6.2009, s. 29.

⁽²⁾ Rådets forordning (EF) nr. 73/2009 af 19.1.2009 om fælles regler for den fælles landbrugspolitik's ordninger for direkte støtte til landbrugere og om fastlæggelse af visse støtteordninger for landbrugere, om ændring af forordning (EF) nr. 1290/2005, (EF) nr. 247/2006, (EF) nr. 378/2007 og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1782/2003 (EUT L 30, s. 31.1.2009, s. 16).

⁽³⁾ EFT 1952-1958, s. 59.

Sag anlagt den 24. august 2009 — Groupement Adriano, Jaime Ribeiro, Conduril — Construção mod Kommissionen

(Sag T-335/09)

(2009/C 267/131)

Processprog: portugisisk

Parter

Sagsøger: Groupement Adriano, Jaime Ribeiro, Conduril — Construção, ACE (Póvoa de Varzim, Portugal) (ved advokados A. Pinto Cardoso og L. Fuzeta da Ponte)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Sagsøgerens påstande

- Annullation af Kommissionens debetnota nr. 3230905272 af 12. juni 2009 og af afgørelse indeholdt i skrivelse af 3. august 2009, hvorved sagsøgeren tilpligtes at betale debetnotaen inden for 15 dage med tillæg af morarenter i henhold til kontrakt AH 04/2004 indgået for anlæggelse af en vejstrækning mellem Tanger og Saïda (»Projet de la Rocade Méditerranéenne«), der finansieres af Fællesskabet inden for MEDA I-programmet.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Retsakterne kan anfægtes, idet de har karakter af afgørelser og er endelige og obligatoriske, og parterne har retlig interesse.

Begge retsakter er behæftet med:

Absolut inkompetence: Sagsøgte er ikke »Pouvoir adjudicateur« (ordregivende myndighed), idet der ikke findes nogen kontraktbestemmelse, der kan hjemle sagsøgtes handling. Sagsøgte mangler således ikke blot kompetence, men også beføjelse til denne adfærd.

Der foreligger tilsidesættelse af væsentlige forskrifter, navnlig begrundelsespligten: I henhold til traktatens artikel 253 skal Fællesskabets retsakter begrundes. I henhold til retspraksis skal denne begrundelse være udtrykkelig, klar, sammenhængende og relevant. Retsakten må ikke være implicit eller stiltiende begrundet eller udtrykt uklart. Der må ikke være selvmodsigelser mellem begrundelserne eller mellem disse og den dispositive del af retsakten. De anfægtede beslutninger mangler fuldstændig begrundelse. Det grundlæggende formalitetskrav om angivelse af rekursmuligheder er også tilsidesat.

Der foreligger tilsidesættelse af traktatens bestemmelser, navnlig artikel 211-219, sagsøgtes egen forretningsorden og princippet om »pacta sunt servanda«.

Sag anlagt den 27. august 2009 — Müller-Boré & Partner mod KHM — Popp m.fl. (MBP)

(Sag T-338/09)

(2009/C 267/132)

Stævningen er affattet på tysk

Parter

Sagsøger: Müller-Boré & Partner (München, Tyskland) (ved Rechtsanwältin C. Osterrieth og T. Schmitz)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

De andre parter i sagen for appelkammeret: E. Popp (München, Tyskland), W.E. Sajda (München), J. Bohnenberger (München), V. Kruspig (München)

Sagsøgerens påstande

- Afgørelse truffet den 23. juni 2009 af Fjerde Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 1176/2007-4) annulleres og omgøres således, at der meddeles afslag på klagen og indsigelsen forkastes i dens helhed.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Ansøger om EF-varemærket: Müller-Boré & Partner

Det omhandlede EF-varemærke: Ordmærket »MBP« for tjenesteydelser i klasse 35 og 42 (ansøgning nr. 1 407 857)

Indehaver af det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: E. Popp, W.E. Sajda, J. Bohnenberger og V. Kruspig

Det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: Ordmærket »ip_law@mbp.« for tjenesteydelser i klasse 42 (EF-varemærke nr. 667 105) og det særlige forretningsstegn »mbp.de« i henhold til den tyske varemærkelov

Indsigelsesafdelingens afgørelse: Indsigelsen forkastet

Appelkammerets afgørelse: Delvist medhold i indsigelsen

Søgsmålsgrunde: Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009⁽¹⁾, da der ikke består nogen risiko for forveksling mellem de omtvistede varemærker.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 207/2009 af 26.2.2009 om EF-varemærker (EUT L 78, s. 1).

Sag anlagt den 19. august 2009 — Europaïki Dynamiki mod Kontoret for Den Europæiske Unions Publikationer

(Sag T-340/09)

(2009/C 267/133)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Europaïki Dynamiki — Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE (Athen, Grækenland) (ved lawyers Korogiannakis og M. Dermizakis)

Sagsøgt: Kontoret for Den Europæiske Unions Publikationer

Sagsøgerens påstande

- Publikationskontorets beslutning om ikke at antage sagsøgerens bud, der blev afgivet i forbindelse med offentligt udbud nr. 10017 »CORDIS«, Parti B, »Redaktionelle og publikationsmæssige tjenester«, og Parti C, »Levering af nye digitale informationstjenester«, og om at vælge sagsøgeren, der har afgivet bud i forbindelse med offentligt udbud nr. 10017 »CORDIS«, Parti E, »Udvikling og opretholdelse af kerneydelser«, for tildeling af ovennævnte kontrakt, som den tredje

kontrahent i henhold til kaskadeprincippet (EUT 2008/S 242-321376, som ændret ved EUT 2009/S 40-057377), meddelt sagsøgeren ved skrivelse af 9. juni 2009, samt alle Publikationskontorets øvrige relaterede beslutninger, herunder beslutningen om at tildele de respektive kontrakter til de valgte tilbudsgivere, annulleres.

- Publikationskontoret tilpligtes at betale 7 215 405 EUR til sagsøgeren (5 291 935 EUR for del B, 975 000 EUR for del C og 948 470 EUR for del E) i erstatning for de tab, som sagsøgeren har lidt som følge af den omhandlede udbudsprocedure.
- Publikationskontoret tilpligtes at betale sagsøgerens sagsomkostninger og udgifter i forbindelse med dette søgsmål, også hvis sagsøgeren ikke får medhold.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Ved dette søgsmål har sagsøgeren nedlagt påstand om annullation af Publikationskontorets beslutning om: 1) Ikke at antage sagsøgerens bud, der blev afgivet i forbindelse med offentligt udbud nr. 10017 »CORDIS«, Parti B, »Redaktionelle og publikationsmæssige tjenester«, og Parti C, »Levering af nye digitale informationstjenester«, 2) At vælge sagsøgeren, der har afgivet bud i forbindelse med offentligt udbud nr. 10017 »CORDIS«, Parti E, »Udvikling og opretholdelse af kerneydelser«, for tildeling af ovennævnte kontrakt, som den tredje kontrahent i henhold til kaskadeprincippet (EUT 2009/S 40-057377).

For det første har sagsøgeren med hensyn til parti B gjort gældende, at behandlingen af tilbudsgiverne udgjorde forskelsbehandling, da en af deltagerne i det valgte konsortium ikke overholdt udelukkelseskriterierne, og det derfor burde have været fastslået, at denne deltager havde foretaget alvorlig misligholdelse af sine kontraktuelle forpligtelser i forhold til Kommissionen. Sagsøgeren har yderligere anført, at den ordregivende myndighed har tilsidesat finansforordningens artikel 93, stk. 1, litra f), og artikel 94 ⁽¹⁾, og princippet om god forvaltningsskik, og at Kommissionen burde have pålagt sanktioner i henhold til finansforordningens artikel 96 og artikel 133a og 134 i finansforordningens gennemførelsesbestemmelser ⁽²⁾.

For det andet har sagsøgeren gjort gældende, at den ordregivende myndighed ikke fremlagde den valgte tilbudsgivers relative fordele.

For det tredje har sagsøgeren gjort gældende, at Kommissionen flere gange har anlagt et åbenbart urigtigt skøn ved vurderingen af sagsøgerens bud, og anført, at Kommissionen har tilsidesat ligebehandlingsprincippet, idet der blev indført nye tildelingskriterier, som ikke fremgår af udbudsmaterialet. Sagsøgeren har endvidere anført, at den ordregivende myndighed har tilsidesat artikel 148, stk. 1 og 3, i finansforordningens gennemførelsesbestemmelser og princippet om god forvaltningsskik.

Sagsøgeren har med hensyn til parti C gjort gældende, at behandlingen af tilbudsgiverne udgjorde forskelsbehandling, da en af deltagerne i det tredje konsortium i henhold til kaskadeprincippet ikke overholdt udelukkelseskriterierne, og det derfor burde have været fastslået, at denne deltager havde foretaget alvorlig misligholdelse af sine forpligtelser i henhold til tidligere kontrakter. Sagsøgeren har for det andet gjort gældende, at den ordregivende myndighed ikke fremlagde den valgte tilbudsgivers relative fordele og tilsidesatte princippet om god forvaltningsskik.

Sagsøgeren har med hensyn til parti E gjort gældende, at en af deltagerne i det valgte konsortium ikke overholdt udelukkelseskriterierne, fordi det burde have været fastslået, at denne deltager havde foretaget alvorlig misligholdelse af sine forpligtelser i henhold til en tidligere kontrakt, og at en anden deltager i det samme konsortium burde have været udelukket fra alle udbudsprocedurer i to år, fordi den blev kendt skyldig i ulovlige aktiviteter. Sagsøgeren har endvidere anført, at en af deltagerne i det valgte konsortium anvender leverandører fra lande, der ikke er omfattet af WTO-aftalen om offentlige indkøb (GPA) ⁽³⁾, hvilket udgør en tilsidesættelse af udbudsmaterialet til udbudsbekendtgørelsen, principperne om gennemsigtighed og om forbud mod forskelsbehandling, samt finansforordningens artikel 106 og 107. Sagsøgeren har anført, at selskaber fra lande, som ikke er medlemmer af WTO/GPA, hverken burde have adgang til, direkte eller indirekte deltage i europæiske institutioners udbudsprocedurer, eller udføre nogen form for arbejde som underleverandør, som er omfattet af finansforordningen eller direktiv 2004/18/EF ⁽⁴⁾.

Endelig har sagsøgeren gjort gældende, at den ordregivende myndighed ikke gav en begrundelse, flere gange har anlagt et åbenbart urigtigt skøn, indførte nye tildelingskriterier, som ikke fremgår af udbudsmaterialet, og tilsidesatte ligebehandlingsprincippet ved vurderingen af sagsøgeren og en anden tilbudsgivers bud.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 af 25.6.2002 om finansforordningen vedrørende De Europæiske Fællesskabers almindelige budget (EFT L 248, s. 1).

⁽²⁾ Kommissionens forordning (EF, Euratom) nr. 2342/2002 af 23.12.2002 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 om finansforordningen vedrørende De Europæiske Fællesskabers almindelige budget, som ændret ved Kommissionens forordning (EF, Euratom) nr. 478/2007 af 23.4.2007 (EUT L 111, s. 13).

⁽³⁾ Den multilaterale aftale om offentlige indkøb, der er indgået i Verdenshandelsorganisationens regi.

⁽⁴⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv nr. 2004/18/EF af 31.3.2004 om samordning af fremgangsmåderne ved indgåelse af offentlige vareindkøbskontrakter, offentlige tjenesteydelseskontrakter og offentlige bygge- og anlægskontrakter (EUT L 134, s. 114).

Sag anlagt den 1. september 2009 — Amecke Fruchtsaft mod KHIM — Beate Uhse (69 Sex up)**(Sag T-343/09)**

(2009/C 267/134)

*Stævningen er affattet på tysk***Parter**

Sagsøger: Amecke Fruchtsaft GmbH & Co. KG (Menden, Tyskland) (ved Rechtsanwältin R. Kaase og J.-C. Plate)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Beate Uhse Einzelhandels GmbH

Sagsøgerens påstande

- Sagen anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 11. juni 2009 af Første Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 1728/2008-1) antages til realitetsbehandling.
- Den anfægtede afgørelse annulleres, fordi den er uforenelig med artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 ⁽¹⁾.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger, herunder omkostningerne i forbindelse med indsigelses- og klagesagen

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Ansøger om EF-varemærket: Beate Uhse Einzelhandels GmbH

Det omhandlede EF-varemærke: Ordmærket »69 Sex up« for varer og tjenesteydelser i klasse 32 og 41 (ansøgning nr. 5 274 303)

Indehaver af det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: Amecke Fruchtsaft GmbH & Co. KG

Det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: Det tyske ordmærke »sex:h:up« for varer i klasse 5, 29, 30 og 32 (nr. 30 531 669), idet indsigelsen kun var rejst mod registreringen af varer i klasse 32

Indsigelsesafdelingens afgørelse: Indsigelsen taget til følge

Appelkammerets afgørelse: Annullation af den anfægtede afgørelse og indsigelsen forkastet

Søgsmålsgrunde: Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning nr. 207/2009, da der er risiko for forveksling mellem de omtvistede varemærker.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 207/2009 af 26.2.2009 om EF-varemærker (EUT L 78, s. 1).

Sag anlagt den 31. august 2009 — Tyskland mod Kommissionen**(Sag T-347/09)**

(2009/C 267/135)

*Processprog: tysk***Parter**

Sagsøger: Forbundsrepublikken Tyskland (ved M. Lumma og B. Klein)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Sagsøgerens påstande

- Kommissionens beslutning SG-Greffe (2009) D/3985 i statsstøttesag nr. NN 8/2009 af 2. juli 2009 annulleres, for så vidt som de anmeldte foranstaltninger i denne afgørelse betegnes som statsstøtte i henhold til indholdet i artikel 87, stk. 1, EF.

- Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgeren har anfægtet Kommissionens beslutning K(2009) 5080 endelig udg. af 2. juli 2009 vedrørende en støtteordning, der på den ene side omfatter vederlagsfri overdragelse af stats-ejede arealer, omfattet af den nationale naturarv, og på den anden side fremme af store naturbeskyttelsesprojekter (Statsstøtte NN 8/2009 — Tyskland — naturbeskyttelsesområder). Kommissionen har i denne beslutning taget det standpunkt, at den anmeldte støtteordning er forenelig med fællesmarkedet i medfør af artikel 86, stk. 2, EF. Sagsøgeren har anfægtet den anfægtede beslutning, for så vidt som de anmeldte foranstaltninger i beslutningen betegnes som støtte som omhandlet i artikel 87, stk. 1, EF.

Sagsøgeren har til støtte for søgsmålet gjort gældende, at Kommissionen i flere henseender har anvendt artikel 87, stk. 1, EF urigtigt. I den forbindelse har sagsøgeren navnlig anført, at Kommissionen med urette har kvalificeret naturbeskyttelsesorganisationerne som virksomheder og med urette har undladt at anlægge den påkrævede samlede bedømmelse af de anmeldte foranstaltninger. Derudover har de anmeldte foranstaltninger ikke medført nogen støttereløst fordel for naturbeskyttelsesorganisationerne. Sagsøgeren har endvidere gjort gældende, at Kommissionen har foretaget en urigtig anvendelse af det fjerde kriterium, der er fastsat i Domstolens dom af 24. juli 2003 i sag C-280/00 (Altmark Trans og Regierungspräsidium Magdeburg, Sml. I, s. 7747).

Subsidiært har sagsøgeren gjort gældende, at der foreligger en tilsidesættelse af begrundelsespligten i henhold til artikel 253 EF.

Sag anlagt den 3. september 2009 — PAGO International mod KHIM — Tirol Milch (Pago)

(Sag T-349/09)

(2009/C 267/136)

Stævningen er affattet på tysk

Parter

Sagsøger: PAGO International GmbH (Klagenfurt, Østrig) (ved Rechtsanwälte C. Hauer og C. Schumacher)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Tirol Milch reg.Gen.mbH Innsbruck (Innsbruck, Østrig)

Sagsøgerens påstande

— Afgørelse truffet den 1. juli 2009 af Fjerde Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (varemærke nr. 915 488) vedrørende ugyldighedssag nr. 2025 C ændres, således at den af Tirol Milch registrerte Genossenschaft mit beschränkter Haftung indgivne klage over Annullationsafdelingens afgørelse af 4. august 2008 forkastes, og således at Tirol Milch registrerte Genossenschaft mit beschränkter Haftung tilpligtes at betale appelsagens omkostninger.

— Subsidiært, afgørelsen truffet af Fjerde Appelkammer annulleres, og sagen hjemvises til Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) til fornyet behandling.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Det registrerede EF-varemærke, der begæres erklæret ugyldigt: Figurmærket »Pago« for varer i klasse 32 (EF-varemærkenummer 915 488)

Indehaver af EF-varemærket: PAGO International GmbH

Parten, der har indgivet begæringen om, at EF-varemærket erklæres ugyldigt: Tirol Milch registrierte Genossenschaft mit beschränkter Haftung

Annullationsafdelingens afgørelse: Delvis fortabelse af EF-varemærket

Appelkammerets afgørelse: Delvis annullation af annullationsafdelingens afgørelse og fortabelse af EF-varemærket

Søgsmålsgrunde:

— Tilsidesættelse af artikel 51 sammenholdt med artikel 15, stk. 1, litra a), i forordning (EF) nr. 207/2009 ⁽¹⁾ idet det fejlagtigt ikke blev anset for bevist, at det i sagen omhandlede varemærke var blevet brugt på en sådan måde, at indehaverens rettigheder var bevaret.

— Tilsidesættelse af artikel 75 i forordning nr. 207/2009 og af grundlæggende fællesskabsrettigheder, navnlig retten til en retfærdig rettergang.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 207/2009 af 26.2.2009 om EF-varemærker (EUT L 78, s. 1).

Sag anlagt den 4. september 2009 — ICO Satellite mod Kommissionen

(Sag T-350/09)

(2009/C 267/137)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: ICO Satellite Ltd (Slough, Det Forenede Kongerige) (ved solicitor S. Tupper)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Sagsøgerens påstande

- Det fastslås, at beslutning nr. 2009/449/EF af 13. maj 2009 om udvælgelse af operatører af fælleseuropæiske systemer, der leverer mobile satellittjenester (MSS), er ugyldig i henhold til artikel 230 og 231 EF.
- Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber tilpligtes at betale sagens omkostninger, og der træffes beslutning om sådanne yderligere foranstaltninger, som Retten måtte finde hensigtsmæssige.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgeren har i stævningen nedlagt påstand om annullation af Kommissionens beslutning nr. 2009/449/EF af 13. maj 2009 om udvælgelse af operatører af fælleseuropæiske systemer, der leverer mobile satellittjenester (MSS) ⁽¹⁾.

Det gøres gældende, at den anfægtede beslutning bevirker, at sagsøgeren fratages de ejendomsrettigheder, der er opnået i henhold til folkeretten. Sagsøgeren hævder endvidere, at den anfægtede beslutning er ulovlig, fordi Kommissionen:

- Foretog en forskelsbehandling af sagsøgeren ved at inddrage en tidligere formand for bestyrelsen hos Inmarsat Ventures Limited Council («Inmarsat») i beslutningsproceduren, hvorved den har tilsidesat væsentlige formforskrifter og ligebehandlingsprincippet.
- Handlede urimeligt ved at vælge Inmarsat og Solaris Mobile Limited frem for sagsøgeren, når sidstnævnte angiveligt objektivt set er bedre i stand til at levere MSS.

Ifølge sagsøgeren har sagsøgte ved at vedtage den anfægtede beslutning handlet uforholdsmæssigt og diskriminerende, i strid med sagsøgerens berettigede forventninger. Sagsøgeren har endvidere gjort gældende, at den anfægtede beslutning ligeledes udgør en tilsidesættelse af dens ret til respekt for sin ejendom, som garanteret ved artikel 6 i protokol 1 til den europæiske menneskerettighedskonvention («EMRK»), og retten til respekt for sagsøgerens borgerlige rettigheder, herunder ejendomsretten og retten til en retfærdig og offentlig rettergang, knæsat ved EMRK's artikel 6.

⁽¹⁾ Kommissionens beslutning 2009/449/EF af 13.5.2009 om udvælgelse af operatører af fælleseuropæiske systemer, der leverer mobile satellittjenester (MSS) (meddelt under nummer K(2009) 3746) (EUT 2009 L 149, s. 65).

Sag anlagt den 14. september 2009 — Novácke chemické závody mod Kommissionen

(Sag T-352/09)

(2009/C 267/138)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Novácke chemické závody, a.s. (Nováky, Den Slovenske Republik) (ved lawyer A. Černejová)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Sagsøgerens påstande

- Den anfægtede beslutning annulleres for så vidt angår sagsøgeren, således at den bøde, der er pålagt sagsøgeren, ophæves.
- Subsidiært ophæves den bøde, der er pålagt sagsøgeren i henhold til beslutningens artikel 2, eller i det mindste nedsættes den bøde, der er pålagt sagsøgeren, væsentligt.
- Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Med dette søgsmål har sagsøgeren nedlagt påstand om annullation af Kommissionens beslutning af 22. juli 2009 (sag COMP/F/39.396 — kalcium og magnesium reagenser til stål- og gasindustrien), hvorved Kommissionen fastslog, at sagsøgeren sammen med andre virksomheder havde tilsidesat artikel 81 EF og EØS-aftalens artikel 53 gennem markedsoptdeling, kvoter, fordeling af kunder, prisfastsættelse og udveksling af følsomme kommercielle oplysninger mellem leverandører af kalciumkarbid og magnesium granulat. Subsidiært har sagsøgeren nedlagt påstand om ophævelse eller nedsættelse af den bøde, som sagsøgeren blev pålagt i henhold til artikel 31 i Rådets forordning (EF) nr. 1/2003.

Søgsmålet er støttet på følgende anbringender:

Sagsøgeren har for det første gjort gældende, at Kommissionen ved at pålægge sagsøgeren en uforholdsmæssig stor bøde har tilsidesat principperne om proportionalitet og ligebehandling, der hører blandt de almindelige fællesskabsretlige principper.

Sagsøgeren har for andet gjort gældende, at Kommissionen undlod at foretage en undersøgelse af sagsøgerens evne til at betale bøden og risikoen for, at bøden kunne medføre sagsøgerens konkurs. Sagsøgeren har særligt gjort gældende, at Kommissionen har tilsidesat væsentlige formforskrifter, ikke behørigt undersøgt de beviser, der er fremlagt af sagsøgeren, vedrørende den overhængende risiko for en konkurssag, såfremt Kommissionen pålægger sagsøgeren en bøde. Det er således gjort gældende, at Kommissionen begik en åbenbar bedømmelsesfejl ved det manglende bevis for, at der foreligger den ovennævnte risiko, og den manglende anvendelse af punkt 35 i retningslinjerne over for sagsøgeren.

Sagsøgeren har for det tredje anført, at fastsættelsen af den bøde, som er blevet pålagt sagsøgeren, umiddelbart vil betyde, at sagsøgeren går konkurs, og eliminere sagsøgeren som konkurrent på det relevante marked. Kommissionen har dermed ifølge sagsøgeren tilsidesat artikel 3, stk. 1, litra g), EF, ved at fordreje eller udelukke konkurrencen på det relevante marked.

Sag anlagt den 16. september 2009 — Kommissionen mod Association Fédération Club B2A

(Sag T-356/09)

(2009/C 267/139)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved A.-M. Rouchaud-Joët og N. Bambara, som befuldmægtigede, bistået af avocat E. Bouttier)

Sagsøgt: Association Fédération Club B2A (Étupes, Frankrig)

Sagsøgerens påstande

- Fédération, repræsenteret ved dets formand, tilpligtes at betale sagsøgeren et beløb på [...] EUR (...) svarende til hovedstolen på 62 500 EUR og et beløb på [...] EUR (...) i påløbne morarenter [...]
- Fédération tilpligtes at betale et beløb på 7 000 EUR til dækning af de omkostninger, som Kommissionen har måttet afholde for at få sin fordring indfriet.
- Fédération tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

De Europæiske Fællesskaber, repræsenteret ved Kommissionen, har indgået en aftale med sagsøgte om at yde tilskud til projektet »oprettelse og ledelse af forbundet Grand Est af regionale netværk af Business Angels«. Under projektet, som blev færdiggjort den 30. september 2002, har Kommissionen som et forskud udbetalt et beløb på 62 500 EUR til sagsøgte.

I kontrakten har bl.a. sagsøgte forpligtet sig til at udarbejde en endelig rapport. Efter at have fået en mangelfuld rapport forelagt, henstillede Kommissionen til sagsøgte, at der blev udar-

bejdet en formålstjenlig rapport. Da Kommissionen hverken havde fået svar fra sagsøgte på denne henstilling eller adskillige skrivelser, tilsendte den sagsøgte en debetnota efterfulgt af et påkrav om tilbagebetaling af et beløb på 62 500 EUR.

Eftersom denne fordring ikke er blevet indfriet, har Kommissionen nedlagt påstand om at sagsøgte tilpligtes at betale det skyldige beløb og godtgørelse for tab med henblik på dækning af samtlige de omkostninger, som Kommissionen har måttet afholde for at få sin fordring indfriet, idet Kommissionen har gjort gældende, i) at sagsøgte har tilsidesat de forpligtelser, der påhviler den, ved ikke at have fremlagt en fyldestgørende endelig rapport, og ii) at Kommissionens udbetaling af beløbet på 62 500 EUR var et forskud, indtil den endelige rapport forelå.

Sag anlagt den 15. september 2009 — Pucci International mod KHIM — El Corte Inglés (Emidio Tucci)

(Sag T-357/09)

(2009/C 267/140)

Stævningen er affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: Emilio Pucci International BV (Baarn, Nederlandene) (ved lawyers M. Boletto, E. Gavuzzi, G. Lazzeretti og P. Roncaglia)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

Den anden part i sagen for appelkammeret: El Corte Inglés, SA (Madrid, Spanien)

Sagsøgerens påstande

- Afgørelse truffet den 18. juni 2009 af Andet Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (forenede sager R 770/2008-2 og R 826/2008-2) annulleres, for så vidt som EF-varemærkeansøgning nr. 3 679 594 »Emidio Tucci« herved blev antaget til registrering for varer og tjenesteydelser i klasse 1, 2, 4-17, 19-23 og 26-46.
- Sagsøgte tilpligtes at betale de omkostninger, som sagsøgeren pådrager sig under retssagen.

— Den anden part i sagen for appelkammeret tilpligtes at betale de omkostninger, som sagsøgeren har pådraget sig under sagen for Harmoniseringskontorets Indsigelsesafdeling og appelkammer.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Ansøger om EF-varemærket: El Corte Inglés, SA

Det omhandlede EF-varemærke: Figurmærket »Emidio Tucci« for varer og tjenesteydelser i klasse 1-45

Indehaver af det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: Emilio Pucci International BV

Det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: EF-varemærkeregistrering af figurmærket »Emidio Pucci« for varer i klasse 18 og 24, italiensk varemærkeregistrering af ordmærket »EMILIO PUCCI« for varer klasse 3, 14, 18, 21, 24, 25 og 33, italiensk varemærkeregistrering ordmærket »EMILIO PUCCI« for varer klasse 9, 12, 18, 20, 26, 27 og 34, italiensk varemærkeregistrering af figurmærket »Emilio Pucci« for varer klasse 14, 18, 24 og 25

Indsigelsesafdelingens afgørelse: Delvis medhold i indsigelsen

Appelkammerets afgørelse: Klagen i sagerne R 770/2008-2 og R 826/2008-2 taget delvist til følge og i øvrigt afslået.

Søgsmålsgrunde: Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), og artikel 8, stk. 5, i Rådets forordning nr. 207/2009, da appelkammeret fejlagtigt konkluderede, at disse bestemmelser ikke fandt anvendelse med hensyn til varer og tjenesteydelser, der er omfattet af det pågældende EF-varemærke i klasse 1, 2, 4-17, 19, 20, 21 (til dels) og i klasse 22, 23 samt 26-45.

Sag anlagt den 16. september 2009 — Sociedad Agricola Requiringua mod KHIM — Consejo Regulador de la Denominación de Origen Toro (TORO DE PIEDRA)

(Sag T-358/09)

(2009/C 267/141)

Stævningen er affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: Sociedad Agricola Requiringua Ltda (Santiago, Chile) (ved lawyer E. Vorbuchner)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Consejo Regulador de la Denominación de Origen Toro (Toro, Spanien)

Sagsøgerens påstande

— Afgørelse truffet den 18. juni 2009 af Andet Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 1117/2008-2) annulleres.

— Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger, dvs. de omkostninger, der er pådraget i forbindelse med indsigelsessagen, sagen for appelkammeret og nærværende søgsmål.

— Den anden part i sagen for appelkammeret tilpligtes at bære sine egne omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Ansøger om EF-varemærket: Sociedad Agricola Requiringua Ltda

Det omhandlede EF-varemærke: Ordmærket »TORO DE PIEDRA« for varer i klasse 33

Indehaver af det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: Consejo Regulador de la Denominación de Origen Toro

Det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: EF-varemærkeregistreringen af figurmærket »D. ORIGEN TORO« for varer i klasse 33; den spanske varemærkeregistrering af figurmærket »Denominación de Origen TORO« for varer i klasse 33

Indsigelsesafdelingens afgørelse: Indsigelsen taget til følge

Appelkammerets afgørelse: Afslag på klagen

Søgsmålsgrunde: Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i Rådets forordning nr. 207/2009, idet appelkammeret med urette mente, at der var risiko for forveksling mellem de omtvistede varermærker. Tilsidesættelse af artikel 75, stk. 2, i Rådets forordning nr. 207/2009 samt af retten til at blive hørt, idet appelkammeret undlod at inddrage sagsøgerens seneste indlæg. Tilsidesættelse af begrundelsespligten i henhold til artikel 75, stk. 1, i Rådets forordning nr. 207/2009, idet appelkammeret undlod at begrunde, hvorfor det ikke tog hensyn til sagsøgerens seneste indlæg.

Sag anlagt den 14. september 2009 — Jurašinović mod Rådet

(Sag T-359/09)

(2009/C 267/142)

*Processprog: fransk***Parter**

Sagsøger: Ivan Jurašinović (Angers, Frankrig) (ved avocat A. Beguin)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union

Sagsøgerens påstande

- Annullation af den udtrykkelige afgørelse af 17. juni 2009 og efterfølgende stiltiende afgørelse, hvorved sagsøgerens anmodning om aktindsigt i følgende dokumenter blev afslået:
 - Rapporter afgivet af Den Europæiske Unions observatører i Kroatien, vedrørende Knin-området, fra den 1. til den 31. august 1995,
 - Dokumenter med betegnelsen »ECMM RC Knin Log Reports«.
- Rådet for Den Europæiske Union — Generalsekretariatet tilpligtes at give aktindsigt i elektronisk form i alle de udbedte dokumenter.
- Rådet for Den Europæiske Union tilpligtes til sagsøgeren at betale et beløb på 2 000 EUR (eksklusive moms) eller 2 392 EUR (inklusive moms) med tillæg af renter svarende til ECB's rentesats fra dagen for registrering af stævningen.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Under denne sag påstår sagsøgeren annullation af Rådets udtrykkelige afgørelse af 17. juni 2009 og efterfølgende stiltiende afgørelse, hvorved han blev nægtet adgang til aktindsigt i rapporter afgivet af Den Europæiske Unions observatører i Kroatien, vedrørende Knin-området, fra den 1. til den 31. august 1995, og i dokumenter med betegnelsen »ECMM RC Knin Log Reports«.

Til støtte herfor gør han to anbringender gældende:

- Det vil ikke være til skade for beskyttelsen af offentlighedens interesser med hensyn til internationale forbindelser i medfør af artikel 4, stk. 1, litra a), i forordning nr. 1049/2001 ⁽¹⁾, idet
- der er ikke knyttet nogen konkret beskyttelsesinteresse til de udbedte dokumenter, og

— selv om det måtte antages, at der forelå konkrete beskyttelsesinteresser, er halvdelen af den beskyttelsesperiode, der er foreskrevet i artikel 4, stk. 7, i forordning nr. 1049/2001 forløbet, hvilket berettiger, at der gives aktindsigt i de udbedte dokumenter,

— hertil kommer, at når dokumenterne ikke er klassificerede som beskyttede, henhører de ikke under kategorien følsomme dokumenter i den forstand, hvori udtrykket er anvendt i artikel 9 i forordning nr. 1049/2001.

— Det vil ikke være til skade for retlige procedurer og juridisk rådgivning efter artikel 4, stk. 2, i forordning nr. 1049/2001, idet

— denne undtagelse angår beskyttelsen af retlige procedurer og juridisk rådgivning i Den Europæiske Union og dennes medlemsstater, mens Rådet i nærværende tilfælde begrunder sit afslag på aktindsigt med en retlig procedure ved Den Internationale Straffedomstol for Det Tidligere Jugoslavien,

— de udbedte dokumenter er allerede videregivet til parterne i Gotovina-sagen ved Den Internationale Straffedomstol for Det Tidligere Jugoslavien, hvilket ligeledes berettiger, at sagsøgeren gives adgang dertil,

— et overordnet hensyn til offentlighedens interesse berettiger udbredelsen af de omhandlede dokumenter.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1049/2001 af 30.5.2001 om aktindsigt i Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens dokumenter (EFT L 145, s. 43).

Sag anlagt den 17. september 2009 — Longevity Health Products mod KHIM — Gruppo Lepetit (RESVEROL)

(Sag T-363/09)

(2009/C 267/143)

*Stævningen er affattet på engelsk***Parter**

Sagsøger: Longevity Health Products, Inc. (Nassau, Bahamas) (ved lawyer J. Korab)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Gruppo Lepetit SpA (Lainate, Italien)

Sagsøgerens påstande

- Sagen antages til realitetsbehandling.
- Afgørelse truffet den 9. juli 2009 af Andet Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 1204/2008-2) annulleres, og der gives afslag på den begæring om ugyldighed af EF-varemærke 5 244 512, som er indgivet af den anden part i sagen for appellkammeret.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Ansøger om EF-varemærket: Longevity Health Products, Inc.

Det omhandlede EF-varemærke: Ordmærket »RESVEROL« for varer og tjenesteydelser i klasse 3, 5 og 35

Indehaver af det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: Gruppo Lepetit SpA

Det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: Den nationale varemærkere registrering af varemærket »LESTEROL« for varer i klasse 5

Indsigelsesafdelingens afgørelse: Medhold i indsigelsen

Appellkammerets afgørelse: Afslag på klagen

Søgsmålsgrunde: Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i Rådets forordning nr. 207/2009, da appellkammeret med urette anså, at der var risiko for forveksling mellem de omtvistede varemærker.

Sag anlagt den 17. september 2009 — Michalakopoulou Ktimatiki Touristiki mod KHIM — Free (FREE)

(Sag T-365/09)

(2009/C 267/144)

Stævningen er affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: Michalakopoulou Ktimatiki Touristiki AE (Athen, Grækenland) (ved lawyers A. Koliiothomas og K. Papadiamantis)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

Den anden part i sagen for appellkammeret: Free SAS (Paris, Frankrig)

Sagsøgerens påstande

- Afgørelse truffet den 11. juni 2009 af Første Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 1346/2008-1) annulleres.
- Indsigelsen forkastes.
- Sagsøgeren tilpligtes at betale omkostningerne i forbindelse med sagen for Retten i Første Instans.

— Den anden part i sagen for appellkammeret tilpligtes at betale omkostningerne i forbindelse med sagen for appellkammeret.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Ansøger om EF-varemærket: Michalakopoulou Ktimatiki Touristiki AE

Det omhandlede EF-varemærke: Ordmærket »FREE« for varer i klasse 16

Indehaver af det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: Free SAS

Det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: Fransk varemærkere registrering af ordmærket »FREE« for tjenesteydelser i klasse 38; fransk varemærkere registrering af figurmærket »FREE — LA LIBERTÉ N'A PAS DE PRIX« for tjenesteydelser i klasse 35 og 38

Indsigelsesafdelingens afgørelse: Indsigelsen forkastet

Appellkammerets afgørelse: Indsigelsesafdelingens afgørelse annulleret og EF-varemærkeansøgningen afslået i dens helhed

Søgsmålsgrunde: Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i Rådets forordning nr. 207/2009, da appellkammeret med urette fandt, at der var risiko for forveksling mellem de omhandlede varemærker; tilsidesættelse af artikel 75 i Rådets forordning nr. 207/2009, da appellkammeret ikke angav begrundelsen for sin vurdering af, at de varer i klasse 16, der er omfattet af det omhandlede EF-varemærke, og de tjenesteydelser i klasse 38, der er omfattet af det ældre varemærke, er af lignende art.

Sag anlagt den 18. september 2009 — Tecnoprocess mod Kommissionen og Europa-Kommissionens delegation i Nigeria

(Sag T-367/09)

(2009/C 267/145)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøger: Tecnoprocess Srl (Rom, Italien) (ved advokat A. Majoli)

Sagsøgte: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber og Europa-Kommissionens delegation i Nigeria

Sagsøgerens påstande

- Det fastslås i henhold til artikel 232 EF, at EU-delegationen i Abuja og Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber har undladt at handle.
- Det fastslås i henhold til artikel 288 EF, at delegationen og Kommissionen har pådraget sig erstatningsansvar uden for kontraktforhold over for sagsøgeren, og de tilpligtes in solidum at betale sagsøgeren erstatning for den påførte skade med et beløb på 600 000 EUR (sekshundredetusinde).

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Det sagsøgende selskab i den foreliggende sag er det samme som i sag T-264/09 Tecnoprocess mod Kommissionen og Europa-Kommissionens delegation i Marokko ⁽¹⁾.

Twisten vedrører omstændighederne i forbindelse med opfyldelsen af kontrakten »EuropeAid 123511/D/SUP/NG — Supply, Installation, delivery, comisioning and After-Sale service of 11 427 Kva Generators to the EC Assisted Prime Project in Nigeria«, som vedrører levering og installering af 114 generatorer af typen 27 Kva samt eftersalgsservice til »National Authorising Officer, National Planning Commission«, herunder navnlig til hovedsæderne for dette institut, som er beliggende i de seks største geografiske zoner i Nigeria.

Ifølge sagsøgeren har de sagsøgte ikke først bevis for, at kontrollen med de omstændigheder, under hvilke den pågældende kontrakt er blevet opfyldt, er blevet behørigt udført, og at de har undladt at finde frem til en tilfredsstillende løsning, som varetager deres interesser, i forbindelse med konstateringen af, at der forelå alvorlige mangler med hensyn til kontraktens opfyldelse.

Sagsøgeren har til støtte for påstandene fremført søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter svarende til dem, der er blevet fremført i sag T-264/09.

⁽¹⁾ EUT C 220 af 12.9.2009, s. 16.

Kendelse afsagt af Retten i Første Instans den 22. september 2009 — Fjord Seafood Norway m.fl. mod Rådet

(Sag T-113/06) ⁽¹⁾

(2009/C 267/146)

Processprog: engelsk

Formanden for Femte Afdeling har besluttet, at der skal ske delvis slettelse af sagen.

⁽¹⁾ EUT C 131 af 3.6.2006.

Kendelse afsagt af Retten i Første Instans den 21. september 2009 — Ryanair mod Kommissionen

(Sag T-404/07) ⁽¹⁾

(2009/C 267/147)

Processprog: engelsk

Formanden for Sjette Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EUT C 8 af 12.1.2008.

RETTE FOR EU-PERSONALESAGER

Personalerettens dom (Anden Afdeling) af 24. september 2009 — Brown mod Kommissionen

(Sag F-37/05) ⁽¹⁾

(Personalesag — udvælgelsesprøve inden for institutionen — adgangsbetingelser — hjælpeansatte — afslag på en ansøgning)

(2009/C 267/148)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Michael Brown (Overijse, Belgien) (ved avocat L. Vogel)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved H. Tserepa-Lacombe og K. Herrmann, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Påstand om annullation af den afgørelse, som udvælgelseskomitéen for udvælgelsesprøve KOM/PB/04 med henblik på overgang fra kategori C til kategori B traf om ikke at give sagsøgeren adgang til nævnte udvælgelsesprøves stopprøver med den begrundelse, at han ikke opfyldte den krævede vedtægtsmæssige betingelse ved fristen for indgivelsen af ansøgningerne

Konklusion

- 1) Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber frifindes.
- 2) Hver part bærer sine egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 193 af 6.8.2005, s. 36. (sag oprindeligt registreret ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans under sagsnr. T-208/05 og henvist til Retten for EU-personalesager ved kendelse af 15.12.2005)

Personalerettens dom (Anden Afdeling) af 10. september 2009 — Van Arum mod Parlamentet

(Sag F-139/07) ⁽¹⁾

(Personalesag — tjenestemænd — bedømmelse — bedømmelsesrapport — rækkevidden af den klage, der er omhandlet i vedtægtens artikel 90)

(2009/C 267/149)

Processprog: nederlandsk

Parter

Sagsøger: Rinse Van Arum (Winksele, Belgien) (ved avocat W. van den Muijsenbergh)

Sagsøgt: Europa- Parlamentet (ved J.F. De Wachter, C. Burgos og K. Zejdová, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Personalesag — påstand om ændring, subsidiært annullation af sagsøgerens bedømmelsesrapport, og om at sagsøgte tilpligtes at betale en symbolsk erstatning på 1 EUR.

Konklusion

- 1) Europa- Parlamentet frifindes.
- 2) Hver part bærer sine egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 92 af 12.4.2009, s. 49.

Personalerettens dom (Anden Afdeling) af 10. september 2009 — Rosenbaum mod Kommissionen

(Sag F-9/08) ⁽¹⁾

(Personalesag — tjenestemænd — udnævnelse — indplacering i lønklasse — anmodning om omplacering — anvendelsesområdet for artikel 13 i bilag XIII i tjenestemandsvedtægten — hensyntagen til erhvervs erfaring — ansættelse i den lønklasse, der var fastsat i udvælgelsesprøven — vedtægtens artikel 31 — forbud mod forskelsbehandling — arbejdstageres fri bevægelighed)

(2009/C 267/150)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Eckehard Rosenbaum (Bonn, Tyskland) (ved avocat H.-J. Rüber)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved J. Currall og B. Eggers, som befuldmægtigede)

Intervenient til støtte for sagsøgte: Rådet for Den Europæiske Union (ved M. Simm og M.Bauer, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Personalesag — påstand dels om annullation af afgørelsen om indplacering af sagsøgeren, som har bestået en udvælgelsesprøve, der blev afholdt med henblik på oprettelse af en ansættelsesreserve af fuldmægtige i stillingsgruppe A7/A6, for så vidt som han indplaceres i lønklasse AD 6/2, dels om omplacering

Konklusion

- 1) Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber frifindes.
- 2) Eckehard Rosenbaum bærer sine egne omkostninger og betaler Kommissionens omkostninger.
- 3) Rådet for Den Europæiske Union, der var intervenient i sagen, bærer sine egne omkostninger.

(¹) EUT C 64 af 8.3.2008, s. 70.

Personalerettens dom (Anden Afdeling) af 24. september 2009 — Schell mod Kommissionen

(Sag F-36/08) (¹)

(Personalesag — tjenestemænd — forfremmelse — generaldirektørernes tildeling af prioritetspoint — forfremmelsesåret 2007)

(2009/C 267/151)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Arno Schell (Bruxelles, Belgien) (ved avocat F. Frabetti)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved C. Berardis-Kayser og G. Berscheid, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Personalesag — påstand om annullation af sagsøgerens karriereudviklingsrapport for perioden fra den 1. januar 2006 til den 31. december 2006 og annullation af hans forfremmelsesrapport for 2007

Konklusion

- 1) Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber frifindes.
- 2) Arno Schell betaler sagens omkostninger.

(¹) EUT C 142 af 7.6.2008, s. 40.

Personalerettens kendelse (Anden Afdeling) af 15. september 2009 — Marc Hartwig mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag F-141/06) (¹)

(Udnævnelse — midlertidigt ansatte udnævnt til tjenestemænd — ansøgere opført på en udvælgelsesprøves reserveliste, der var offentliggjort, før den nye vedtægt trådte i kraft — indplacering på løntrin under anvendelse af de nye mindre gunstige regler — overgangsforanstaltninger til vedtægtens bilag XIII)

(2009/C 267/152)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Marc Hartwig (Bruxelles, Belgien) (ved avocat T. Bontinck)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved J. Currall og H. Krämer, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Påstand om annullation af Kommissionen for De Europæiske Fællesskabers og Europa-Parlamentets afgørelser af 16. april 2006, hvorved sagsøgeren, der er midlertidigt ansat i lønklasse B*7, og som har bestået den eksterne udvælgelsesprøve PE/34/B, blev udnævnt til tjenestemand med indplacering i lønklasse B*3, løntrin 2, under anvendelse af bestemmelserne i vedtægtens bilag XIII.

Konklusion

- 1) Det er ufornødent at træffe afgørelse i sag F-141/06, Hartwig mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber.
- 2) Hver part bærer sine egne omkostninger.

(¹) EUT C 20 af 27.1.2007, s. 40.

Sag anlagt den 10. september 2009 — Sukup mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag F-73/09)

(2009/C 267/153)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Viktor Sukup (Bruxelles, Belgien) (ved avocats Stéphanie Rodriguez og Christophe Bernard-Glanz)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Søgsmålets genstand og beskrivelse af tvisten

Påstand om annullation af afgørelse truffet af Kommissionens kontor »Forvaltning og Fastsættelse af Individuelle Rettigheder« om ikke at tildele sagsøgeren børnetilskud og uddannelsestillæg

Sagsøgerens påstande

- Nærværende søgsmål antages til realitetsbehandling.
- Ansættelsesmyndighedens afgørelse af 22. januar 2009, hvorved den afslog sagsøgerens ansøgning, annulleres, og om fornødent annulleres ansættelsesmyndighedens afgørelse af 29. maj 2009 om afslag på sagsøgerens klage.
- Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Sag anlagt den 10. september 2009 — Gowitzke mod Europol

(Sag F-74/09)

(2009/C 267/154)

Processprog: nederlandsk

Parter

Sagsøger: Werner Siegfried Gowitzke (Haag, Nederlandene) (ved avocat D.C. Coppens)

Sagsøgt: Europol

Søgsmålets genstand og beskrivelse af tvisten

Påstand om annullation af Europols afslag af 5. juni 2009 på sagsøgerens ansøgning om at ændre dennes indplacering i lønklasse 5, løntrin 1.

Sagsøgerens påstande

- Europols afslag på sagsøgerens ansøgning om at ændre dennes indplacering i lønklasse 5, løntrin 1, annulleres.
- Europol tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Sag anlagt den 11. september 2009 — Wenig mod Kommissionen

(Sag F-75/09)

(2009/C 267/155)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Fritz Harald Wenig (Bruxelles, Belgien) (ved avocats Georges-Albert Dal og Dominique Voillemot)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Søgsmålets genstand og beskrivelse af tvisten

Dels påstand om annullation af det stiltiende afvisning af sagsøgerens ansøgning af 23. september 2008 til Kommissionen om bistand, dels påstand om annullation af Kommissionens afslag af 14. november 2008.

Sagsøgerens påstande

- Annullation af den stiltiende afvisning af den ansøgning af 23. september 2008 om bistand, som sagsøgeren havde indgivet for at opnå Kommissionens bistand i relation til den krænkelse af hans rettigheder, som skete ved den injurerende og ærekrænkende artikel, der den 7. september 2008 blev offentliggjort på den britiske avis Sunday Times hjemmeside, og i relation til ophavsmændenes retsstridige handlemåde.
- For så vidt som den anses for at være en udtrykkelig afgørelse om afslag på sagsøgerens ansøgning om bistand, annulleres Kommissionens afgørelse af 14. november 2008, i det omfang der herved meddeles afslag på sagsøgerens ansøgning om bistand inden for rammerne af afholdelsen af »Worst Conflicts of Interest Award«, ved hvilket arrangement hans hæderlighed blev draget i tvivl, og princippet om uskyldsformodning blev krænkelse.
- Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber tilpligtes at betale erstatning for den økonomiske og ikke-økonomiske skade, som sagsøgeren har lidt.
- Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Kendelse afsagt af Personaleretten den 15. september 2009 — Perez Santander mod Rådet

(Sag F-32/05) ⁽¹⁾

(2009/C 267/156)

Processprog: fransk

Formanden for Anden Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EUT C 193 af 6.5.2008, s. 32 (sag oprindeligt registreret ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans under sagsnr. T-201/05 og henvist til Retten for EU-personalesager ved kendelse af 15.12.2005).

**Kendelse afsagt af Personaleretten den 25. september 2009
— Caleprico mod Kommissionen****(Sag F-38/07) ⁽¹⁾**

(2009/C 267/157)

Processprog: italiensk

Formanden for Anden Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EUT C 140 af 23.6.2007, s. 45.

**Kendelse afsagt af Personaleretten den 25. september 2009
— Avogadri m.fl. mod Kommissionen****(Sag F-58/08) ⁽¹⁾**

(2009/C 267/158)

Processprog: fransk

Formanden for Anden Afdeling har besluttet, at navnet Monica Leva skal slettes fra listen over sagsøgere.

⁽¹⁾ EUT C 209 af 15.8.2008, s. 74.

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2009/C 267/151	Sag F-36/08: Personalerettens dom (Anden Afdeling) af 24. september 2009 — Schell mod Kommissionen (Personalesag — tjenestemænd — forfremmelse — generaldirektørernes tildeling af prioritetspoint — forfremmelsesåret 2007)	84
2009/C 267/152	Sag F-141/06: Personalerettens kendelse (Anden Afdeling) af 15. september 2009 — Marc Hartwig mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (Udnævnelse — midlertidigt ansatte udnævnt til tjenestemænd — ansøgere opført på en udvælgelsesprøves reserveliste, der var offentliggjort, før den nye vedtægt trådte i kraft — indplacering på løntrin under anvendelse af de nye mindre gunstige regler — overgangsforanstaltninger til vedtægtens bilag XIII)	84
2009/C 267/153	Sag F-73/09: Sag anlagt den 10. september 2009 — Sukup mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber	84
2009/C 267/154	Sag F-74/09: Sag anlagt den 10. september 2009 — Gowitzke mod Europol	85
2009/C 267/155	Sag F-75/09: Sag anlagt den 11. september 2009 — Wenig mod Kommissionen	85
2009/C 267/156	Sag F-32/05: Kendelse afsagt af Personaleretten den 15. september 2009 — Perez Santander mod Rådet	85
2009/C 267/157	Sag F-38/07: Kendelse afsagt af Personaleretten den 25. september 2009 — Caleprico mod Kommissionen	86
2009/C 267/158	Sag F-58/08: Kendelse afsagt af Personaleretten den 25. september 2009 — Avogadri m.fl. mod Kommissionen	86

ABONNEMENTSPRISER 2009 (ekskl. moms, inkl. normale forsendelsesomkostninger)

EU-Tidende, L- + C-udgaven, kun papirudgave	22 officielle EU-sprog	1 000 EUR pr. år (*)
EU-Tidende, L- + C-udgaven, kun papirudgave	22 officielle EU-sprog	100 EUR pr. måned (*)
EU-Tidende, L- + C-udgaven, papirudgave + årlig cd-rom	22 officielle EU-sprog	1 200 EUR pr. år
EU-Tidende, L-udgaven, kun papirudgave	22 officielle EU-sprog	700 EUR pr. år
EU-Tidende, L-udgaven, kun papirudgave	22 officielle EU-sprog	70 EUR pr. måned
EU-Tidende, C-udgaven, kun papirudgave	22 officielle EU-sprog	400 EUR pr. år
EU-Tidende, C-udgaven, kun papirudgave	22 officielle EU-sprog	40 EUR pr. måned
EU-Tidende, L- + C-udgaven, månedlig kumulativ cd-rom	22 officielle EU-sprog	500 EUR pr. år
Supplement til EUT (S-udgaven), udbud og offentlige kontrakter, cd-rom, 2 udgaver pr. uge	Flersproget: 23 officielle EU-sprog	360 EUR pr. år (= 30 EUR pr. måned)
EU-Tidende, C-udgaven — udvælgelsesprøver	Sprog iht. udvælgelsesprøve(r)	50 EUR pr. år

(*) Enkeltnumre: til og med 32 sider: 6 EUR
fra 33 til og med 64 sider: 12 EUR
over 64 sider: Prisen fastsættes i hvert enkelt tilfælde.

Den Europæiske Unions Tidende, der udkommer på EU's officielle sprog, fås i abonnement i 22 sprogudgaver. EU-Tidende omfatter L-udgaven (retsforskrifter) og C-udgaven (meddelelser og oplysninger).

Der abonneres særskilt på hver sprogudgave.

I henhold til Rådets forordning (EF) nr. 920/2005, offentliggjort i EU-Tidende L 156 af 18. juni 2005, er Den Europæiske Unions institutioner midlertidigt fritaget for forpligtelsen til at udarbejde og offentliggøre alle retsakter på irsk. Irske udgaver af EU-Tidende vil derfor blive markedsført særskilt.

Abonnementet på supplementet til EU-Tidende (S-udgaven (udbud og offentlige kontrakter)) omfatter alle udgaver på de 23 officielle sprog på én cd-rom.

Abonnenter på *Den Europæiske Unions Tidende* kan uden ekstra omkostninger rekvirere eksemplarer af diverse bilag til EU-Tidende (C ... A-udgaver). Abonnenterne gøres opmærksom på udgivelsen af bilagene ved hjælp af »meddelelser til læserne« i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Salg og abonnementer

Publikationer, der er produceret af Kontoret for Den Europæiske Unions Publikationer (Publikationskontoret) med salg for øje, kan købes gennem vore salgsgenter. Listen over salgsgenterne findes på internettet:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_da.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) giver direkte og gratis adgang til EU-retten. Via dette netsted kan man konsultere *Den Europæiske Unions Tidende*, og netstedet indeholder endvidere traktaterne, retsforskrifter, retspraksis og forberedende retsakter.

Yderligere oplysninger om Den Europæiske Union findes på: <http://europa.eu>



Kontoret for Den Europæiske Unions Publikationer
2985 Luxembourg
LUXEMBOURG

DA